

U SLUŽBI MALOG ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 1/401, Zagreb, ožujak 2021. Godina – LXVI.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Ul. Tomislava Janka Šagi - Bunića 5,
HR – 10000 ZAGREB
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: ssmivud@gmail.com

Odgovara: s. M. Marija Banić, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Mirjam Dedić

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Marta Vunak, s. M. Ljilja Marinčić

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisk: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Živio Mali Isus! Drage sestre!

Proživljavamo sveto korizmeno vrijeme. Budno se pripremamo za slavlje vazmenog vremena. Dublje poniremo u otajstvo pashalnog misterija, u svetu povijest spasenja, muke, smrti, križa i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista, po kojem smo spašeni, otkupljeni, pozvani na posvećenje, osobno i zajedničko, na život dostojnoga uskrslog Spasitelja po kojem se nadamo zadobiti život vječni i radost uskrsnuća na kraju vremena. Upiremo oči svoje duše na svete rane Isusove i vapimo u molitvi da izliječi rane ojađena čovječanstva, osobito rane onih koji su izravno pogodjeni koronavirusom i nedaćama potresa. Molimo Gospodina za milosrđe i ljubav za ljude oko nas one koji žive usred žalosti i mnogih teškoća. Izlazimo iz sebe i budimo im na pomoć.

Papa Franjo, 8. prosinca 2020. godine, proglašio je ovu godinu Godinom svetog Josipa, apostolskim pismom „*Patris corde*“ (Očinskim srcem), u povodu 150. obljetnice proglašenja svetog Josipa zaštитnikom sveopće Crkve katoličke. Naš Utetelj sluga Božji nadbiskup Josip Stadler bio je veliki štovatelj sv. Josipa. Pokrenuo je kao profesor u Zagrebu mjesечно list za puk katolički Glasnik sv. Josipa. Svetog Josipa je stavio i za suzaštitnika vrhbosanske Nadbiskupije i zaštитnikom svoje Družbe Sestara Služavki Malog Isusa. Često je u pismima

upućenim poglavaricama u Družbi pisao da izručuje sestre svećnoj zaštiti sv. Josipa i svemoćnoj zaštiti Maloga Isusa i da moli smjerno od Maloga Isusa, da nam svima preko Majke Marije i sv. Josipa dade što obilnije milosti, te njihovom pomoći postanemo prave svetice. Svaki dan predano se molio svetom Josipu za razne potrebe i za svetu smrt. To je i sestrama primjerom svjedočio, govorio, naviještao i preporučivao. Godina sv. Josipa neka svim sestrama u Družbi bude milosni poticaj da se svakodnevno nadahnjujemo na kreponom liku svetog Josipa. Nastojmo njegove kreposti usvajati u dnevnim događanjima svog života: vjeru i pouzdanje u Boga, tiho predanje u Božje ruke, poniznost i skromnost, marljivost, samozatajnost i brižnost, te osobito duh strpljivosti u šutnji. Po uzoru na svetog Josipa, u sebi i oko sebe, širimo mir i ljubav, poštovanje i razumijevanje, suosjećanje i dobrostivost. Pomažimo i podnosimo jedni druge u ljubavi, molimo jedni za druge. Sjedinjene u molitvi, prema preporuci Pape Franje molimo *Molitvu svetome Josipu* uz koju se u Godini svetoga Josipa veže zadobivanje potpunoga oprosta, u kojoj završni dio glasi:

“K tebi se, o sveti Josipe, utječemo u svojoj nevolji.

Budi nam s neba milostivo u pomoći, o naš jaki zaštitniče, u borbi sa vlašću tmine. ...

Pa kao što si nekad Dijete Isusa iz najveće pogibli života izbavio, tako i sada brani svetu Crkvu Božju od svih zasjeda neprijateljskih, te nas svakoga pojedinoga trajno uzmi pod svoje okrilje da uzmognemo po tvom izgledu i tvojom pomoći sveto živjeti, blaženo preminuti i u nebu vječno blaženstvo zadobiti.”.

Sa željom da čitavim našim bićem, riječju i djelom, odjekuje radosni navještaj Crkve: „Isus Krist je uskrsnuo!“ – „Uistinu je uskrsnuo!“ svima želim sretan Uskrs, vaša u Malom Isusu

s. M. Mirjam Dedić, urednica

RIJEČ CRKVE

APOSTOLSKO PISMO *PATRIS CORDE* SVETOG OCA FRANJE U POVODU 150. OBLJETNICE PROGLAŠENJA SVETOГA JOSIPA ZAŠTITNIKOM SVEOPĆE CRKVE

Očevim srcem (Patris corde): tako je Josip volio Isusa, kojega sva četiri Evandelja nazivaju „sinom Josipovim“.^[1]

Matej i Luka, dvojica evanđelista koja ističu njegovu osobu, govore malo, ali dovoljno kako bi se jasno vidjelo kakav je otac bio i koje mu je poslanje povjereno od Providnosti.

Znamo da je bio skromni stolar (usp. Mt 13, 55), zaručen s Marijom (usp. Mt 1, 18; Lk 1, 27); „čovjek pravedan“ (Mt 1, 19), uвijek spremjan izvršiti volju Božju očitovanu u njegovom Zakonu (usp. Lk 2, 22.27.39) i kroz četiri sna (usp. Mt 1,20; 2,13.19.22). Nakon dugog i zamornog putovanja od Nazareta do Betlehema, svjedočio je Mesijinu rođenju u staji, jer drugdje „za njih nije bilo mjesta“ (Lk 2, 7). Svjedok je štovanja pastira (usp. Lk 2, 8 – 20) i mudraca (usp. Mt 2, 1 – 12), koji su predstavljali izraelski narod i poganske narode.

Imao je hrabrosti postati zakoniti Isusov otac i dao mu je ime koje mu je otkrio anđeo: „A ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih“ (Mt 1, 21). Kao što je poznato, davanje imena osobi ili stvari među drevnim narodima značilo je uspostavljanje odnosa, kao što je to učinio i Adam, kako čitamo u Knjizi Postanka (usp. 2, 19 – 20).

U Hramu, četrdeset dana nakon Isusova rođenja, Josip i Marija prinose Dijete Gospodinu i s čuđenjem slušaju Šimunovo proročanstvo o Isusu i njegovoj Majci (usp. Lk 2, 22 – 35). Kako bi obranio Isusa od Heroda, Josip ostaje kao stranac u Egiptu (usp. Mt 2,13 – 18). Vrativši se u domovinu, živi skrovito u malom i nepoznatom selu Nazaret u Galileji – odakle, kako se

govorilo, „ne ustaje prorok“ i „ne dolazi nešto dobro“ (usp. Iv 7, 52; 1, 46) – daleko od njegovoga rodnog grada Betlehema i od grada Jeruzalema, gdje je nekada bio Hram. Kad su tijekom hodočašća u Jeruzalem izgubili dvanaestogodišnjeg Isusa, Josip i Marija tražili su ga u muci i pronašli su ga u Hramu dok je razgovarao s učiteljima (usp. Lk 2, 41 – 50).

Nakon Marije, Majke Božje, nijedan svetac se toliko ne spominje u papinskom Učiteljstvu kao Josip, njezin muž. Moji prethodnici produbili su poruku sadržanu u nekoliko podataka koje su donijela Evanđelja kako bi dodatno istaknuli njegovu središnju ulogu u povijesti spasenja. Blaženi papa Pio IX. proglašio ga je „zaštitnikom Katoličke Crkve“.^[2] časni papa Pio XII. predstavio ga je kao „zaštitnika radnika“^[3], a sveti Ivan Pavao II. kao „čuvara Otkupiteljevog“.^[4] Narod ga pak zaziva kao „zaštitnika sretne smrti“.^[5]

Stoga bih sada, 150 godina nakon što ga je papa Pio IX. 8. prosinca 1870. proglašio zaštitnikom Katoličke Crkve, želio podijeliti neka osobna razmišljanja o ovoj izvanrednoj osobi, toliko bliskoj našem ljudskom iskustvu. Jer, kako Isus kaže, „iz obilja srca usta govore“ (usp. Mt 12, 34). Ta želja dodatno se produbila tijekom ovih mjeseci pandemije, kada smo, usred krize, iskusili „kako su naši životi istkani i podržani od običnih – u pravilu zaboravljenih – ljudi koji se ne pojavljuju na naslovnicama novina i časopisa ili na televizijskim ekranima, ali, bez sumnje, danas pišu presudne događaje naše povijesti: to su liječnici, medicinske sestre i tehničari, zaposlenici u veletrgovinama, zaposlenici u djelatnostima čišćenja, njegovatelji, prijevoznici, ljudi koji rade na pružanju osnovnih usluga i javne sigurnosti, volonteri, svećenici, redovnici i redovnice, i mnogi, ali zaista mnogi drugi koji su shvatili da se nitko ne spašava sam [...] Koliko je onih koji svakodnevno pokazuju strpljivost i ulijevaju nadu, pazeci da ne siju paniku, nego suodgovornost. Koliki očevi, majke, djedovi i bake, učitelji malim i svakodnevnim gestama pokazuju našoj djeci kako se suočiti i nositi s krizom prilagođavajući svoje navike, dižući glavu gore i potičući na molitvu. Koliko je onih koji mole, stavljaju se na raspolaganje i zalažu se za dobro sviju“.^[6] Svatko može u svetom Josipu – čovjeku koji prolazi nezapaženo, čovjeku svakodnevne, diskretne i skrovite prisutnosti, pronaći zagovornika, oslonac i vodiča u vrijeme poteškoća. Sveti Josip nas podsjeća da svi oni koji djeluju u skrovitosti ili u sjeni imaju neusporedivu ulogu u povijesti spasenja. Svima njima ide riječ priznanja i zahvalnosti.

1. Voljeni otac

Veličina svetog Josipa leži u činjenici što je bio muž Marijin i Isusov otac. Kao takav, riječima svetog Ivana Zlatoustog, „stavio se u službu cjelokupnog plana spasenja“.^[7]

Sveti Pavao VI. ističe kako je Josip konkretno izrazio svoje očinstvo „učinivši svoj život požrtvovnim služenjem otajstvu Utjelovljenja i njegovom otkupiteljskom poslanju; u tomu što je upotrijebio zakonsku ovlast nad Svetom obitelji kako bi joj se u potpunosti posvetio u svom životu i radu; pretvorivši svoj ljudski poziv prema domaćoj ljubavi u nadljudski obol sebe, svog srca i svih sposobnosti, ljubavi stavljenoj u službu Krista koji je odrastao do zrelosti u svom domu.^[8]

Zbog svoje uloge u povijesti spasenja, sveti Josip je otac kojega je kršćanski narod oduvijek volio, što dokazuje činjenica da su mu posvećene brojne crkve u cijelom svijetu; da su mnogi vjerski instituti, bratstva i crkvene skupine nadahnuti njegovom duhovnošću i nose njegovo ime; te da se u njegovu čast već stoljećima razvijaju mnogi izrazi pobožnosti. Mnogi su mu sveci i svetice bili jako odani, među kojima se ističe Terezija Avilska, koja ga je izabrala za svog zagovornika i posrednika, često mu se preporučujući i tako zadobivajući i sve milosti koje je od njega tražila. Ohrabrena vlastitim iskustvom, svetica je uvjeravala i druge da njeguju istu odanost.^[9]

U svakom molitveniku pronaći ćete neke molitve svetom Josipu. Posebni zazivi upućuju mu se svake srijede, a posebno tijekom cijelog mjeseca ožujka, koji je tradicionalno posvećen njemu.^[10]

Povjerenje puka u svetog Josipa sažima se u izrazu Ite ad Ioseph (Idite k Josipu), koji se odnosi na vrijeme gladi u Egiptu kada su ljudi pitali faraona za kruh, a on je odgovorio: „Idite k Josipu i što god vam rekne, činite!“ (Post 41, 55). To je bio Josip, sin Jakovljev, kojeg su njegova braća prodala iz zavisti (usp. Post 37, 11 – 28) i koji je -- prema biblijskoj pripovijesti – nakon toga postao upraviteljem Egipta (usp. Post 41, 41 – 44).

Kao potomak Davidov (usp. Mt 1, 16, 20), iz čijeg je korijena Isus trebao niknuti prema obećanju koje je Davidu dao prorok Natan (usp. 2 Sam 7), i kao suprug Marije iz Nazareta, sveti Josip stoji na razmeđu Starog i Novog zavjeta.

2. Nježan otac pun ljubavi

Josip je gledao kako Isus iz dana u dan raste „u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi“ (Lk 2, 52). Kao što je Gospodin učinio s Izraelom, tako je Josip Isusa „hodati učio, držeći ga za ruke njegove; bio je poput oca koji dijete podiže na obraz, nagnut nad njega da ga nahrani“ (usp. Hoš 11, 3 – 4).

Isus je u Josipu video Božju nježnost: „Kako se otac smiluje dječici, tako se Gospodin smiluje onima što ga se boje“ (Ps 103, 13).

Tijekom molitve psalama u sinagogi Josip je zasigurno čuo kako sinagogom iznova odjekuje da je Bog Izraelov Bog nježnosti,^[11] koji je dobar prema svima i „milosrdan svim djelima svojim“ (Ps 145, 9).

Povijest spasenja ispunjava se „u nadi protiv svake nade“ (Rim 4, 18) kroz naše slabosti. Previše puta mislimo da Bog djeluje samo kroz ono dobro u nama, no većina njegovih planova ostvaruje se u i unatoč našoj slabosti. Stoga sveti Pavao kaže: „I da se zbog uzvišenosti objavâ ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne uzoholim. Za to sam triput molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče: Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje“ (2 Kor 12, 7 – 9).

Budući da je ovo dio cijelokupne povijesti spasenja, moramo naučiti prihvatići svoju slabost s dubokom nježnošću.^[12]

Zli nas tjera da svoju slabost gledamo negativno, dok je Duh nježnom ljubavlju iznosi na vidjelo. Nježnost je najbolji način da dodirnemo ono krhko u nama. Upiranje prstom i osuđivanja, što često koristimo u odnosu prema drugima, znak su nesposobnosti da u sebi prihvatimo vlastitu slabost, vlastitu krhkost. Samo nježnost spasit će nas od zamki Tužitelja (usp. Otk 12, 10). Zbog toga je važno susresti se s Božjim milosrdjem, posebno u sakramentu pomirenja, gdje doživljavamo njegovu istinu i nježnost. Paradoksalno, čak nam i Zli može reći istinu, ali to čini samo kako bi nas osudio. Međutim, znamo da nas Istina koja dolazi od Boga ne osuđuje, već nas prihvata, grli, podržava, opravičava. Istina nam se uvijek prikazuje kao milosrdni Otac u prispopobi (usp. Lk 15, 11 – 32): dolazi nam u susret, vraća nam dostojanstvo, postavlja nas na noge, raduje nam se jer „sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se“ (r. 24).

Čak su i kroz Josipove strahove djelovale Božja volja, njegova povijest i njegov plan. Josip nas tada uči da vjera u Boga uključuje i vjeru u to da može djelovati čak i kroz naše strahove, ranjivosti i slabosti. Također, uči nas da se usred životnih oluja nikada ne smijemo bojati dopustiti Gospodinu da upravlja našim putem. Ponekad želimo imati potpunu kontrolu, ali Bog uvijek vidi širu sliku.

3. Poslušni otac

Slično onomu što je učinio s Marijom kad joj je objavio svoj plan spasenja, Bog je otkrio svoje planove Josipu; i to je učinio kroz snove, koji su se u Bibliji, kao i kod svih drevnih naroda, smatrali jednim od sredstava kojima Bog očituje svoju volju.^[13]

Josipa jako muči Marijina tajanstvena trudnoća: on ju ne želi „javno optužiti“^[14], već ju odlučuje „potajno napustiti“ (Mt 1, 19).

U prvom snu anđeo mu pomaže riješiti njegovu tešku dvojbu: „Ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih“ (Mt 1,20 – 21). Njegov je odgovor bio trenutačan:

„Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji“ (Mt 1, 24). Poslušnošću je nadvladao svoju poteškoću i spasio Mariju.

U drugom snu anđeo zapovijeda Josipu: „Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne reknem jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi“ (Mt 2,13). Josip se nije ustručavao poslušati, ne pitajući se o poteškoćama s kojima će se suočiti: „On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat. I osta ondje do Herodova skončanja“ (Mt 2, 14 – 15).

U Egiptu je Josip s povjerenjem i strpljenjem čekao anđelov glas da se sigurno može vratiti u svoju zemlju. Čim mu božanski glasnik, u trećem snu, nakon što ga je obavijestio da su oni koji su pokušavali ubiti dijete mrtvi, naređuje da ustane, povede dijete i njegovu majku sa sobom i vrati se u zemlju izraelsku (usp. Mt 2, 19 – -20), Josip još jednom bez oklijevanja posluša: „On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku“ (Mt 2, 21).

No tijekom povratka, „saznavši da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret“ (Mt 2, 22 – 23).

Evangelist Luka nas pak izvještava kako je Josip poduzeo dug i težak put od Nazareta do Betlehema, da bi se, prema zakonu cara Cezara Augusta, podvrgnuo popisu stanovništva u rodnom gradu. Tamo se Isus rodio (usp. 2, 1 – 7) i bio upisan u registar Carstva, kao i sva druga djeca. Sveti Luka posebno naglašava da su Isusovi roditelji poštivali sve propise Zakona: obrede njegova obrezivanja, Marijinog očišćenja nakon poroda, prinošenja prvorodenca Bogu (usp. r. 24).^[15]

U svim okolnostima svog života Josip je znao izgovoriti svoj fiat (Neka mi bude), poput Marije prigodom Anđelova navještenja i Isusa u Getsemanskom vrtu.

Josip, u ulozi glave obitelji, naučio je Isusa da bude poslušan roditeljima (usp. Lk 2, 51), prema Božjoj zapovijedi (usp. Izl 20, 12).

Tijekom skrivenih godina života u Nazaretu Isus je u Josipovoj školi naučio vršiti volju Očeva. Ta je oporuka postala njegova svakodnevna hrana (usp. Iv 4, 34). Čak i u najtežem trenutku svog života, u Getsemanskom vrtu, Isus je radije odlučio vršiti volju Očeva, negoli svoju^[16] i tako je postao „poslušan sve do smrti [...] na križu“ (Fil 2, 8). Iz tog razloga, autor Poslanice Hebrejima zaključuje da Isus „iz onoga što prepati, naviknu slušati“ (5, 8).

Iz svih tih događaja proizlazi da je Josipa „Bog pozvao da izravno služi Isusovoj osobi i poslanju kroz vršenje očinstva: na taj način u punini

vremena surađuje u velikoj tajni Otkupljenja i uistinu je služitelj spasenja".^[17]

4. Otac koji prihvaca

Josip prima Mariju bezuvjetno. Vjeruje Anđelovim riječima. „Plemenitost Josipova srca takva je da je ono što je naučio iz Zakona učinio ovisnim o dobročinstvu; i danas, u ovom svijetu u kojem je toliko očito psihološko, verbalno i fizičko nasilje nad ženama, Josip se predstavlja kao osoba poštovanja i osjećaja. Iako nema ispred sebe širu sliku, donosi odluku da zaštiti dobro Marijina imena, njezino dostojanstvo i život. U oklijevanju kako postupiti, Bog mu pomaže prosvjetljujući njegove sudove.^[18]

Mnogo puta se u našem životu događaju stvari čije značenje ne razumijemo. Naša prva reakcija često je razočaranje i pobuna. Josip ostavlja svoja razmišljanja po strani kako bi prihvatio stvaran tijek događaja i, koliko god tajanstveno izgledalo njegovim očima, on to prihvaca, preuzima odgovornost i čini ih dijelom osobne povijesti. Ako se ne pomirimo sa svojom poviješću, nećemo biti u mogućnosti poduzeti ni sljedeći korak, jer ćemo uvijek ostati taoci svojih očekivanja i posljedičnih razočaranja.

Duhovni put koji nam Josip pokazuje nije put objašnjavanja, već prihvaćanja. Tek polazeći od prihvaćanja, od pomirenja, možemo početi nazirati širu povijest i njezino dublje značenje. Gotovo da možemo čuti odjek Jobova jakog odgovora svojoj supruzi koja ga je nagovarala da se pobuni za sve zlo koje mu se dogodilo: „Kad od Boga primamo dobro, zar da onda i zlo ne primimo?“ (Job 2, 10).

Josip nije pasivno rezigniran čovjek već hrabro i čvrsto proaktivran. Prihvaćanje je izraz dara snage Duha Svetoga koji se očituje u našem životu. Samo nam Gospodin može dati snagu da prihvatimo život kakav jest, sa svim njegovim kontradiktornostima, frustracijama i razočaranjima.

Isusov dolazak među nas Očev je dar koji nam omogućuje da se pomirimo s tijekom vlastite povijesti, čak i kad ju ne razumijemo u potpunosti.

Kao što je Bog rekao našem Svecu: „Josipe, sine Davidov, ne boj se“ (Mt 1, 20), čini se da i nama ponavlja: „Ne boj se!“. Potrebno je ostaviti po strani ljutnju i razočaranje i prihvati ih – čak i kad se nešto dogodi kako nismo željeli – ne pasivnom rezignacijom, već nadom i hrabrošću. Prihvaćanje života na ovaj način uvodi nas u njegov skriveni smisao. Život svakoga od nas može se čudesno ponovno pokrenuti ako nađemo hrabrosti živjeti prema onomu što nam govori Evanđelje. Nije važno čini li se da je sve pošlo po zlu ili da se neke stvari ne mogu popraviti. Bog može učiniti da cvijeće nikne među kamenjem. Čak i ako nam srce nešto prigovara, On je „veći od našega srca i znade sve“ (1 Iv 3, 20).

Ovdje se još jednom susrećemo s onim kršćanskim realizmom koji ne odbacuje ništa što postoji. Stvarnost je u svojoj tajanstvenoj i nesvodivoj složenosti nositelj osjećaja postojanja sa svojim svijetlima i sjenama. To je ono što apostol Pavao kaže: „Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani“ (Rim 8, 28). A sveti Augustin dodaje: „čak i ono što se naziva zlom (etiam illud quod malum dicitur)“. [19] U ovoj široj perspektivi vjera daje smisao svakom sretnom ili tužnom događaju.

Ne bismo trebali nikada pomisliti da vjerovati znači pronaći lagana i utješna rješenja. Vjera koju nas je naučio Krist je ona koju vidimo kod svetog Josipa, koji ne traži prečace, već se „otvorenih očiju“ suočava s onim što mu se događa, preuzimajući za to osobnu odgovornost.

Josipovo prihvaćanje poziva nas da i mi prihvaćamo druge onakvima kakvi jesu, bez iznimke, i da posebnu brigu posvetimo slabima, jer Bog bira ono što je slabo (usp. 1 Kor 1, 27), on je „otac sirota i branitelj udovica“ (Ps 68, 6) i zapovijeda da volimo tuđinca u svojoj sredini.^[20] Volim misliti da je Isus od svetog Josipa crpio nadahnuće za prispodobu o izgubljenom sinu i milosrdnom ocu (usp. Lk 15, 11 – 32).

5. Kreativno hrabar Otac

Ako je prva faza bilo kojeg istinskog unutarnjeg ozdravljenja prihvaćanje osobne povijesti te prihvaćanje stvari koje nismo željeli, onda njima treba dodati još jednu bitnu značajku: kreativnu hrabrost. Pojavljuje se posebno kad se naide na poteškoće. Odnosno, suočeni s poteškoćama, možemo ili odustati i otići, ili se nekako suočiti s njima. Povremene poteškoće donose nam resurse za koje nismo ni mislili da ih imamo.

Čitajući Evandjela o Isusovu djetinjstvu, često se pitamo zašto Bog nije intervenirao na izravniji i jasniji način. No, Bog djeluje kroz događaje i ljudi. Josip je čovjek izabran od Boga, preko kojega se Bog brine o počecima povijesti otkupljenja. On je pravo „čudo“ kojim Bog spašava Dijete i njegovu majku. Nebo intervenira s povjerenjem u kreativnu hrabrost ovog čovjeka koji, stigavši u Betlehem i ne pronašavši smještaj u kojem Marija može roditi, uređuje staju i preuređuje ju, tako da ona postane što je više moguće mjesto dobrodošlice Sinu Božjem koji dolazi na svijet (usp. Lk 2, 6 – 7). Suočen s neposrednom opasnošću Heroda, koji želi ubiti Dijete, još jednom je u snu Josip upozoren braniti Dijete, a usred noći organizira bijeg za Egipat (usp. Mt 2, 13 – 14).

Pri površnom čitanju ovih priča može se steći dojam da je svijet u milosti i nemilosti snažnih i moćnih, ali „dobra vijest“ Evandjela leži u pokazivanju kako, unatoč bahatosti i nasilju zemaljskih vladara, Bog uvijek pronalazi način da izvrši svoj plan spasenja. Čak se i naš život ponekad čini kao da je

prepušten na milost i nemilost moćnika, ali Evandelje nam govori da ga Bog uvijek uspije spasiti pod uvjetom da koristimo istu kreativnu hrabrost kao tesar iz Nazareta, koji zna kako problem preobraziti u mogućnost pouzdajući se uvijek najprije u božansku providnost.

Ako se ponekad čini da nam Bog ne pomaže, to ne znači da nas je napustio, već da nam vjeruje, da budemo kreativni i da sami pronalazimo rješenja.

To je ista kreativna hrabrost koju su pokazali prijatelji paralitičara koji su ga, da bi ga predstavili Isusu, spustili s krova (usp. Lk 5, 17 – 26). Teškoća nije zaustavila odvažnost i tvrdoglavost tih prijatelja. Bili su uvjereni da Isus može izlječiti bolesnika i „budući da zbog mnoštva nisu našli kuda bi ga unijeli, popnu se na krov te ga između crjepova s nosiljkom spuste u sredinu pred Isusa. Vidjevši njihovu vjeru reče on: Čovječe, otpušteni su ti griesi!“ (r. 19 – 20). Isus prepoznaće kreativnu vjeru s kojom ti ljudi pokušavaju dovesti k njemu svoga bolesnog prijatelja.

Evandelje nam ne govori koliko su dugo Marija, Josip i Dijete ostali u Egiptu. Ali sigurno su morali jesti, pronaći dom, posao. Ne treba puno mašte da se popune detalji koji nedostaju. Sveta obitelj morala se suočiti s konkretnim problemima poput svih ostalih obitelji, poput mnoge naše braće migranata koji i danas riskiraju svoje živote da bi izbjegli nesreću i glad. U tom smislu vjerujem da je sveti Josip doista poseban zaštitnik onih koji moraju napustiti svoju zemlju zbog ratova, mržnje, progona i bijede.

Na kraju svake priče koja Josipa vidi kao glavnog junaka, Evandelje napominje da ustaje, vodi Dijete i majku sa sobom i čini ono što mu je Bog zapovjedio (usp. Mt 1, 24; 2, 14.21). Doista, Isus i Marija, njegova majka, najdragocjenije su blago naše vjere.^[21]

U božanskom planu spasenja Sin je nerazdvojiv od Majke Marije, od one koja je „koračala naprijed u hodu vjere te je svoju sjedinjenost sa Sinom vjerno održala sve do križa“.^[22]

Uvijek se moramo zapitati štitimo li i mi svom snagom Isusa i Mariju, koji su tajanstveno povjereni našoj odgovornosti, brizi i skrbništvu. Sin Svetogućega došao je na svijet u velikoj ranjivosti. Njega je Josip trebao braniti, štititi, čuvati, odgajati. Bog vjeruje ovom čovjeku, kao i Marija, koja u Josipu pronalazi onoga koji ne samo da joj želi spasiti život, već će uvijek ostati uz nju i Dijete. U tom smislu, sveti Josip ne može ne biti Čuvar Crkve, jer je Crkva produljenje Kristova Tijela u povijesti, kao što se i Marijino majčinstvo odražava na majčinstvo Crkve.^[23] Josip, nastavljajući štititi Crkvu, nastavlja štititi Dijete i njegovu Majku, a i mi ljubeći Crkvu, ljubimo Dijete i njegovu Majku.

Ovo Dijete je ono koje će reći: „Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste“ (Mt 25, 40). Prema tomu, svaki siromah, potrebiti, onaj koji pati ili umire, svaki stranac, svaki zatvorenik, svaka nemoćna osoba je „dijete“ koje Josip nastavlja štititi. Zbog toga se sveti Josip zaziva kao zaštitnik nesretnika, potrebitih, prognanika, nevoljnika, siromaha i umirućih. Prema tomu, Crkva ne može ne pokazati posebnu ljubav prema našoj najmanjoj braći i sestrama, jer je Isus pokazivao osobitu brigu za njih i osobno se poistovjećivao s njima. Od svetog Josipa moramo naučiti tu istu brigu i odgovornost. Moramo naučiti voljeti dijete i njegovu majku, voljeti sakramente i milosrđe, voljeti Crkvu i siromašne. Svaka od tih stvarnosti uvijek je dijete i njegova majka.

6. Otac koji radi

Aspekt koji karakterizira svetog Josipa i koji je istaknut još od vremena prve socijalne enciklike Rerum novarum pape Lava XIII., jest njegov odnos prema radu. Sveti Josip bio je tesar koji je poštено radio da bi osigurao egzistenciju za svoju obitelj. Od njega je Isus naučio vrijednost, dostojanstvo i radost onoga što znači jesti kruh koji je plod nečijeg rada.

Danas, kada je pitanje zaposlenja još jednom postalo goruće društveno pitanje, a nezaposlenost pak dostiže rekord i u zemljama koje desetljećima uživaju određeni stupanj blagostanja, javlja se ponovna potreba za vrednovanjem dostojanstvenog rada, čiji je zaštitnik sveti Josip.

Rad je sredstvo sudjelovanja u djelu spasenja, prilika da se ubrza dolazak Kraljevstva, da se razviju darovi i sposobnosti te da ih tako možemo staviti u službu društva i zajedništva. Tako rad postaje prilika za ostvarenje ne samo sebe samih, već i one izvorne jezgre društva u kojoj prepoznajemo obitelj. Obitelj bez posla posebno je izložena poteškoćama, napetostima, otuđenosti, pa čak i tjeskobnom i očajničkom iskušenju raspada. Kako možemo govoriti o ljudskom dostojanstvu, a da ne radimo na tomu da svi mogu pristojno zaraditi za život?

Čovjek koji radi, bez obzira na vrstu zaposlenja, surađuje sa samim Bogom i tako postaje, na neki način, stvoritelj svijeta oko nas. Kriza našeg vremena, koja je ekomska, socijalna, kulturna i duhovna, može svima nama poslužiti kao poziv da ponovno otkrije vrijednost, važnost i potrebu rada za stvaranje nove „normalnosti“ iz koje nitko nije isključen. Djelo svetog Josipa podsjeća nas da sam Bog, postajući čovjekom, nije prezirao raditi. Gubitak posla koji pogodača toliku braću i sestre i koji se u posljednje vrijeme povećao zbog pandemije koronavirusne bolesti, mora biti podsjetnik na preispitivanje naših prioriteta. Prekljinjemo svetog Josipa radnika da bismo mogli pronaći načine koji nas obvezuju izraziti čvrsto uvjerenje da nijedna mlada osoba, ni jedan čovjek, ni jedna obitelj ne smije biti bez posla.

7. Otac u sjeni

Poljski književnik Jan Dobraczyński u svojoj knjizi „Sjena oca“^[24] ispričao je život svetog Josipa u obliku romana. Uz budljivom slikom sjene definira lik Josipa, koji je u svom odnosu prema Isusu, bio zemaljska sjena nebeskog Oca: čuvao ga je, štitio, nikada ga nije ostavio da ide svojim putem. Zamislimo ono na što Mojsije podsjeća Izrael: „U pustinji [...] vidio si gdje te Gospodin, Bog tvoj, cijelog puta što ste ga prevalili, nosio kao što čovjek nosi svoga sinčića“ (usp. Pnz 1, 31). Tako je i Josip cijelog života djelovao u službi oca.^[25]

Očevi se ne rađaju, već stvaraju. Čovjek ne postaje otac jednostavno rođenjem djeteta, već preuzimanjem odgovornosti da se brine za to dijete. Kad god čovjek prihvati odgovornost za život drugoga, na neki način toj osobi postaje otac.

U današnjem društvu djeca se često čine kao siročad, kao da su bez oca. Također, Crkva danas treba očeve. Opomena koju je sveti Pavao uputio Korinćanima uvijek je aktualna: „Jer da imate u Kristu i deset tisuća učitelja, ipak ne biste imali više otaca“ (1 Kor 4, 15); a svaki bi svećenik ili biskup trebao poput Apostola dodati: „Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja vas rodih!“ (Isto). A Galaćanima kaže: „Dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama“ (4, 19).

Biti otac podrazumijeva upoznavanje djece sa životom i stvarnošću. Ne sputavati ih, biti previše zaštitnički nastrojeni ili posesivni, već ih učiniti sposobnima da sami odlučuju, uživaju u slobodi i istražuju nove mogućnosti. Možda je iz tog razloga, uz očev naziv, tradicija također pripisala Josipu i naziv „Prečisti Otac“. Taj naslov nije samo znak naklonosti, već zbroj ponašanja suprotnih posesivnosti. Čistoća je sloboda od posesivnosti u svim područjima života. Samo kad je ljubav čista, ona je uistinu ljubav. Posesivna ljubav u konačnici postaje opasna; ona zarobljuje, guši, čini nas nesretnima. Sam Bog volio je čovjeka čistom ljubavlju, ostavljajući ga slobodnim čak i da pogriješi i da se postavi protiv njega. Logika ljubavi uvijek je logika slobode, a Josip je znao voljeti na izvanredno slobodan način. Nikad se nije stavljao u središte. Nije mislio na sebe, već se usredotočio na Marijin i Isusov život.

Josip sreću nije pronašao u samopožrtvovnosti već u samodarivanju. U njemu nikada ne vidimo frustraciju, već samo povjerenje. Njegova strpljiva šutnja ne uključuje prigovore, već konkretne geste povjerenja. Sveti danas treba očeve, nema koristi od tirana koji žele dominirati nad drugim kako bi ispunili vlastite potrebe; odbacuje one koji miješaju autoritet s autoritarnošću, služenje sa servilnošću, sučeljavanje s ugnjetavanjem, dobročinstvo s dobropititi, silu s uništenjem. Svako istinsko zvanje rođeno je

iz dara samoga sebe, a to je plod žrtve. Ova vrsta zrelosti također je potrebna u svećeništvu i posvećenom životu. Bez obzira na poziv, bilo na brak, bilo celibat, bilo djevičanstvo, dar samoga sebe neće se ostvariti ako se zaustavi na žrtvi; tada umjesto da se učini znakom ljepote i radosti ljubavi, riskira da se iskaže nesreća, tuga i frustracija.

Kada očevi odbiju živjeti život svoje djece, uvijek se otvaraju novi i neočekivani vidici. Svako dijete nositelj je jedinstvene tajne koja se na vidjelo može iznijeti samo uz pomoć oca koji poštije slobodu svog djeteta. Otac shvaća da je u potpunosti dovršio svoju odgojnju ulogu i živio očinstvo tek kad postane „beskoristan“, kad vidi da se njegovo dijete osamostalilo i da ono može hodati životnim stazama bez pratnje, kad se dovede u situaciju Josipa, koji je uvijek znao da Dijete nije njegovo, već je samo bilo povjerenovo njegovoj skrbi. U osnovi, to je ono što Isus predlaže kad kaže: „Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš – onaj na nebesima“ (Mt 23, 9).

U svakom ostvarenju očinstva, uvijek bismo trebali imati na umu da ono nema nikakve veze s posjedovanjem, već je „znak“ koji upućuje na veće očinstvo. U određenom smislu, svi smo poput Josipa: sjena jedinoga nebeskog Oca koji daje da „sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima“ (Mt 5, 45); i sjena koja slijedi Sina.

..*

„Ustani, uzmi dijete i majku njegovu“ (Mt 2, 13), rekao je Bog svetom Josipu.

Svrha ovog Apostolskog pisma je porast ljubavi prema ovomu velikom Svecu, da budemo ohrabreni moleći njegov zagovor i da naslijedujemo njegove vrline i njegovu revnost.

Doista, istinsko poslanje svetaca nije samo postizanje čuda i milosti, već da nas zagovaraju pred Bogom, poput Abrahama^[26] i Mojsija^[27], poput Isusa, „jedinog posrednika“ (1 Tim 2, 5), koji je naš „zagovornik“ kod Oca (1 Iv 2, 1) i koji je „uvijek živ da se za [nas] zauzima“ (Heb 7, 25; usp. Rim 8, 34).

Sveci pomažu svim vjernicima „da idu putem svetosti i savršenstva vlastitog staleža“^[28]. Njihov život konkretan je dokaz da je moguće primijeniti Evanđelje u praksi.

Isus nam je rekao: „Učite se od mene, jer sam krotka i ponizna srca“ (Mt 11, 29). Životi svetaca također su primjeri koje treba naslijedovati. Sveti Pavao izričito kaže: „Nasljedovatelji moji budite!“ (1 Kor 4, 16)^[29]. Svojom rječitom šutnjom sveti Josip kaže isto.

Prije primjera tolikih svetih muževa i žena, sveti se Augustin zapitao: „Što su oni mogli, zar ne možete i vi?“ I tako se približio svom konačnom

obraćenju, kad je mogao uskliknuti: „Kasno sam te uzljubio, ljepoto tako stara, i tako nova!“^[30]

Samo trebamo moliti svetog Josipa za milost milosti: naše obraćenje.

Obratimo mu se molitvom:
Zdravo, Čuvaru Otkupiteljev,
Zaručniče Blažene Djevice Marije.
Tebi je Bog povjerio svoga jedinorođenog Sina;
u tebe se je Marija pouzdala;
s tobom je Krist postao čovjekom.
Blaženi Josipe, i nama
podari svoje očinstvo
i vodi nas na životnomu putu.
Izmoli nam milost, milosrđe i hrabrost,
i brani nas od svakog zla. Amen.

U Rimu, u svetom Ivanu Lateranskom, 8. prosinca, na svetkovinu Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, godine 2020., osme našega pontifikata.

FRANJO

^[1] Lk 4, 22; Iv 6, 42; cf. Mt 13, 55; Mk 6, 3.

^[2] SV. KONGREGACIJA ZA OBREDE, Quemadmodum Deus (8. prosinca 1870.), u: ASS 6 (1870./1871.), 194.

^[3] Cf. Pismo ACLI na svetkovinu sv. Josipa Radnika (1. svibnja 1955.), u: AAS 47 (1955.), 406.

^[4] Cf. Apostolska pobudnica Redemptoris Custos (15. kolovoza 1989.), u: AAS 82 (1990.), 5 – 34.

^[5] Katekizam Katoličke Crkve, 1014

^[6] Meditacija u vrijeme pandemije (27. ožujka 2020.), u: L’Osservatore Romano, 29. ožujka 2020., str. 10.

^[7] In Matthaeum Homiliae, V, 3: PG 57, 58.

^[8] Homilija (19. ožujka 1966.), u: Insegnamenti di Paolo VI, IV (1966.), 110.

^[9] Cf. Autobiografija, 6, 6 – 8.

^[10] Svakodnevno, više od četrdeset godina, nakon Jutarnje, molio sam molitvu svetom Josipu preuzetu iz francuskog molitvenika iz 19. stoljeća izdanim od Kongregacije sestara od Isusa i Marije. Izražava odanost i povjerenje, pa čak i postavlja određeni izazov svetom Josipu: „Slavni patrijarše, sveti Josipe, čija snaga čini nemoguće mogućim, priskoči mi u pomoć u ovim vremenima tjeskobe i teškoće. Uzmi pod svoju zaštitu

ozbiljne i zabrinjavajuće situacije koje ti preporučujem kako bi mogle imati sretan ishod. Moj voljeni oče, sve moje povjerenje je u tebi. Neka se ne kaže da sam te uzalud zazivao, a budući da sve možeš s Isusom i Marijom, pokaži mi da je tvoja dobrota velika kao i tvoja snaga. Amen.“

[¹¹] Cf. Pnz 4, 31; Ps 69, 16; 78, 38; 86, 5; 111, 4; 116, 5; Jer 31, 20.

[¹²] Cf. Apostolska pobudnica Evangelii Gaudium (24. studenog 2013.), 88, 288. u: AAS 105 (2013.), 1057, 1136 – 1137.

[¹³] Cf. Post 20, 3; 28, 12; 31, 11.24; 40, 8; 41, 1 – 32; Br 12, 6; 1 Sam 3, 3 – 10; Dn 2, 4; Job 33, 15.

[¹⁴] U takvim slučajevima, predviđeno je kamenovanje (cf. Pnz 22, 20 – 21).

[¹⁵] Cf. Lev 12, 1 – 8; Izl 13, 2.

[¹⁶] Cf. Mt 26, 39; Mk 14, 36; Lk 22, 42.

[¹⁷] SV. IVAN PAVAO II., Apostolska pobudnica Redemptoris Custos (15. kolovoza 1989.), 8, u: AAS 82 (1990.), 14.

[¹⁸] Homilija na Misi i Betaifikacije, Villavicencio, Kolumbija (8. rujna 2017.), u: AAS 109 (2017), 1061.

[¹⁹] Enchiridion de fide, spe et caritate, 3.11: PL 40, 236.

[²⁰] Cf. Pnz 10, 19; Izl 22, 20-22; Lk 10, 29-37.

[²¹] Cf. SV. KONGREGACIJA ZA OBREDE, Quemadmodum Deus (8. prosinca 1870.), u: ASS 6 (1870./1871.), 193; BLAŽENI PIO IX., Apostolsko pismo Inclytum Patriarcham (7. lipnja 1871.): l.c., 324 – 327.

[²²] DRUGI VATIKANSKI SABOR, Dogmatska konstitucija o Crkvi Lumen Gentium, 58.

[²³] KKC, 963 – 970.

[²⁴] Originalno izdanje: Cień Ojca, Varšava, 1977. (Hrvatsko izdanje: Snaga ljubavi, Split, 2014.)

[²⁵] SV. IVAN PAVAO II., Apostolska pobudnica Redemptoris Custos 7 – 8, u: AAS 82 (1990), 12 – 16.

[²⁶] Cf. Post 18, 23 – 32.

[²⁷] Cf. Izl 17, 8 – 13; 32, 30 – 35.

[²⁸] DRUGI VATIKANSKI SABOR, Dogmatska konstitucija o Crkvi Lumen Gentium, 42.

[²⁹] Cf. 1 Kor 11, 1; Fil 3, 17; 1 Sol 1, 6.

[³⁰] Ispovijesti, VIII, 11, 27: PL 32, 761; X, 27, 38: PL 32, 795.

(kta/ika)

USKRSNE ČESTITKE

Drage moje sestre, kandidatice i Prijatelji Maloga Isusa,

nakon svega lijepog
što smo doživjeli pro-
tekle godine, ali i svih
patnji, stresova, šoko-
va upirući oči u Isusa,
razmatrajući Njegov
život od rođenja do
uskrsnuća, radosno
kao nikada do sada
proslavimo ovaj Us-
krs, jer kako kaže sv. Pavao: „Patnje sadašnjeg vremena nisu dostoje ne uspo-
redbe sa slavom koja će se objaviti u nama.“ (Rim 8,18) Isti Sv. Pavao poja-
šnjava pa kaže: „Ono što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko
srce nije pomislilo: to je Bog pripravio onima koji Ga ljube.“ (1 Kor 2,9) A
znamo „ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam
je dan“ (Rim 5,5). Stoga radujmo se i svečano slavimo. Kršćanin, a pogotovo
Bogu posvećena osoba koja ljubi, nema razloga za tugu i žalost, za zabrinu-
tost i tjeskobu. Sam Isus uoči svoje muke, na posljednjoj večeri je molio
Nebeskog Oca da i mi posjedujemo onu radost koju On posjeduje u svoj
punini (Us. Iv 17,15). Radost srca koje ljubi, bezgranično ljubi. Zar Otac
može išta odbiti Sinu?

Drage moje sestre, kandidatice i Prijatelji Maloga Isusa, želim i molim da u
svojim srcima posjedujete Isusovu radost, Njegovu ljubav i mir, te proslavi-
te pobedu Života nad smrću, Uskrsnuće Gospodina Našega Isusa Krista,
čista srca, radosno pjevajući uskrnsni „Aleluja“.

Sretan vam i blagoslovjen Uskrs! Bog bio uvijek s vama, pratio vas Njegov
blagoslov! Štitio vas zagovor Blažene Djevice Marije i Sv. Josipa. Vaša u Ma-
lom Isusu

*s. M. Marija Banić
vrhovna glavarica*

Uskrs, 2021.

Drage sestre!

Korizma je vrijeme u kojem se sabire život, traži se dublji smisao postojanja, razlog trošenja ljubavi, snaga iza svakog ponovnog pada.

Isus je bio satrven, od boli i naših izdaja, nije sličio sebi, ali do nas dopire Njegov glas: "Ne boj se, ja sam te otkupio." Mjera Njegove ljubavi nema mjere. Tko može proniknuti ljubav u boli, ljubav Majke Marije.

Isus je dao život za našu smrt i svoju smrt je prihvatio za naš vječni život. Neizrecive li Božje ljubavi za naše spasenje!

Naš Otac, pokazao je svoju beskrajnu ljubav prema nama u raširenim rukama svoga Sina na križu. Isus, živeći zemaljskim životom, pokazao je kako se živi punina ljubavi prema Nebeskom Ocu i svakom čovjeku. On je istim srcem ljubio Oca i nas. Svoj je život iz srca predao i Njegovo je probodeno srce znak Njegove neizmjerne ljubavi za sve ljude. Svaki naš pad je gubitak i dobitak jer nas Njegova ljubav prepoznaće, opravdava i pere u svom milosrđu. Po Njemu imamo ponovno darovani život, ostvaren po Njegovoj smrti.

Svim sestrama i kandidaticama neka Uskrsli Krist potpuno ispuni srce radošću i mirom.

S tim mislima srdačno Vam čestita Uskrs

*s. M. Petra Marjanović,
provincijska glavarica sa sestrama Zagrebačke provincije*

Isusovo blistavo lice na gori Tabor i njegove sjajne haljine, koje predoznačuju sliku Uskrsloga, nude nam svjetlo nade, svjetlo pomoću kojeg možemo proći kroz tamu: gdje smrt neće biti kraj svega, jer će se otvoriti slavi uskrsnuća.

Pođimo i mi sestre s učenicima na goru k Isusu. Promatrajmo ljepotu Uskrsloga koji u svakom djeliću našega života užije svjetlo.

Budimo male svjetiljke evanđelja koje nose malo svjetlo ljubavi i nade, istinski svjedoci i učitelji vjere svim ljudima. U srcu nosimo živu vjeru Marije, Isusove Majke, vjeru Magdalene i drugih žena, koje su prve ugledale prazan Isusov grob, vjeru Petra i ostalih apostola.

Uskrslji nas poziva da se vratimo u dolinu, u svakodnevni život, i donosimo svima veselu vijest: "Isus je Uskrsnuo! Aleluja! Radujte se! Nadvladao je smrt! Živ je! Krist živi i ostaje s nama! On živi i želi da i ti budeš živ! On je naš suputnik. On je u tebi. On je s tobom i nikada te ne napušta. On je uvijek tu da ti da novu snagu i nadu!" Dopustimo Mu da nas obnovi uskrsnim duhom. Prosvijetljeni svjetлом Uskrsa nosimo svima oko sebe miris uskrslog Krista, duh nade, radosti i milosrđa. Svojom radošću navješćujmo svima da smo stvorenici za život, da ćemo uskrsnuti i da je naša budućnost u Bogu, u Kraljevstvu nebeskom.

Časnoj Majci, sestrama Provincijalkama, kandidaticama, Prijateljima Malog Isusa i našim dobročiniteljima neka je Kristovim mirom radostan i blagoslovjen Uskrs.

Kristov uskrsni mir i uskrsnu radost od srca želi

*provincijalka s. Terezija s članicama vijeća
i sestrama iz samostana sv. Ane Split*

*Uskrsnu Gospodin od mrtvih, kako reče;
kličimo i radujmo se svi, jer on navijeke vlada, aleluja.*
Ulagana pjesma

Uskrs, 2021.

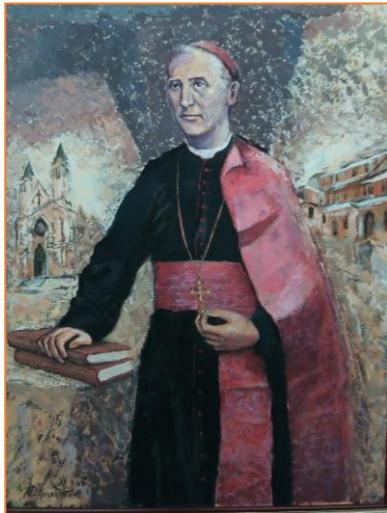
Poštovana Časna Majko, sestre Provincijalke! Poštovane Sestre i Kandidatice!

Kristovo uskrsnuće stavlja nam pred oči misterij našega spasenja i usmjejava naše misli prema dobroti i ljubavi koju je sam Bog pokazao palom čovjeku. Svjedoči nam objavu Boga koji je na strani slabih i onih koji svoj život daruju za bližnje. Koliko god je Uskrsnuće usmjereno na Krista, ono je također usmjereno i na samo čovječanstvo. U Uskrsrom Kristu gledamo cilj našeg ovozemnog puta, razmatramo život koji je proizišao iz Božjeg plana za nas. On nam daje vjeru, nadu i otvara pred nama nove horizonte. Stoga, vjerovati u Uskrsnuće Isusa Krista ne znači prihvatići samo prošlost događaja, ono je za nas događaj budućnosti jer vjerujemo u uskrsnuće mrtvih i život vječni. Po Kristovu uskrsnuću u svijet ulazi Božja snaga jer iz smrti se rađa život. Uskrsli hodi pred nama i s nama na putovima svijeta kako bi uklonio sve zapreke koje guše život i umanjuju nadu. Po uskrsnuću Bog nam trajno govori „Ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta“ (Mt 28, 20). Slušajući, vjerujući i sljedeći Uskrsloga Krista imat ćemo novi život koji svjedoči radost, mir i oproštenje, zato i mi odabrane za „glasnice Radosne vijesti“ s radošću naviještajmo svima kojima smo poslane poruku uskrsnog jutra „Isus je uskrsnuo, Isus je živ, Isus je s nama na našem putu života. Aleluja!“

U ime sestara članica Provincijske uprave, sestara i kandidatica Sarajevske provincije, vama časna majko s. Marija, sestrama Provincijalkama i svim Sestrama i Kandidaticama u dragoj nam Družbi, želim od srca sretan i blagoslovjen Uskrs. Kličimo i radujmo se svi, jer on navijeke vlada, aleluja!

*s. M. Ana Marija Kesten,
provincijska glavarica*

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Stadlerovo u siječnju 2021.

U petak, 8. siječnja 2021. godine u katedrali Srca Isusova u Sarajevu obilježen je Stadlerov dan. Sveti misno slavlje, kojemu je prethodila krunica, predslavio je katedralni župnik preč. Mato Majić u koncelebraciji s vlc. Milenkom Krešićem, duhovnikom u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. Krunicu, pjevanje i čitanje animirale su Sestre Služavke Maloga Isusa. Krunicu uz prigodna razmatranja te misna čitanja animirala je s. M. Judita Matić s kandidaticama, a sviranje i pjevanje s. M. Marinela Zeko.

Župnik je u propovijedi govorio o važnosti poslušnosti volji Božjoj. Istaknuo je kako su danas većini najvažniji zdravlje, posao i karijera, a zapravo bi nam najvažnije trebalo biti ono što Bog želi od nas. „I samom Isusu je najvažnija bila volja Očeva. Bio je pun povjerenja i vjerovao da je za njega najbolje ono što Otac od njega hoće. U Maslinskem vrtu molio je da ga mimoide gorki kalež, ali je ipak iznad svega želio ostvariti Božji naum. Mnoge se

naše želje ne ostvaruju i zbog toga smo često nesretni“, nastavio je u svojoj propovijedi župnik.

Kad bismo cijelim bićem željeli u svojem životu ostvariti volju Božju, onda nikada ne bismo promašili svoj životni cilj. „Bez obzira na sve okolnosti i

ako to zaista želimo, Božju volju možemo uvijek i svugdje ostvariti. Taj će nam cilj u isto vrijeme postati izvor mira. Na kraju propovijedi župnik je istaknuo kako je život sluge Božjega Josipa Stadlera bio vršenje volje Božje. On nije znao što će sve biti, kako će to učiniti, ali do kraja se uvijek protivao što je volja Božja“, naveo je preč. Majić.

Nakon misnog slavlja upriličeno je i klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu tijekom kojega se župnik nadahnjivao životom sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Odmah nakon euharistijskog klanjanja na grobu služe Božjega Josipa Stadlera izmoljena je molitva za njegovo proglašenje blaženim. (SSMI)

Slavonski Brod

Proslavljeni 178. obljetnica rođenja i krštenja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

Svečanu euharistiju s proslavom *Nedjelje Božje Riječi* i zahvalnog spomena na slugu Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa, o 178. godišnjici njegova rođenja i krštenja predvodio je u nedjelju, 24. siječnja u Stadlerovoj rodnoj i krsnoj župi Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu domaći župnik preč. Ivan Lenić. Liturgijskim obredima i asistencijom ravnalo je župni vikar Božidar Nađ, a posluživao đakon Marko Obradović. Kako je to u župi bio i *Dan ministranata*, u misnom slavlju su sudjelovali ministrtanti župe. Uz vjernike župe i grada u misi su sudjelovale i Stadlerove duhovne kćeri, Služavke Maloga Isusa, na čelu s vrhovnom poglavicom Družbe s. Marijom Banić i poglavicom Zagrebačke provincije s. Petrom Marjanović. One su prije mise predvodile molitvu krunice kroz otajstava svjetla

s razmišljanjima i nakanama pojedinih desetica te molitvu za proglašenje blaženim i svetim služe Božjega.

U prigodnoj homiliji župnik Lenić posvjestio je kako nam druženje sa Svetim pismom pomaže prepoznavati i odgovarati na Božji glas, ustrajati na putu obraćenja, putu svetosti. Naglasivši kako svetost nije neki dodatak kršćanskom životu, nego je u njegovoj naravi, ustvrdio je kako je upravo to činio sluga Božji Josip Stadler.

„Sluga Božji Josip Stadler, čiji 178. rođendan i krsni dan danas slavimo, uistinu je bio osvojen Riječu Božjom. Koliko ju je intelektom pronicao, preudio, napose Novi zavjet, što nam je manje poznato, dotle da ga je ona kroz dugogodišnje svakodnevno čitanje, meditiranje, oblikovala i preobražavala, da ju je ne samo tako glatko prenosio vjernicima u propovijedima i brojnim poslanicama, nego je ona nemetljivo progovarala njegovom osobnošću, ophođenjem s drugima, stavovima i djelima da si mogao čitati Evanđelje s njegovih koraka i života. Sluga Božji bio je više od samog teologa nužno naslonjenoga na Svetu pismo. Podrazumijevalo se da ga poznaje kako bi razlagao istine vjere najprije kao sveučilišni profesor, a onda kao pastir Crkve. On je dopustio da ga svjetлом Duha Svetoga ustrajno odgaja Riječ Božja, da zahvaća u njegove dubine, oblikuje njegovo biće, suočišava sa mom Isusu, a i njegovu Ocu, sukladno onoj: 'Tko poznaje mene, poznaje i Oca.' Same božanske crte i Isusove i Očeve otkrivamo u našem Slugi Božjem – crte oca, pastira, čovjekoljupca. Plod je to Stadlerove uronjenosti u Boga, u njegovu Riječ... Kako je žarko želio da Božja Riječ, napose evanđelje, bude bliska njegovim svećenicima i narodu, da je sam posezao za prevođenjem!

Samo onaj tko u evanđelju pomno sluša samoga Krista, koji nam govori riječi života vječnoga, može ga s tolikim marom i načinima prenositi, kako je to činio usred stada nadbiskup Josip Stadler. On je uistinu bio slušatelj, poslužitelj i vršitelj Riječi Božje!“, rekao je, između ostalog, župnik Lenić.

Sukladno posebnosti ove nedjelje i prijedlozima za njezino slavlje predano je 12 Biblija u 12 obitelji župe, čiji su predstavnici prisutnici prije završnoga blagoslova pred oltar i primači je iz župnikovih ruku.

Posvjestivši kako nam druženje sa Svetim pismom osobno, u obitelji i crkvenoj zajednici pomaze prepoznavati i odgovarati na Božji glas te ustrajati na putu obraćenja i putu svetosti, pozvao ih je, kao i ostale obitelji župe, da ga čitaju u svojim domovima, prianjaju uz njega kako bi postali bolji ljudi, pravi Kristovi sljedbenici, stvaratelji novoga mentaliteta, nove civilizacije ljubavi, koja svjedoči prisutnost Kraljevstva Božjega u našem svijetu.

Slavlje je pjevanjem uveličao veliki pjevački zbor predvođen s. Cecijilom Kolarić.

Poslije mise Služavke Maloga Isusa pred oltarom u crkvi, gdje je bila izložena slika njihova Utemeljitelja, pjesmom i molitvom zahvalile su Gospodinu za dar života ovoga velikana.

Obilježavanje ove obljetnice započelo

je u subotu, 23. siječnja u večernjim satima molitvom i polaganjem lampiona kod spomen obilježja slugi Božjemu Josipu Stadleru u blizini mjesa nje-gove rodne kuće. U zajedništvu sa župnim vikarom Božidarom Nađem i đakonom Markom Obradovićem prigodnu molitvu uz nagovor predvodio je župnik Ivan Lenić. Na kraju su zajedno s ministrantima i nekoliko vjernika molili molitvu za skoro proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega Josipa Stadlera.

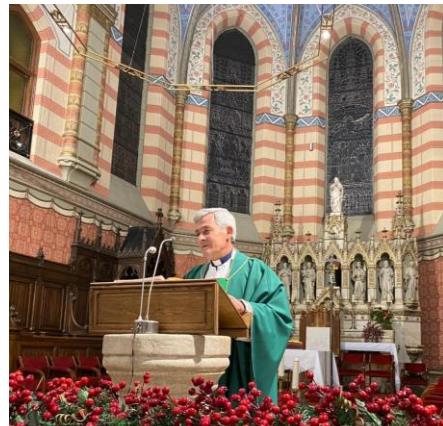
B. Lukačević

Sarajevo

Obilježen 178. rođendan sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera

U nedjelju, 24. siječnja 2021. godine u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova svetim euharistijskim slavlјem obilježen je 178. rođendan prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega dr. Josipa Stadlera.

Misnom slavlju prethodila je molitva krunice koju su animirale sestre juniorke s. M. Rita Oborović i s. M. Mihaela Martinović zajedno s prefektom kandidatica s. M. Juditom Matić i kandidaticama Nikolinom Cvitanović i Mateom Andrić. Moleći krunicu, sestre su se zajedno s nazočnim vjernicima prisjetile života svojega Utemeljitelja te Bogu zahvalile za sve milosti koje primaju po njegovu zagovoru.

Sv. misu u 18.00 slavio je katedralni župnik preč. Mato Majić. Euharistijsko slavlje lijepim pjevanjem animirao je katedralni zbor mladih *Veritas*, a čitanja sestre Služavke Maloga Isusa. U prigodnoj propovijedi preč. Mato je potaknuo vjerni puk da se ne boji krenuti za Kristom koji nam svakodnevno upućuje poziv da ga slijedimo i vjerno izvršavamo Božju volju. Po završetku svete mise sestre su se zajedno s djevojkama iz Stadlerova dječjeg *Egipta* uputile prema grobu Utemeljitelja. Tu su izmolile molitvu ocu Utemeljitelju, koju je Družbi u baštinu ostavila pokojna majka Flavija:

„Dobri naš Utemeljitelju, Ti si za svojega kreposnog života na zemlji imao uvijek živu vjeru, veliko pouzdaje u Boga, pomoć Blažene Djevice Marije i zagovor svetaca i svetica koji uživaju nebesku slavu. Čvrsto se ufamo da se i Ti nalaziš

među tim odabranicima i gledaš lice Božje. Stoga Te žarko molimo, isprosi nam dobar duh i napredak i sve milosti našoj Družbi koju si ustanovio. Amen.“

Promišljanje o Stadlerovu životu kroz slavna otajstva krunice donosimo u cijelosti.

1. U prvom slavnom otajstvu razmatrat ćemo kako je Gospodin naš Isus Krist treći dan po smrti slavno uskrsnuo od mrtvih, da više nikad ne umre.

Poput tebe, Gospodine, i tvoj sluga Josip Stadler podnio je teški križ. Ti si mu bio uzor i snaga u svim životnim trenucima. Neimaština i pravo materijalno siromaštvo nije obeshrabrilo njegove roditelje da se raduju novome životu. Tako je 24. siječnja 1843. u Slavonskom Brodu od oca Đure i majke Marije rođen pravi otac sirotinje, prvi vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler. Po njegovu zagovoru proslavi, Gospodine, svoje ime i ohrabri mlade roditelje da u slozi i jedinstvu odgajaju svoju djecu i budu otvoreni životu.

2. U drugom slavnom otajstvu razmatrat ćemo kako je Gospodin naš Isus Krist 40 dana poslije svojega Uskrsnuća uzašao na nebo i sjedi o desnu svojega Oca nebeskoga.

Ostati sam, potpuno sam na svijetu, bez ikoga, za nekoga bi značilo ostatak svojega života provesti u beznađu i očaju. U najranijoj dobi Josip ostaje bez oca i majke. Stavljen je pred veliki izazov. Nije ni slutio što ga u životu čeka. Svu svoju patnju i bol tebi je povjerio, Gospodine. Unatoč svojoj boli ostaje u tvojoj blizini žarko ti upravljujući svoje molitve. Po zagovoru našega Oca Utemeljitelja čuvaj i vodi svetu Crkvu na čelu s papom našim Franjom, biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama.

3. U trećem slavnom otajstvu razmatrat ćemo kako je Gospodin naš Isus Krist poslao Duha Svetoga na apostole u prilici ognjenih jezika.

Da se Stadler trudio služiti Gospodinu i omiljeti Malomu Isusu, to dokazuje svojim životom. Nakon što je postao prvi vrhbosanski nadbiskup, pratili su ga brojne nedače. Nije posustajao, već je poput apostola bio otvoren poticajima Duha Svetoga osluškujući tvoj glas. Po zagovoru našega Oca Utemeljitelja, molimo te, da pozoveš i pošalješ one koje će naviještati tvoju riječ i svojim životom svjedočiti evanđeoske vrijednosti.

4. U četvrtom slavnom otajstvu razmatrat ćemo kako je Blažena Djevica Marija prešla s ovoga svijeta te dušom i tijelom bila uznesena na nebo.

Stadler se silno pouzdavao u moćan zagovor BDM. Kad god je mogao, poticao je i druge da sebe i svoj život povjere Majci Sina Božjega. Govorio je: „I tako tko god promatra Mariju, mora ju štovati, mora joj poštovanje iskazivati, mora ju hvaliti i slaviti; jer je ona majka Božja, i zato je vrijedna većega štovanja nego svi anđeli i sveci. Tko god ju promatra, mora se u njem poroditi veliko pouzdanje k njoj; jer joj je Bog dao te su joj moć i dobrota beskonačne. I zato valja da ju u svim svojim potrebama i nevoljama u pomoć zavivamo. Tko god ju promatra, mora ju kao najbolju svoju majku djetinjom i nježnom ljubavlju ljubiti; jer nam ona kao prava naša majka sveudilj daje dobročinstava u izobilju. Tko god ju štuje, on će se diviti njezinoj visokoj časti i rasplamtit će mu se srce od ljubavi prema njoj i žarka će ga želja obuzeti da se sasvim njoj posveti i njoj ugodi gleda; pa da je i najveći grešnik, neće izgubiti ufanja, nego će se nadati oproštenju grijeha po zagovoru njezinu, toga utočišta grješnika.“

Po zagovoru našeg Oca Utemeljitelja usadi ljudima da štuju tebe, Svemučića Boga i Majku tvoju BDM, obrati grešnike i svoje milosrđe iskaži onima koji su u sumnjama i nevjericama.

5. U petom slavnom otajstvu razmatrat ćemo kako je Presveto Trojstvo okrunilo Blaženu Djevicu Mariju za kraljicu neba i zemlje i razmišljat ćemo o rajskom uživanju svih svetih.

Stadler je poticao ovim riječima braću i sestre da svoje štovanje iskazuju Djevici Mariji: „Zato, braćo moja, ako želite pravi put naći, koji k Isusu i u nebo vodi, a vi sebe i sve svoje

skroz Mariji podajte. To je put kojim je Isus Krist, utjelovljena mudrost, naš Gospodin i naša glava, hodio; mi njegovi sluge i udi ne možemo se prevariti ako podđemo istim putem. Taj put je lak jer pun milosti Duha Svetoga. Tim putem tko hodi nikada se ne umara, ne uzmiče nikada. To je put koji nas u kratkom vremenu dovodi k Isusu. Savršen je to put jer nema blata, nema praha ni kakve mrlje grijeha. Taj put je napokon siguran jer nas ravno i sigurno vodi k Isus Kristu i u život vječni.“ Po zagovoru našeg Oca Utemeljitelja vječni smiraj udijeli svim pokojnima, posebno našim pokojnim sestrama.

s. M. Mihaela Martinović

Sarajevo

Stadlerovo u veljači 2021.

U ponedjeljak, 8. veljače 2021. u sarajevskoj prvostolnici obilježen je spomen na prvog vrhbosanskog nadbiskupa slugu Božjega dr. Josipa Stadlera.

Kao i svakog osmog u mjesecu, dan spomena na slugu Božjega dr. Josipa Stadlera i molitve za njegovo proglašenje blaženim obilježen je u sarajevskoj katedrali uz sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa iz sarajevskih zajednica, djece Stadlerova dječjeg *Egipta* i vjernika sarajevskih župa. Za Stadlerov dan u veljači 2021. godine na Stadlerov su grob hodočastile sestre Služavke Maloga Isusa iz Gromiljaka.

Euharistijskom slavlju u večernjim satima prethodila je molitva krunice uz prigodna razmatranja, koju su animirale sestre juniorke s. M. Mihaela Martinović i s. M. Rita Oborović.

Misno slavlje predslavio je postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Stadlera mons. dr. Pavo Jurišić uz koncelebraciju trojice svećenika. Postulator je posebno molio za Stadlerovo proglašenje blaženim te za sve štovatelje i one koji se zalažu za njegovo proglašenje blaženim. U prigodnoj propovijedi mons. Pavo Jurišić je najprije progovorio o prvom čitanju iz Knjige Postanka o početku svijeta, čovjeka i povijesti te je, između ostaloga, rekao: „Sveti nas pisac želi uputiti kako je sve počelo, pa naglašava da je Bog stvorio svijet i taj je čin polazište i početak vremena. To je početak od kojega nije moguće ići dalje u prošlost.“ Nakon govora o počecima svijeta

mons. Jurišić je progovorio o vjeri. „Zahvaljujući daru vjere, čovjek je u stanju odgovoriti na Božji poziv, odazvati se Bogu. To je iskustvo i služe Božje-ga Josipa Stadlera koji je od malena nošen vjerom u ljubav Očevu, koja se brine za njega neposredno i preko ljudi. Već u djetinjoj dobi bilo je vidljivo kako Josip živi i raste u darovanoj mu krjeposti vjere. Bog ga izravno vodi i štiti u svim situacijama. U to je Stadler bio duboko uvjeren jer je kao nadbiskup, osvrćući se na svoje djetinjstvo, ustvrdio: 'Izgubio sam u osam mjeseci i oca i majku, jednog brata i jednu sestru... Kod kuće ostadosmo sami moj brat Đuro, sestra Viktorija i ja. Mogli smo postati pravi uličari i skitnice da se sam Bog nije pobrinuo za nas.' Stadler i drugima govori kada se nalaze u životnim kušnjama: 'Nebo i zemlju Bog je stvorio iz ništa. Ne bojte se! On se brine za vas!',“ naveo je postulator kauze.

Citirajući s. Irenu Olujević, mons. Jurišić je zatim progovorio o elementima Stadlerove vjere. „Stadler vidi Boga u svemu što proživljava. U svakom trenutku života svjestan je Božjeg djelovanja. Temelj Stadlerove vjere je povjerenje u Boga u kojem se potpuno prepušta Bogu, predaje mu sebe bez pridržaja s jedinom željom da ga Bog učini što prikladnijim sredstvom kojim će se njegove Očinske ruke moći poslužiti sebi na slavu i na vremenitu i vječnu korist njegova puka. Uvjeren da spasenje i sreća svakom čovjeku dolaze jedino od Boga, poručuje svećenicima i vjernicima da vrhunac savršenosti te potpunu mudrost i razboritost postižu svi koji se podvrgavaju odlukama Božje volje i Božje providnosti. Stadlerova vjera je podložnost Bogu u svemu i uvijek. On bezuvjetno dopušta da Bog po njegovu životu ostvari ono što u svojoj Božanskoj promisli želi. Stadler u živoj vjeri proživljava svaki trenutak života. Do kraja vjeruje da su sve što ima i što jest te

svaki trenutak koji živi čisti Božji dar koji on prihvaca, a njegovo uzdarje Bogu jest vjernost u svemu do kraja“, istaknuo je mons. Jurišić.

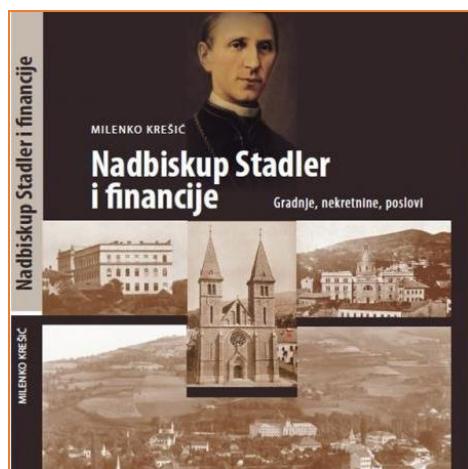
Tim poticajnim mislima o Stadlerovoj vjeri nastavljeno je sveto euharistijsko slavlje koje su čitanjem, sviranjem i pjevanjem animirale sestre Služavke Maloga Isusa. Po završetku popričesne molitve, kako je običaj, svećenici, sestre i svi nazočni uputili su se prema grobu služe Božjega Stadlera izmoliti molitvu na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera.

s. M. Rita Oborović

Nadbiskup Stadler i financije

Nedavno je objavljena knjiga profesora povijesti na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu **Milenka Krešića** *Nadbiskup Stadler i financije: gradnje, nekretnine, poslovi* (220 stranica) a u izdanju *Katoličkog bogoslovog fakulteta* iz Sarajeva i *Glasa Koncila* iz Zagreba (2021). Dugo je se čekalo na ovaku knjigu jer je često bilo sporenja i sumnji oko ovih pitanja pa i u kontekstu Stadlerove beatifikacije. Uvijek su financije problem. Autor se nuda da će ova studija „dobrim dijelom, rasvjetliti i dati jedan cjelovitiji uvid i u ovaj dio Stadlerova života i djelovanja“ (9. strana).

Sadržaj knjige

Studija je podijeljena u 12 poglavlja:
1. Nadbiskup Stadler – prvo mjesto stanovanja; 2. Gradnja sarajevske prvostolnice; 3. Gradnja travničkog sjemeništa; 4. Gradnja bogoslovnog sjemeništa; 5. Nekretnine, gradnje i zaduženja do svibnja 1899.; 6. Nove nekretnine i zaduženja od kraja 1899. do kraja 1903.; 7. Nekretnine i zaduženja od 1904. do 1912.; 8. Afera Lesić – Nastić; 9. Nadbiskupovi poslovi do 1914.; 10. Velika finansijska kriza: 1910.-1912.; 11. Nadbiskupijski i sestarski poslovi od 1912. do početka rata – supervizija delegata Bastiena; 12. 1917. i rješenje problema.

Studija je rađena na temelju sačuvanih i dostupnih arhivskih podataka no mnogi dokumenti za ovu studiju nisu sačuvani, kao npr. Knjige računa, razne uplatnice i isplatnice što je sačuvano tek djelomično. Arhiv Vrhbosanske nadbiskupije, služavki Malog Isusa, austrougarske uprave u Sarajevu, Svetе Stolice prema autorovoј tvrdnji poprilično su detaljno pregledani (str. 9). Iz sačuvanih knjiga računa sestara Služavki Malog Isusa, koje je Stadler i osnovao, od 1890. do 1903. vidi se da je „Stadler financije Sirotišta vodio vrlo detaljno“, pa se analogijom može zaključiti da je tako detaljno vodio i financije Nadbiskupije i drugih sestarskih poslova, te je tim veća šteta što nema većine nadbiskupijskih i drugih sestarskih knjiga računa. Stoga je hvale vrijedno da sadašnja Vrhovna uprava SMI posebnu pažnju posvećuje uređenju arhiva koji je bio u matičnoj kući u Zagrebu a koja je nepovratno oštećena u lanjskom potresu.

Od velike koristi u radu bila su mu i dva neizdana spisa: životopis nadbiskupa Stadlera koji je sastavio njegov suvremenik isusovac o. **Franjo Ksavér Hammerl**. *Dr. Josip Stadler erster Erzbischof von Vrhbosna.* (dr. J.S. prvi vrhbosanski nadbiskup). Drugi spis je svećenika i Stadlerovog tajnika (1900.-1905.) **Marka Tvrtkovića** naslovjen *Služavkama malog Isusa*. Preporučujemo da se ovi spisi objave. Krešić i ne misli da je njegovo djelo savršeno te dodaje: „Nadam se da će neki budući istraživači moguće propuste nadopuniti“ (10.).

Sagrađena 31 zgrada

Za bolje razumijevanje brojne i ogromne gradnje treba podsjetiti da je Stadler došao u Sarajevo 1882. godine i da nije imao nikakvu kuću, dapače sve do 1895. bio je podstanar. U Sarajevu je, u vrijeme njegova dolaska, živjelo oko 20.000 stanovnika od čega samo 698 katolika. A Stadler je ostavio vrhbosanskoj nadbiskupiji i sestrama 31 zgradu. Sve što je gradio bilo je lijepo, veliko i često monumentalno kao travnička gimnazija, Betlehem i druge te su građene na dobrim lokacijama. I katedralu je htio veću, ali austro-ugarska vlada nije dopustila. Očito ga je za to inspirirao i Rim u kojem je studirao, tako da Bogoslovija asocira na baziliku sv. Petra u Rimu.

U arhitektu **Josipu Vancašu** koji je bio i glavni njegov projektant imao je vrsnog suradnika i vjerna prijatelja sve do Stadlerove smrti. Jedan od glavnih graditelja bio je **Ivan Holz** iz Požege. Kod blagoslova početka gradnje Bogoslovije Stadler je rekao: „tako te svatko prolazeći pokraj ove sgrade (!) i motreći ju i sam se uznesi do nebeskih visina“ (48-49.) O Stadlerovoj viziji i karakteru svjedoči npr. i za današnje prilike kupovina nevjerojatno golemih imanja sestrama u Vitezu (379 duluma, 121. strana), Čardaku/Modriča (350 hektara, 125. strana) i drugo. I na imanjima su sagrađeni lijepi samostani i crkve koje su i danas na ponos. Jednom prilikom veli: „Eto me Bog upravo sili, da gradim“ (74.). Kad se uzme u obzir ondašnja tehnika, vrsta građevinskih materijala, teška komunikacija - zamislite odlazak konjskom kočijom u Vitez ili Čardak – nemanje stalnih finansija onda je s pravom đakovački biskup Strossmayer, koji je bio i Stadlerov značajan donator, nazvao Stadlera čudotvorcem (75.).

Sposoban gospodarstvenik

Često su protivnici govorili kako su ga vlada i Vatikan obilno financirali. Nekad se propagandistički predstavljalo kao da je imao pravo koristiti račune vlade bez ograničenja. Od vlade su sve vjerske zajednice dobivale godišnje sume proporcionalno broju vjernika, broju studenata teologije i učenika gimnazija (usp. 129.). Za neki projekt mu je vlada dala simboličnih 1.000 kruna. A jednom piše da mu vatikanska kongregacija Propaganda fide, pod koju je BiH donedavno potpadala za prvi 11 godina biskupovanja

ništa nije dala. Stadler je gradio pozajmicama, milodarima, osnivanjem i ulaganjem u neka poduzeća, najamninama od kupljenih kuća (99). I posebno je gradio s Božjom pomoću. Novost je ove knjige da se Stadler najviše financirao kreditima kod banaka kao što su državna Zemaljska banka iz Sarajeva, Ćirilo-Metodska založna iz Brna (Češka), Hrvatsko-slavonska zemaljska hipotekrana banka i druge. Često ih je reprogramirao, često davao imovinu pod hipoteku a jednom je sva nadbiskupijska imovina bila založena (82). Sve ovo pokazuje da je Stadler znao dobro raditi i biznis. Ako bi čovjek živio i radio strahujući od neuspjeha, onda ne bi nikad ništa gradio ni radio, ne bi ni sjeo u auto jer se može dogoditi udes.

Poduzetnik

Jedna od diskutabilnih tema iza Stadlerova života jest osnivanje poduzeća i kupovanje dionica nekih poduzeća. Osnovao je siranu, tvornicu pića, tiskaru, bio je dioničar u pilani, ugljen-majdanu, brodovima Bosanka i Immaculata. Neke od ovih firmi i Stadlerovih udjela nije bilo uspješno. A tko je to uspješan u svemu? Samo oni koji su neupućeni ili nekada zlobni mogu to pojednostavljeno prigovarati. I u naše doba firme nastaju kao gljive poslije kiše ali i nestaju kao jutarnja rosa. U razvijenoj zemlji Italiji 2018. godine propalo je preko 11.000 firmi. Ne može svatko biti uspješan. Osim subjektivnih razloga postoje i objektivni. Mnogi ljudi su i nepošteni. Neki su ga prevarili. Svećenik u principu mora biti naivan, jer mora ljudima vjerovati a ne može prvo sumnjati ili smatrati ih u startu lopovima i varalicama. Ljude se ne poznaje pravo dok se počne s njima raditi, lako je kavu piti i neobavezno časkati. Stara je izreka da je đavao rekao kad je izmišljen novac da je stekao brata. Često je veliki problem što neki ljudi misle da znaju a ne znaju i to teško shvaćaju i još teže prihvaćaju. Inače ima puno dobrih radnika, ali vrlo malo uspješnih upravitelja. Ako nema uspješnih upravitelja, dobri radnici nisu dovoljni za uspjeh firme.

Nema dugova

Najvažniji zaključak knjige je da nakon Stadlerove smrti nije ostalo dugova, što je osim materijalnog i moralno važno. To svjedoči i njegov tajnik Tvrtković (*Josip Stadler, Zagreb 2017, 79, 82, 84 str.*) Jedna ilustracija to potkrepljuje kad piše nunciju u Beču 1900. „da su travničko sjemenište i gimnazija bez duga“ (40.).

A i da je ostalo dugova izišli bi na površinu i banke i druge institucije bi potraživale dugove jer to kod njih lako ne zastarijeva. A ostala je tako velika imovina Nadbiskupiji i sestrama da i danas živimo u tim zgradama. Netko reče koliko je Stadler napravio mi ne možemo ni okrečiti. Jedan od parametara Stadlerove graditeljske veličine može biti usporedba s mostarskim i banjalučkim biskupima i provincijalima. Po onom što se zna nitko nije ni

blizu sagradio kao Stadler, a moglo bi se čak reći da svi zajedno nisu napravili koliko Stadler. Sva osporavanja, napadi i klevete ne mogu ovo umanjiti. I u Stadlerovom slučaju vrijedi ona: Tko nema protivnika ništarija je.

Prof. Krešić je ovom studijom popunio jednu važnu prazninu iz Stadlerova djelovanja. Teško je bilo prihvati se ove teme jer nije baš teološka i striktno povjesna, i trebalo se baviti pomalo njemu stranim temama kao što su financije, građevine, krediti, zemljišta. Zaslužio je titulu začasnog kanonika i sluge malog Isusa a svakako je postao „prijatelj Malog Isusa“.

Duhovna ostavština

Da ne bi ostala jednostrana slika, treba dodati da je Nadbiskup objavio 15-tak knjiga, preveo Novi zavjet i vodio Nadbiskupiju i družbu Sestara Malog Isusa. Hvala mu za ovo kao i za sve ostalo što je učinio za dijecezanske svećenike, Nadbiskupiju i sestre kao i svu mjesnu Crkvu. Ako je Stadler negdje loše investirao, svakako odlična mu je „investicija“ osnivanje družbe Služavki Malog Isusa. One trajno svjedoče i produžuju njegovu duhovnost, njegovu brigu za siromahe, i tako živi Stadler i njegovo djelo. Sestre puno čine da se populariziraju njegove ideje, njegov primjer svećenika i biskupa kroz molitve i stalno obilježavanje Stadlerovog dana dan smrti (8. u mjesecu), kroz organiziranje raznih skupova, kroz djelovanje Prijatelja malog Isusa i kroz objavljivanje knjiga. Tako da je i postulaturi na čelu s prof. dr. Pavom Jurišićem lakše ostvarivati sve što je potrebno za Stadlerovo proglašenje blaženim.

Spomenuti tajnik Tvrtković tvrdi da je Stadler bio u molitvi i „trajnome sjeđinjenju s Bogom“ i u tom je „ključ njegove svetosti, njegove veličine i čudesnih uspjeha“ (*Josip Stadler*, Zagreb 2017, 62. strana). Sigurno bez ovoga se ne može razumjeti lik i djelo sluge Božjega Josipa Stadlera koji će biti, ako Bog da i službeno biti proglašen svetim, no i danas mu se može svatko utjecati kao svecu. Što se tiče potrebnog čuda za proglašenje blaženim i svetim, pa biskup Strossmayer je Stadlera za života nazvao čudotvorcem i to stoji do danas. Ako je on za života činio čudesa, onda ih zasigurno i sada čini. Da je puno opstalo i to nakon tri rata od onoga materijalnog i duhovnog što je učinio, to su već dovoljna čudesa.

Franjo Topić

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

25. svibnja 2021.

S Marijom ustrajno zahvalujmo Gospodinu za njegova dobročinstva – zajednička molitva jakost za djelovanje (Lk 1,46-55)

Sjećamo se još od „malih nogu“ svojih roditelja, djedova i baka kako su nas opominjali kada bismo primili neki dar: „Jesi li rekao/rekla hvala?!” Od početka života poučavani smo biti zahvalni na svemu što primamo: na šalici čaja, komadiću kruha, dobivenim bombonima ili čokoladi, novoj lutkici, novim cipelama, knjizi..., sve do rađanja svijesti da nisu samo materijalne stvari one na kojima treba reći „HVALA!“ već smo pozvani biti zahvalni i na daru života, na daru roditelja, braće i sestara, djedova i baka, prijatelja; na novome danu, na prospavanoj noći, zdravlju, ljubavi koju primamo, odnosno na svemu što imamo, što posjedujemo i što jesmo, bilo dobro, bilo loše. Da, točno, bilo dobro, bilo loše! Pozvani smo zahvaljivati i na teškim životnim trenutcima – bolesti, patnji, trpljenju – jer baš su to stanja koja nam otvaraju oči da vidimo sve ono lijepo što nam se u životu događa i naučimo to cijeniti. Istodobno, to su trenutci kada smo najbliže Bogu, sjedinjeni s Njim na Kristovu križu, a Njemu dugujemo najveću zahvalu jer od Njega je sve.

Jedan od primjera iskazivanja zahvalnosti Bogu pruža Blažena Djevica Marija. Ta skromna Božja službenica otkrila nam je svoju veličinu izgovorivši riječi hvalospjeva „*Veliča duša moja, Gospodina!*“ (Lk 1,46). Svjesna da sve dolazi od Boga, ponukana radošću susreta s Elizabetom, Marija veliča Boga u Njegovim djelima i, nazivajući se „*službenicom Gospodnjom*“ (Lk 1,48), izražava Mu svoju odanost i zahvalnost. Tim činom ujedno otkriva vlastitu vrijednost koju ima kao osoba. Spoznaja da nosi Spasitelja svijeta zahtijevala je veliko povjerenje u Boga i Njegov naum. Marija, prihvatajući to djelo koje se ima zbiti, u svojoj poniznosti, pruža primjer zahvalnost Bogu. Poniznost i zahvalnost usko su povezane. Postajući poniznima, priznajemo da sve što imamo je dar i jedino što možemo dati jest biti na njemu zahvalni. Po hvalospjevu „*Veliča*“, Marijino srce puno zahvale razlilo se na cijeli svijet. Zahvalnost je govor kojim srce, ispunjeno ljubavlju, progovara. Gdje je lju-

bav na prвome mjestu, tamo nema ogorчenja. Ljubav koja od Boga dolazi pretvara se u snagu koja sve podnosi i oplemenjuje.

Primjećujemo da u času izgоварanja hvalospjeva „Veliča“ Blažena Djevica Marija nije bila sama. Dogodilo se to u času susreta s Elizabetom, u trenutku zajedništva. Zajednička nam molitva daje jakost i snagu, polet, hrabrost i uzdiže nas u visine, približava nas Bogu. Ta i Isus je najveće molitve hvale Bogu Ocu izrekao u zajednici: na gori, kada je okružen mnoшtvom umnožio kruh (Iv 6,1-15), kada je uskrisio Lazara (Iv 11,1 – 44), kada je lomio kruh i pio vino sa svojim učenicima na Posljednjoj večeri (Mt 26, 26 – 30) ... I upravo to otajstvo, očitovano u noći Velikoga četvrtka, jest ono koje nas iz dana u dan okuplja na zajedničku molitvu, na zajednički susret s Bogom, a to je presveta euharistija, čin najveće hvale Bogu. Poput Blažene Djevice Marije, Isusa i drugih svetopisamskih likova (Mojsija, Davida,...) i svetaca pozvani smo svakodnevno i u svemu davati hvalu Bogu, na što nas potiče i sv. Pavao u svojoj poslanici Solunjanima: „U svemu zahvalujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu.“ (1 Sol 5,18).

U zahvalnosti se rađaju snaga, poniznost, vjera i ljubav. Ona je lijek u teškim i bolnim životnim trenutcima. „*Samo u zahvalnosti možeš razumjeti vrijednost suze i veličinu боли koje si prošao shvaćajući da sve u životu ima neki dublji smisao i da je na tebi da ga upoznaš kroz molitvu i odnos s Bogom.*“ (Mario Žuvela, „U zahvalnosti je snaga pogledati svoj život i reći Bogu: Hvala!“)

s. M. Martina Vugrinec

25. lipnja 2021.

Radujmo se s Isusom, On je mir i sigurnost

Prema evanđelju Lk 15, 3-7

Nato im Isus kaza ovu prispopobu: "Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: „Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenu.“ Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."

Realnost u našim samostanima ima dobru primjenu ove Isusove prispopobe. Svi mi ponekad mislimo da smo ovčari koji posjedujemo ovce, samo

naše „ovce“ poprimaju oblik osobe, stvari, vremena, zdravlja, sebe, a ponekad smo ovce koje odlaze od svojih ovčara.

Isus nam govori – tko to od vas ako ima svoje susestre pa izgubi jednu neće učiniti sve da je opet zadobije. Ono što izgubimo u danom trenutku postaje nam najvažnije. Sve drugo prelazi u drugi plan. Sve podređujemo traženju izgubljenog blaga. Kad se radi o osobama, koliko prepoznajem „gubitak“ svoje susestre. Možda u banalnoj svađi, samo u razilaženju mišljenja... Kako me boli kad osoba do koje mi je stalo odlazi i ostavlja me i još kad mi se posreći da mi se drugi rugaju zbog toga. Što će sve biti u stanju učiniti da mi se vrati? A kad je u pitanju osoba do koje mi nije stalo? Hoću li i prema njoj postupiti isto? Nikako. To bi bila izdaja. No, ne smijem ni pod koju cijenu ništa namjerno činiti da se susestra udaljuje od mene. Ako mi već nije stalo do nje, trebam je barem pustiti na miru. Ona ima pravo biti dio moje zajednice i imati slobodu da bude ravnoteža u zajednici. Ja se rado brinem o osobama do kojih je meni stalo. Bilo bi dobro da se u zajednici nađe za svaku osobu po koja osoba kojoj je stalo. Naš svakodnevni život se ponekad pretvara u igru gubljenja i traženja.

Gubljenje - Što sve mi neminovno gubimo? 1. osobe 2. stvari 3. vrijeme 4. zdravlje 5. sebe

Traženje – izgubljeno je potrebno uvijek potražiti.

1. U potragu se troši mnogo vremena, snage, strpljenja, upornosti, ... ali se uvijek isplati tražiti. I nikada ne odustati od traženja drugoga. Traženje može trajati cijeli život. Jedan je čovjek imao ženu i dvoje djece. Jednog dana žena ga je napustila. Jednostavno je otišla. Otac je za svaki obrok stavljao tanjur na stol na ženino mjesto. Tako cijelih pet godina. Uvijek je govorio djeci – ovo je za mamu. Ne bi bilo lijepo kad se mama vrati da za nju nema tanjura na stolu. Ona će se vratiti. Osim tanjura, svaki dan je molio Boga za nju. Nikada djeci nije rekao ružnu riječ o majci. U srcu joj je oprostio bijeg. I dogodilo se čudo. Nakon pet godina ona se zaista vratila. U vrijeme čekanja i odsustva oboje su sazrijevali. (svjedočanstvo jedne obitelji)

Ja trebam tražiti OSOBU koju sam „izgubila“. Na koji način mogu izgubiti osobu? Mogu je gubiti svojim ogovaranjem, odnosno iznošenjem njezinih slabijih strana trećim osobama. Ili opravdavam sebe pred trećim osobama proglašujući krivom svoju susestru za nastale probleme između nas. Ne samo da trebam, nego sam je dužna tražiti. Potraga može potrajati, ali ne smijem prestati tražiti. Kad je pronađem postajem ponosna, sretna, ispunjena radošću što je imam. Kako ja tražim svoju „izgubljenu“ susestru? Kako si mogu pomoći, a time i njoj? Molitva je prvi i najvažniji lijek. Kroz molitvu sazrijevam, molitva mi pomaže da se približim Bogu, ali i osobi za koju molim. Bog čini stvari koje mi ne možemo učiniti. Bog je uvijek na na-

šoj strani i čini sve što je nama od pomoći. Drugo sredstvo je oprost. Trebam najprije oprostiti svojoj sestri sve što joj zamjeram, sve što nije onako kako bih ja željela da bude. Time čistim svoju dušu od netrpeljivosti, zavisti i zluradosti. Najteže je oprati, ali nakon oprosta postajem slobodna. Poslije toga će se dogoditi pravo čudo. Osoba koju sam „izgubila“ zaslužila je da je „nosim“ natrag, jer će tada biti dobrodošla, vrijedilo je moga truda, ima šanse za nju. Ja ću biti oslobođena i stvari će doći na svoje. Tek tada mogu sazivati „prijatelje“ i dijeliti s njima radost koja se dogodila u meni. Osoba koju sam zadobila već je samim time promijenjena, jer sam se ja promijenila. Ključ je u obraćenju. S vjerom u sebe i druge mogu postići nevjerojatne stvari. Sve što ja ne mogu učiniti u takvima situacijama, Bog će dopuniti svojim blagoslovom.

2. Trebam li tražiti STVAR koju sam izgubila? Uvijek. Izgubljene stvari znaju donijeti mnoge napetosti u zajednicu. Tu se najčešće događaju sumnje. Netko mi je ukrao stvar koja mi nedostaje. Onda sumnjam u pojedinu osobu i stvaram muku sebi i drugima. U nekim situacijama je od velike koristi sv. Ante. Kad on dobije zadatak od Boga stvar je riješena. Takvo iskustvo imaju svi štovatelji sv. Antuna. Kada smo dali zahvalu Bogu pred ljudima za sv. Antuna, Bog se proslavio po njemu. Ako nismo, dužni smo to učiniti, jer se Bog slavi po svojim svetima. Sveci jesu tu zato da nam pomognu. Nebo je među nama kad zajedno slavimo Boga u cijelom općinstvu svetih.

3. Jako je težak gubitak, ako smo izgubili VRIJEME, jer se ono više ne može vratiti. Sve proteklo vrijeme možemo prepustiti samo Božjem milosrđu. To postaje Njegovo područje. Sve naše ispravnosti može ispuniti samo Bog po svojoj beskrajnoj strpljivosti i upornoj ljubavi. U nebu ćemo naći sve što smo izgubili po svojim slabostima, a prepustili Božjem zaboravu. Bog jedino zaboravlja ono za što smo se pokajali i toga se više ne spominje, nego se veseli cijelo nebo zbog našeg obraćenja.

4. ZDRAVLJE je Božji dar i bolest je Božji dar. Kada smo izgubili zdravlje i dobili bolest na dar, da ju kao trpljenje nosimo, postajemo slične Isusu, koji je sve svoje trpljenje nosio za druge, za nas. Zato je potrebno svaku bolest i patnju prikazati za druge, to Isus od nas traži. Takvo trpljenje onda ima svoj smisao. Svojim trpljenjem činimo radost onima koji su od našega trpljenja imali koristi, jer im je Bog po našem trpljenju darovao blagoslov. Majka Angelika je naviše pridonijela uspjehu svoje televizije (prethodnica naše Laudato televizije) kad je bila nepokretna i trpjela velike boli do svoje smrti, što su osjetili i posvjedočili njezini suradnici s EWTN televizije koju je ona osnovala za širenje evanđelja.

5. Najveći gubitak nam se može dogoditi ako izgubimo SEBE. Tko će nas vratiti nama samima? Još je teže ako toga nismo ni svjesne. Tko nam tu mo-

že pomoći. Drugi se može truditi koliko želi, do nas neće doprijeti, jer mi smo u pravu. To je kao kad je jedan vozač vozio autoputom u krivom smjeru i vikao na sve vozače kako su u krvu. Tek na intervenciju policije čovjek je shvatio što mu se dogodilo. U našoj situaciji samo Bog može izvesti pravi potez za naš povratak. On i jest tu za nas.

Zaključak

Sa psalmistom možemo uvijek ponavljati: „Gospodin je pastir moj, on je sa mnom. Pa da mi je i dolinom smrti proći zla se ne bojam, jer On je sa mnom.“ Kada me On vrati natrag u svoj ovčnjak cijelo se nebo raduje, ne zbog toga što sam izgubila osobe, stvari, zdravlje, vrijeme, sebe, nego što je Bog pronašao put do mene i vratio me natrag u svoj ovčnjak na radost svega neba.

Dijelimo radost zajedništva u svakom darovanom trenutku i veselimo se u Isusu koji dijeli s nama radost nalaženja nas izgubljenih. Uz Njega smo uvijek na pravom mjestu. Cijelo nebo se raduje svakom našem povratku u Isusov ovčnjak. Isus nam uvijek daje mir i sigurnost.

Možemo razmišljati: kada sam kao „vlasnik ovaca“ i kada sam „izgubljena i pronađena ovca“ kako se doživljavam? S kim se sve radujem zbog uspjeha, gradnje zajedništva, pronalaženja dobrih rješenja? U čemu se nalazi moja radost? Tko se sve raduje sa mnom, u čemu se sastoji naša zajednička radost?

Radujmo se u Isusu! On je naš mir i naša sigurnost. Amen.

s. Ana Čajko-Šešerko

25. srpnja 2021.

Pouzdanje u providnost (Lk 12, 22-35)

U vremenu „okovanom“ strahom, govor o providnosti, kao i vjera u providnost predstavljaju najbolju duhovnu terapiju i donose toliko potrebnu utjehu i smirenje onima koji Božju Riječ ne dotiču samo očima već dopuštaju da ona padne i ukopa se u živo tkivo našega srca ...

Sve oko nas sugerira nam nesigurnost, neizvjesnost; rastresenost i stvara „klimu“ nemira i straha. S druge pak strane čovjek teži imati kontrolu nad svime; želi znati i biti siguran u uspjeh u onome što započinje... sve to često u nama stvara osjećaje tjeskobe i zabrinutosti koje kao „utege“ vučemo kroz svoj život. Svakodnevne brige nas guše i postaju glavni sadržaj našega dana. Brinemo se oko sitnica, oko bitnog i nebitnog; brige stvaraju u nama grč, nezadovoljstvo i neraspoloženje. Često smo umorni od vlastitih briga... a sve to i nakon molitve i sv. Mise...

Isus nam u ovom sveopćem nemiru nudi svoj put i umirujući poziv na vjeru: poziva nas da se oslonimo na providnost, tj. na Njega... nudi nam „skok“ u naručje Providnosti...

Zatim reče svojim učenicima: „Zato vam kažem: ne budite zabrinuti za život: što ćete jesti; ni za tijelo: u što ćete se obući. Ta život je vredniji od jela i tijelo od odijela. Promotrite gavrane! Ne siju niti žanju, nemaju spremišta ni žitnice, pa ipak ih Bog hrani. Koliko li ste vi vredniji od ptica! A tko od vas zabrinutošću može svojemu stasu dodati lakat? Ako dakle ni ono najmanje ne možete, što ste onda za ostalo zabrinuti? Promotrite ljljane, kako niti predu niti tkaju, a kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. Pa ako travu koja je danas u polju, a sutra se u peć baca Bog tako odijeva, koliko li će više vas, malovjerni! (Lk 12, 22 – 34)

Isus nas ne navodi da se odreknemo napora, rada i truda u svim našim nastojanjima nego nas poziva da svoje zemaljsko putovanje prožeto tolikim nedaćama umijemo proživjeti s Njime. Isus nam želi reći da je naš život u Njegovoj ruci i svaki puta kada se grčevito brinemo nad zemaljskim potrebama, ponašamo se zapravo kao da Njega nema i kao da ne računamo s Njim. Naš je život u Božjoj ruci... duboka je istina i ništa se ne događa s nama bez Njegova znanja... Jesmo li kadri vjerovati Mu toliko da se poput djeteta bacimo u Njegovo naručje i kada je teško i kada ne razumijemo? Pouzdanje u providnost je zapravo „mjera“ naše vjere u Boga. Providnost je prije svega neodvojiva od vjere: koliko netko vjeruje u Boga, toliko živi od Božje providnosti. „Providnost izrasta iz vjere u osobnoga Boga, Boga koji je stvoritelj ovoga svijeta, koji se kao Stvoritelj brine, vodi i upravlja svijetom. Providnost se također rađa iz vjere u osobnoga Boga koji je u Isusu Kristu postao čovjekom, Boga koji se toliko brine, vodi i upravlja svijetom, toliko mu je stalo do njega da je predao svoj život za njega. Stoga vjernik u vjeri zna da njime ne upravlja hladna sudbina i nužnost, nego da osobni Bog, Stvoritelj i Spasitelj, ravna cijelim ovim svijetom i njegovim pojedinačnim životom. Takvu pak Božju providnost može iskusiti samo vjernik, rekao bih još jasnije, samo ponizni molitelj, samo onaj koji se istinski moli svakodnevno...“ (I. Raguž).

A gdje nema ni iskrice pouzdanja, znak je da se tamo ugasila i vjera. Tko se čvrsto uzda u neizmjernu Božju pomoć, taj neće nikada propasti. Taj će uvijek izaći na sretan put i uz najveće poteškoće, jer oni koji Boga ljube nijima se sve okreće na dobro.

„Bog daje onoliko koliko od njega očekujemo, kaže sveti Ivan od Križa; a sveti Franjo Saleški: „Mjera Božje providnosti prema nama je pouzdanje koje mu ukazujemo.“

„Zato i vi: ne tražite što ćete jesti, što piti. Ne uznemirujte se! To sve traže pogani ovoga svijeta. Otac vaš zna da vam je sve to potrebno. Nego, tražite kraljevstvo njegovo, a to će vam se nadodati.“ „Ne boj se stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo. Prodajte i dajte što god imate za milostinju! Načinite sebi kese koje ne stare, blago nepropadljivo na nebesima, kamo se kradljivac ne približava i gdje moljac ne rastače. Doista, gdje vam je blago, ondje će vam i srce biti.“ (Lk 12, 32 – 35)

Naša glavna briga trebala bi biti „Kraljevstvo Božje“... uprisutniti Isusa u ovom izmučenom svijetu; donijeti Ga gladnima i žednima pravednosti; paliti svjetlo gdje je zavladala tama... donositi utjehu i „gledati“ i vidjeti druge koji nas trebaju i kojima smo poslane. No, da bismo mogle „nositi Isusa“ trebamo mu i same dati dostoјno mjesto u svom životu i svom srcu. On treba biti naše središte; Izvor na kojem se osvježavamo; Smiraj u kojem nalazimo toliko potreban odmor i mir... Stoga, znajmo se „boriti“ za prave, ne-propadljive vrijednosti, najprije u svom životu, u svom srcu; ne gubimo nadu; nemojmo se dati slomiti vlastitim nemoćima i slabostima; držimo se za tanku uzicu pouzdanja kojom nas je Bog čvrsto privezao uza se... neu-morno molimo i koristimo sva duhovna sredstva koja su nam na raspolaganju... Sjetimo se našeg o. Utemeljitelja sl. Božjega Josipa Stadlera koji je bio „apostol Providnosti“. Njegova oslonjenost na Boga bila je toliko velika da je imao hrabrosti svakodnevno, i ne samo u malim stvarima, sve svoje staviti na Boga s čvrstom vjerom. „Bog je davao, daje i davat će“, često je govorio. Josip Stadler je bio ustrajni molitelj. Molitvu je smatrao najvažnijim poslom i želio je da to svi nauče. Stoga kaže: *Svima stavljam na srce molitvu. Molite Gospodina da blagoslovi vaše putove.* Često su ga nalazili kako kleći u svojoj radnoj sobi i moli. Jednom mu je njegov tajnik rekao: „Prečasni, vi uvijek molite.“, Stadler mu je odgovorio: „Pomoć je naša u imenu Gospodina!“ Temelj Stadlerove vjere je povjerenje u Boga u kojem se potpuno predaje Bo-gu, predaje mu sebe bez ostatka, s jedinom željom da ga Bog učini što pri-kladnjim sredstvom kojim će se njegove Očinske ruke moći poslužiti sebi na slavu i na vremenitu i vječnu korist njegova puka. Uvjeren je da spasenje i sreća svakom čovjeku dolazi jedino od Boga.

Stadler kaže: „Uzdajmo se u Boga jer On je nepromjenjiv; On se ne mijenja kao ljudi da nam je sad prijatelj, a sad neprijatelj, nego je stalan u svojim odlukama, koje izvodi po svojoj svetoj volji kada i kako mu se svidi... Uzdajmo se u Boga jer On je stalan u svojim obećanjima... Neka dakle, naše pouzdanje bude trajno.“

Gdje nam je blago... ondje će nam biti i srce... znamo li gdje nam je srce? Je li na pravom mjestu? Je li posvećeno Onome kome smo se posvetile kroz sve trenutke svojega života? Bdijmo, stoga, u molitvi ustrajno; ohrabrene Isu-sovom Euharistijskom blizinom i Njegovim moćnim milosrđem kojim nas

svaki puta zaodijeva u sakramantu pomirenja... Ne bojmo se prepustiti Isusu jer u Njegovim smo rukama najsigurnije i On vjeran ostaje!

Gospodine, udijeli nam milost da te srcem prihvatimo i istinski tražimo u svim trenucima koji čine naš život!

s. M. Viktorija Predragović

25. kolovoza 2021.

Biti uz Isusa (Lk 10, 38-42)¹

Moćni Duše, ulij u moju dušu rosu svoje blagosti i preplavi je puninom svoje milosti. Preori tvrdu zemlju moga srca da mogu prihvati Riječ i donijeti plod. Samo po tvojoj beskrajnoj mudrosti svi darovi cvatu i sazrijevaju u nama. Ispruži svoju desnicu nada mnom i ojačaj me po milosti svoga velikog milosrđa. Rasprši maglu zablude i tamu grijeha moje duše te mognem odvojiti svoj duh i srce od zemaljskih stvari i podići ih prema Nebu. Amen.

sv. Grgur Nazijanski

Mnogo smo puta čuli i čitali evanđeoski odlomak o dvije sestre, Marti i Mariji: „Dok su oni tako putovali, uđe on u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću. Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: 'Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.' Odgovori joj Gospodin: 'Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.'“

Kad razmišljamo o Marti i Mariji, možda nam je najjednostavnije zaključiti da je Marta prezaposlena i da je promašila bit susreta s Isusom, dok je Marija u svojoj predanosti prepoznala najvrjedniji trenutak. No, na ove dvije sestre možemo gledati kao na dvije strane duhovnog života: ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjemu. Biti uz Isusa, ta Marijina gesta blizine i osluškivanja ključ je Martinog djelovanja. „Biti uz Isusa“ ima dvije strane: onu temeljnu stranu traženja Njegove blizine u tišini, u Njegovoj riječi i sakramentima i drugu stranu koja se očituje u susretu s bližnjima. Marijin dio je najbolji jer joj se taj dio nikada neće oduzeti. On je briga za vječno i neprolazno. Martin dio važan je i vrijedan ukoliko je usmjeren na ono čemu Marija teži.

---

¹ Razmatranje pisano uz pomoć: Sveti pismo Novoga zavjeta. Knjiga III. Sveti evangjelje po Luki (Protumačio dr. Josip Stadler), Sarajevo, Tiskarna 'Bosanske pošte', 1899.

Marta i Marija dvije su sestre u nama koje se ne mogu odvojiti. Prva u našem posvećenom životu treba koračati Marija – prva u svakom danu, svakoj gesti, svakom trenu. Dobro su nam poznate one Utemeljiteljeve riječi kojima govorи o važnosti molitve i njenoj prednosti pred svim ostalim činima, te ju opisuje kao „sveti i prijateljski i djetinji razgovor sa samim Gospodinom Bogom, Ocem i najvećim dobročiniteljem našim“. Marija, koja je sjedila do Isusovih nogu, djetinjom je znatiželjom slušala i upijala svaku riječ koja je padala na nju. I samo slušanje obilježje je malog djeteta – dijete nakon rođenja vrlo dugo sluša prije negoli izgovori svoju prvu riječ: godinu, dvije ili čak tri. Svaki dan treba biti radanje i slušanje. Svaki dan treba biti „Marija“, kako bi Martini koraci bili sveti. Tada je Martino služenje preljevanje Božje ljubavi na stvorenje. Susret s njom postaje susret s odrazom Neba.

Je li u meni glasnija Marta ili Marija?

Dajem li Mariji priliku da raste u meni?

Kad se približim drugima, vidim li u njima prvo osobu ili posao?

Što tražim u očima drugih?

Jesam li uznemirena zbog svakidašnjih briga i poslova?

Što mi je najvažnije u danu?

Martino pitanje 'Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.' treba biti vapaj svake od nas. Ali pritom ne treba Marija biti ona koja će ustati nego Marta ta koja će se sagnuti, koja će iz Marijine ljubavi učiti kako služiti. Ne treba se uznemirivati za mnogo toga, jer samo je jedno potrebno: „Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati.“ (Mt 6,33)

Trenutak tišine

Gospodine Isuse Kriste, uči me ostati u tišini jer želim slušati.

Uči me slušati Tvoj pogled, Tvoju blizinu, Tvoju riječ.

Uči me biti pored Tebe.

s. Margaret Ružman

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Sarajevo

Proslava svetkovine Bezgrješnoga začeća BDM i spomendana preminuća nadbiskupa Stadlera

U utorak, 8. prosinca 2020. u sarajevskoj katedrali Srca Isusova proslavljena je svetkovina Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, suzaštitnice Vrhbosanske nadbiskupije, te obilježen spomendan preminuća prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega Josipa Stadlera, Utemeljitelja sestara Služavki Maloga Isusa, koga je Gospodin pozvao k sebi upravo na ovu Marijinu svetkovinu 1918. godine. Ujedno je svoj patron proslavila Provincija Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Služavki Maloga Isusa sa sjedištem u Sarajevu.

Budući da su nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić i nadbiskup koadjutor vrhbosanski mons. Tomo Vukšić još uvijek na bolničkom liječenju od posljedica koronavirusa, misno slavlje predvodio je postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Stadlera prof. dr. sc. Pavlo Jurišić uz koncelebraciju četvorice svećenika.

Profesor Jurišić prenio je nazočnima pozdrave kardinala Puljića i nadbiskupa Vukšića te njihove čestitke za patron Sarajevske provincije sestara Služavki Maloga Isusa na čelu s njihovom provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten. Također je kazao kako se i kardinal Puljić i nadbiskup Vukšić osjećaju dobro i zahvaljuju svima za molitve te izraze blizine i potpore. Zbog ograničenja u vremenu aktualne pandemije koronavirusa sestrama Služavkama Maloga Isusa, koje žive i djeluju u Sarajevu, za razliku od prijašnjih godina pridružile su se na svetoj misi samo njihove susestre na službi u Rehabilitacijskom centru za osobe s posebnim potrebama *Sveta Obitelj* u Mostaru, a sudjelovali su i bogoslovi te malobrojni drugi vjernici. Tijekom mise pjevalo je Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnateljem vlč. Marka Stanušića.

Uvodeći u misno slavlje, mons. Jurišić podsjetio je da se svetkovina Bezgrješnog začeća proslavlja od 1854. kada je dogmu na današnji dan svečano svijetu objavio papa Pio IX. Čestitao je patron Sestrama Služavkama Maloga Isusa Sarajevske provincije, koje toga dana proslavljaju svoju zaštitnicu – Blaženu Djevcu Mariju bez grijeha začetu. Svim članicama Družbe, koje toga dana slave imendan poželio je da ih prate i čuvaju Božji blagoslov i moćni zagovor Blažene Djevice Marije.

U prigodnoj propovijedi profesor Jurišić rekao je kako se u pučkoj predaji svetkovina Bezgrješnog začeća BDM označava kao prvo čelo Božića jer od tog dana do svetkovine Isusova rođenja preostaje još 17 dana. Sadržaj svetkovine Bezgrješnog začeća, naglasio je mons. Jurišić, predstavljen je u buli *Ineffabilis Deus* (*Neizrecivi Bog*) i poručuje kako je Preblažena Djevica Mari-

ja u prvom trenutku svojega začeća jedinstvenom milošću i povlasticom svemogućega Boga, u predviđanju zasluga Isusa Krista Spasitelja ljudskog roda, bila očuvana od svake ljage istočnoga grijeha (D 2803). „Ovdje se naglašava dvoje. Prvo, da je Marija jedna od nas, te je kao i svatko od nas trebala Otkupitelja Isusa Krista. Drugo, da je Marija unaprijed i na savršen način bila otkupljena. To znači da je došla na nju milost Kristova i prije nego ju je bilo kakav grijeh mogao ili imao pravo dotaknuti, sačuvavši ju unaprijed od toga da bi morala nositi baštinu Adamove krivnje“, pojasnio je kanonik Stolnog kaptola mons. Pavo Jurišić.

Napomenuvši da susret anđela s Marijom pripada najdragocjenijim scenama velikog blaga govora vjere u slikama te mnoge pjesme opisuju i propovijedi razmatraju susret anđela i Marije, osobito Marijino „neka mi bude po tvojoj riječi“, postulator Jurišić je kazao kako je Marija odabранa na poseban način budući da kao Majka Božjega Sina ni u jednom trenutku svojega života nije mogla stajati pod vlašću grijeha. „Tako je u samom začeću pod srcem svoje majke Ane oslobođena svakoga grijeha, kako onoga osobnoga tako i one iskonske krivnje koje su kao baštinici dionici sva djeca Adamova. Marija je od samoga začetka primila posvetnu milost, pa tako nije bila podložna iskonskom grijehu“, rekao je postulator Pavo.

U nastavku propovijedi profesor Jurišić ukazao je kako su se kroz povijest javljali pojedini glasovi koji su željeli izvrgnuti ruglu istine katoličke vjere, pa tako i istinu o Marijinom bezgrješnom začeću. „To se događalo i u vremenu kada je sluga Božji Josip Stadler upravljao ovom mjesnom Crkvom. To se događa i danas po uvredama koje se nanose ne samo kršćanima, nego i samome Bogu kada se 'u ime nekakvog naprednoga pogleda na svijet' blate kršćanske svetinje, oskvirajuju sveta mjesta, pogrdaju kršćanska znamenja i sveti likovi“, riječi su mons. Jurišića.

Podsjetio je i na ovu poruku sluge Božjega Stadlera: „Često nam od protivnika valja učiti što trebamo štovati. Jer, bez sumnje, oni ne navaljuju na našu nauku, posebno na Bezgrješno začeće BDM, iz ljubavi prema svetoj vjeri ili samom Bogu ili BDM jer oni mrze kako vjeru i početnika vjere Boga, tako i BDM i nas same. Njima nije ni na kraj pameti da se Bog proslavi ili da mi budemo privedeni na pravi put spasenja, nego je u njihovu opaku srcu vruća želja da podruju Crkvu i njezinu vjeru, a nas da upropaste. Ali to im neće nikada poći za rukom jer je Gospodin Isus obećao da će on sam biti sa svetom Crkvom dok ona propovijeda narodima da vjeruju sve što je on učio i da drže sve što je on zapovjedio.“

Na kraju mise mons. Jurišić i svećenici pošli na grob sluge Božjega Josipa Stadlera i izmolili ovu molitvu za njegovo proglašenje blaženim:

„Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar. Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera postavio za pastira Crkve vrhbo-sanske u posebno složenim i teškim vremenima. On, otac sirotinje, odano je i vjerno služio Tebi te je revno navješćivao Radosnu vijest spasenja. U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima i onima kojima je potrebna pomoć, pozorno je gledao svojega brata i sestru u Tvojem ljabljenom Sinu Isusu Kristu.

Smjerno Te molimo, udostoj se proslaviti ga čašću oltara kako bi njegov primjer svemu Tvojemu puku bio snažan poticaj, njegov nauk pouzdan oslonac, a zاغовор چvrsta zaštita i sigurna okrjepa. Moli-mo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost da Ti u sve dane svoje-ga života vjerno služimo u svetosti duše i tijela napredu-jući na putu vječnoga spa-senja. Po Kristu Gospodinu našemu.

Amen.“

Nakon završnog blagoslova sestre Služavke Maloga Isusa ostale su u molitvi i pjesmi kod groba svojega Uteteljitelja Josipa Stadlera te svoje druženje nastavile u obližnjem samostanu Egipat. (KTA)

Split

Susret sestara juniorki Splitske provincije

U subotu i nedjelju, 12. i 13. prosinca 2020., održan je juniorski susret SSMI Splitske provincije u provincijskoj kući Sv. Ane na kojem je osim magistre s. M. Marine Žuljević i sestara juniorki s. M. Antonie Čobanov, s. M. Milane Žegarac te s. M. Tajane Andrle bila prisutna i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

Sastale smo se oko 15 sati u Sv. Ani i dočekale dominikanca fra Jozu Čirka koji nam je, iza kratkog druženja uz kavu i kolače, održao predavanje na temu došašća i četiri dara na koja smo pozvane pripremiti se tijekom ovog posebnog vremena.

Poslije predavanja smo imale priliku za sv. ispovijed nakon koje je uslijedilo i Euharistijsko slavlje koje smo proslavile u zajedništvu sa ostalim sestrama iz kuće.

Navečer smo izrađivale anđele u čemu nam se pridružila i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan. Anđele smo zapakirale u paketiće i sutradan ih darovale našim starijim sestrarama u kući na Šinama koje smo razveselile svojim dolaskom i pjesmom.

Susret smo završile razgovorom s našom magistrom i šetnjom suncem obasjanim Splitom.

s. M. Tajana Andrle

Sarajevo

Svećenici, redovnici i redovnice na zajedničkom božićnom čestitanju kod kardinala Puljića i nadbiskupa Vukšića

Budući da većini svećenika predstoje brojne pastoralne obveze na svetkovinu Božića i tijekom božićnih blagdana, sarajevski misnici su se okupili 23. prosinca 2020. zajedno s redovnicima i redovnicama raznih družbi u prostorijama Svećeničkog doma Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu na zajedničkom čestitanju kod dvojice vrhbosanskih nadbiskupa: kardinala Vinka

Puljića i koadjutora mons. Tome Vukšića, apostolskog upravitelja Vojnog ordinarijata u BiH. Pridružio im se i apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto, a osim najbližih suradnika kardinala Puljića na čelu s generalnim vikarom mons. Slađanom Čosićem te svećenika u pastoralu i onih koji djeluju u brojnim crkvenim institucijama, na čestitanju su bile i redovnice koje svoje karizme ostvaruju na raznim poslovima. Među njima su i provincijska glavarica Sarajevske provincije Bezgrješnog začeća BDM sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Ana Marija Kesten, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina s. M. Kata Karadža i provincialna poglavarica sestara Milosrdnica sv. Vinka Paulskog Provincije Majke Divne s. M. Julijana Djaković.

Čestitku kardinalu Puljiću i nadbiskupu Vuksiću u radosnom božićnom ozračju, *Godini Božje Riječi* i *Godini svetoga Josipa* te na spomendan sv. Ivana Kentijskog, zaštitnika sjemeništaraca, bogoslova i svećenika, u ime svih okupljenih uputila je s. Ana Marija Kesten. „Ovim skupom želimo posvjetiti zajedništvo, blizinu i jedinstvo s našom mjesnom Crkvom kojoj stoje na čelu“, istaknula je naša Provincijalka u čestici u ime svih nazočnih.

„Potaknuti spoznjajom Božje ljubavi prema čovjeku, koja se očitovala u betlehemskoj štalici pa sve do smrti na križu, budimo i mi znak Božji ljubavi, glas Božje utjehe i nade te Božje sredstvo ljudima ovoga vremena. Vi ste, oče kardinale, kroz godine svoje pastirske službe u našoj mjesnoj Crkvi bili upravo taj Božji znak, glas i sredstvo svima kojima vas je Božja providnost slala. U vašim navještajima Božje Riječi Božjem puku, svećenicima, redovnicima i redovnicama ukazivali ste uvijek na ljepotu služenja u duhu maleno-

sti, jednostavnosti, vjernosti prema Bogu koji nam je snažno progovorio po svojem Sinu. Uvijek ste bili na strani malenih i obespravljenih ljudi svojega naroda, kao i drugih s kojima dijelimo našu svakidašnjicu. Zalagali ste se za istinu, pravdu i dostojanstvo svakog čovjeka, upravo onako kako nam to govori evanđelje“, kazala je s. Ana Marija zahvalivši kardinalu Puljiću za sve dobro koje je utkao u život Crkve i narode ove zemlje Bosne i Hercegovine.

„Znamo da želite da naša Crkva i nadalje bude znak Božje nade, kao što je to postala betlehemska štalica svima koji su povjerivali u Krista Spasitelja. Želite da našoj mjesnoj Crkvi u njezinom aktualnom sinodalnom hodu, koji se odvija pod gesлом *Sve obnoviti u Kristu*, dadnemo obnoviteljsku snagu, upoznamo dublje svoju stvarnost osluškujući i prepoznajući znakove vremena, u poteškoćama koje proživljava naša mjesna Crkva živimo i svjedočimo nadu te svi otkrijemo svoje mjesto u vrhbosanskoj mjesnoj Crkvi i aktivno sudjelujemo u zajedničkom poslanju... Oče kardinale, ovim skromnim razmišljanjem nad božićnim otajstvom, u ime svih svećenika, redovnika i redovnica u BiH te onih koji su u poslanju po cijelom svijetu, želim vam sretan Božić i sveto porođenje Isusovo“, kazala je s. Ana Marija koja je također čestitala Božić nunciju Pezzutu, nadbiskupu Vukšiću i svim svećenicima, redovnicima i redovnicama.

Kardinal Puljić posebno je zahvalio svima na dolasku te osobnim željama i čestitkama u ovoj situaciji koronavirusa, a posebno s. Ani Mariji za izrečenu čestitku. Napomenuvši da se približava kraju još jedna građanska godina te da svi prebiru u svojim mislima ostvarenja, propuste i promašaje, istaknuo je da je i 2020. godina sastavni dio hoda ususret Gospodinu. „Sav naš život je hod ususret Gospodinu. Danas kada čestitamo Božić, želimo imati udio u tom otajstvu Božjeg uprisutnjenja po utjelovljenju i rođenju Isusa kao malog djeteta kako bi postao Bog s nama. Sada u čestitki želimo biti s Bogom. Biti s Bogom znači oslobođiti prostor za Boga. Oslobođiti srce od svake mržnje predrasude, gorčine, sebičnosti i oholosti. Bog se malenima očituje. Valja poći putem malenosti, putem poniznosti“, poručio je kardinal Puljić koji je potaknuo nazočne da u vremenu Sinode Vrhbosanske nadbiskupije, koja je u tijeku, slave i otvaraju srce Riječi Božjoj. Podsjetio je kako je i papa Franjo proglašio *Godinu sv. Josipa* potičući da se svi ugledaju u nje- ga u poniznom i samozatajnom služenju.

„U posljednja vremena se samo govori o raznim krizama u civilnom društvu – krizi morala i odgovornosti, ekonomskoj i demografskoj krizi, krizi zvanja itd. Ali postoji kriza u Crkvi, kriza duhovnosti, autoriteta, suradnje i povjerenja te na poseban način urušavanje kulture komunikacije... To moramo gledati kao vrijeme izazova i šansi. Vrijeme je osvješćenja, treba živjeti vje-ru Crkve, a ne vjeru pomodarstva, u kojoj je sve manje mesta za Isusa. Kršćanstvo stvara radost, a ako je nema upitnik je koliko je to autentično kr-

šćanstvo. 'Najveće progonstvo Crkve ne dolazi od vanjskih neprijatelja, nego izrasta iz grijeha u samoj Crkvi', veli papa Benedikt XVI.", rekao je kardinal Puljić. Podsjetio je da je zajedno s nadbiskupom Vukšićem uputio poruku svećenicima potaknuvši ih da se kroz žrtvu pokazuje ono što istinski vole.

Podsjetivši na riječi pape Benedikta XVI., koji je rekao da čovjek ne smije pobjeći u vremenu velike opasnosti, kazao je da su mnogi obeshrabreni stanjem na terenu poslije nedavnog rata i porača. Prema njegovim riječima, nakon što su najvećim dijelom obnovili ono materijalno srušeno ili oštećeno, trebaju pristupiti obnovi morala i duha. Istaknuo je kako treba raditi na ostanku i opstanku te kako ne smijemo popustiti mjerilima ovog svijeta, nego snagom vjere i otajstva utjelovljenja i Rođenja Isusa Krista valja pronaći nove putove, pa u ovakvoj stvarnosti svjedočiti, spreman biti na križ, hrabro naviještati i izgarati Kristovim duhom.

„Sve ovo što proživljavamo je izazov kako bismo pokazali i dokazali našu vjernost Gospodinu i spremnost 'piti čašu koju je on pio'. Budimo dostojni potomci naših hrabrih otaca koji su znali izgarati i žrtvovati se za Božju stvar, za Crkvu i svoj narod na ovoj grudi. Svima onima koji su spremno i velikodušno izgarali za Božju stvar u ovoj Crkvi na ovim prostorima zahvaljujem na svakoj suradnji u tom smislu. Hrabrim vas i hrabrimo jedni druge kako bi božično svjetlo svijetlilo u nama i među nama kroz sve dane našeg života“, poručio je kardinal Puljić.

Poslije kardinalova obraćanja uslijedili su zajednička molitva i međusobno čestitanje. (KTA)

Split

Misa zahvalnica

Na blagdan Nevine Dječice, 28. prosinca 2020., održana je sveta misa zahvalnica u kapeli samostana svete Ane. Na taj prigodni blagdan, na misi su sa sestrama sudjelovali volonteri Centra za život, koji se nalazi u sklopu samostana, a kojeg je udruga Hrvatska za Život otvorila u lipnju 2020. godine, s ciljem pomaganja trudnicama koje su odustale od pobačaja te širenja kulture života. Svetu misu je predslavio don Josip Ulić, župni vikar u župi sv. Spasa na Mejašima. Na samom početku istakao je misne nakane, zahvala za proteklu godinu, za časne sestre Služavke Malog Isusa, za sve naše dobročinitelje, volontere, te cijelokupno djelovanje Centra za život.

U propovijedi je govorio o važnosti apostolata za život te djelovanje Centra za život i inicijative 40 dana za život usporedio s mudracima koji su nadmudrili Heroda i tako sačuvali Isusov život. Tako i sva nastojanja inicijative usmjereni su ka očuvanju života djece od suvremenih Heroda. Svaki ljudski život je vrijedan i dragocjen, a od početka

djelovanja inicijative do danas znamo za cijeli gradić ljudi spašen od pobučaja u zadnji trenutak. Nakon svete mise druženje smo nastavili uz prigodni domjenak.

Marija Šošić, koordinatorica inicijative »40 dana za život« za područje Dalmacije i voditeljica Centra za život

Sarajevo

Proslavljen patron samostana Egipat i Stadlerova dječjeg Egipta

Na blagdan Nevine dječice, 28. prosinca 2020. sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije proslavile su patron samostana Egipat i Stadlerova dječjeg Egipta u Sarajevu.

Svečano euharistijsko slavlje u samostanskoj kapelici predvodio je apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto. Liturgijsko pjevanje za vrijeme svete mise animirao je zbor sestara Služavki Maloga Isusa pod vodstvom maestra Katedralnog mješovitog zbora Josip Stadler vlč. Marka Stanušića.

Na početku misnog slavlja apostolski nuncij najprije je pozdravio djecu iz Stadlerova dječjeg *Egipta* ustvrdivši kako je to ponajprije njihov blagdan. Potom je pozdravio sve sestre na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten te svima čestitao Božić. Podsjetio je kako zapravo želimo da se Isus ponovno rodi u nama kada kažemo: „Sretan Božić.“

Nakon liturgijskih čitanja uslijedila je homilija u kojoj je apostolski nuncij progovorio o svjedočanstvu djece koja nisu bila svjesna onoga što ih čeka, a dala su svjedočanstvo životom. Podsjetio je kako je svjedočanstvo dano životom dar milosti jer je plod milosti sve što se događa u našem kršćanskom životu. Stoga je ustvrdio: „Biti svjedok, to je poziv!“ Apostolski nuncij je ukazao na važnost Božje inicijative koju treba prepoznati, razumjeti i prihvatići. Potaknuo je sve na osluškivanje inicijative Duha koji nas uvijek potiče na dobro. Ukažao je i na značaj prepoznavanja trenutka tog poticaja. Naime, ukoliko ne odgovorimo na taj trenutak milosti, mi zapravo gubimo taj trenutak milosti.

U drugom dijelu propovijedi apostolski nuncij progovorio je o dvije vrste svjedočanstva. Prvo je unutarnje svjedočanstvo koje imamo pred samima sobom i svojom savješću, a drugo je vanjsko svjedočanstvo koje ide od malih stvari pa do zahtjevnijih, kao što je mučeništvo. Ustvrdio je kako nema kršćanstva bez svjedočanstva te dodao da smo pozvani svjedočiti u svijetu i unutar svojih zajednica. Svoju propovijed zaključio je poticajem na molitvu Gospodinu da nas

učini boljim svjedocima. Nakon misnog slavlja uslijedilo je slavlje kod obiteljskog stola. Na početku je provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pozdravila apostolskog nuncija i zahvalila mu za poticajne misli i nazočnost među nama.

s. M. Ljilja Marinčić

Zagreb

Naše putovanje biblijskim mjestima

U ozračju božićnog vremena, 3. siječnja 2021. sestre juniorke Zagrebačke provincije s. M. Zrinka Šutalo i s. M. Snježana Bjelobrk predvođene magistrom s. Viktorijom Predragović okupile su se u Samoboru, u samostanu sv. Ivana Krstitelja na zajednički odgojni susret. Susret je započeo molitvom srednjeg časa.

Tema susreta je bila „Biblijska mjesa - izvori duhovnosti“. Sestre juniorke su razmatrale o mjestima koja su obilježila Isusovo djetinjstvo: Nazaret, Betlehem i Egipat. S. Viktorija je iznijela poticaje i skrenula pažnju na to da je Isus kroz svoj život,

kroz svoj govor i mjesta koja je obilježio svojom prisutnošću ostavljao svoje poruke nama, a od nas se traži napor da ih otkrivamo, iščitavamo i primjenjujemo u svom životu. Zatim je slikovito opisala što bi bilo poželjno imati na putovanju: otvoreno „uh“ srca za Božji govor, zatim štap pouzdanja i vjere i kartu ispisano djelatnom ljubavi. Zatim smo prošli kroz svaki grad razmatrajući njegove karakteristike. Promišljajući o gradovima doble smo i poticaje za razmišljanje. Simboli koji se vežu uz svaki grad upućuju na otvorenost, radost, samozataju, siromaštvo i bezuvjetnost Božje ljubavi. Zaključile smo da se u svakom tom gradu krije poziv i za nas koje smo na putu susrele Isusa i prepoznale njegov zov.

U ovom izazovnom vremenu, potaknute ovim susretom odlučile smo se izboriti za osamu, molitvu i šutnju te poput Marije u Nazaretu slušati Božju

riječ i tražiti odgovore za vlastiti život. Promatraljući lik svete Obitelji koja je morala pobjeći u Egipat promišljale smo o tome kako se nositi s životnim poteškoćama i gdje pronaći pravu sigurnost te kako biti postojani u radosnoj službi svakome tko je odbačen i bespomoćan. Osvježene susretom vratile smo se u našu svakodnevnicu.

s. M. Snježana Bjelobrk

Sarajevo

Sestre Služavke Maloga Isusa proslavile srebrni jubilej povratka samostana Egipat

U subotu, 16. siječnja 2021. godine sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije svečano su proslavile 25. obljetnicu povratka samostana Egipat u Sarajevu. Zahvalno euharistijsko slavlje u samostanskoj kapelici predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s tajnikom vlč. Fabijanom Štedulom.

Slavlje je započelo molitvenim programom u kapelici samostana u 11.00 pjesmom *Još i danas dobri pastir živi*. Potom je uslijedio pozdravni govor provincijske glavarice s. M. Ane Marije Kesten. Govor provincijske glavarice donosimo u cijelosti:

„Uzoriti gospodine Kardinale! Braćo svećenici! Drage sestre!

Sve vas od srca pozdravljam i zahvaljujem za vaš dolazak u naš samostan Egipat kako bismo danas zajedno molili i zahvaljivali za velika djeła koja nam učini Gospodin.

Jučer, 15. siječnja navršilo se 25 godina od ponovnog povratka ovog samostana našoj redovničkoj zajednici. Tim danom godine 1996. dosanjan je san mnogih sestara Služavki Maloga Isusa. Za tu veliku milost neka je hvala i slava Malomu Isusu!

Gospodin je uslišio nebrojene molitve koje su kroz 47 godina izmolile sad već mnoge naše pokojne sestre. One su otišle iz ovog Stadlerova utočišta za najpotrebnije plačući za najmanjima jer ih nisu imale komu povjeriti. U srcu im je ostala čežnja za povratkom i tu čežnju prenosile su mладим članicama koje su u sebi budile istu čežnju i nadu za tim danom.

I Gospodin je po svojoj volji odlučio ispuniti nam želju. Uslišio je mnoge molitve i ponovno nam otvorio vrata ovog samostana. Pozvao nas je da uđemo u njega u danima kad smo bile u progonstvu sa željom da ga posvetimo, u njem molimo i slavimo sveto Ime Isusovo i Marijino te mu služimo svim srcem i dušom onima bez kojih ovo zdanje ne bi imalo svoju svrhu.

I božićni blagdani i dani s početka nove građanske godine uvijek nam vraćaju misao kako na ovaj veliki događaj u Družbi, tako i na Božju promisao o jednom dugom putovanju u ovoj dragoj nam zemlji Bosni. Upravo smo kroz ove dane pratile duhom putovanje oca Utemeljitelja od Zagreba do Sarajeva. Svi prvi i važniji događaji u Družbi stapaju se s ovim putovanjem koje nije zaustavljen blagom smrću oca Utemeljitelja. Putovanje se nastavilo sve do danas...

Primile smo i mi milost poziva hoditi „svetim stopama“ u ovom gradu, kojim su hodili otac Utemeljitelj i naše sestre s puno ljubavi, žrtve, vjere i nade. Samo je Bogu znano što su za vrijeme svojega svakodnevnog hodočašća nosili u srcu. Jedno je sigurno: **Služiti Bogu i sirotinji.**

S dubokom zahvalnošću Bogu i svima koji su nam ostavili ovu svetu baštinu, ostanimo i mi vjerne zadaći koju smo primile i koju nam svakoga dana povjerava dobri Bog.

Sestre, nastavimo naše ovozemaljsko putovanje u ovom samostanu Egipat i svakom drugom u kojem se nastavlja Božje djelo, a koji su slika Isusova i Marijina putovanja prema Betlehemu, Egiptu, Nazaretu i Jeruzalemu.

Slavimo ovaj veliki dan s Isusom i Marijom, ocem Utemeljiteljem, pokojnim sestrama, svim sestrama i kandidaticama u Družbi te mnogim dobrim ljudima koji su utkali dobrotu svojega srca u ovo zdanje. Radujmo se, Boga hvalimo i slavimo za velika djela koja nam učini, jer On je Bog Svesilni i Svetogući. Dobro nam došli!"

Nakon govora provincijske glavarice uslijedilo je **svjedočanstvo s. M. Admirate Lučić**, koja je u vremenu povratka tada ruševnog samostana Egipat vršila službu provincijske glavarice. Sestra Admirata je najprije zahvalila sestri Provincijalki koja joj je dala mogućnost da u zajedništvu s ostalim sestrama izrekne zahvalnost Bogu za dan koji smo doživjele prije 25 godina. Ustvrdila je da smo imale tu milost

vratiti se na izgorjelo deblo naše Družbe. Dodala je da je tu bio izgorjeli panj, ali panj koji je u sebi još nosio život jer je duboko ukorijenjen u ovo bosansko tlo. Tlo koje mu je podario Bog u jednom životnom vremenu Nat-pastira sluge Božjega Josipa Stadlera koji je došao ovdje i tu zasadio klicu naše karizme. „Mi smo danas zahvalni da smo došli na taj korijen pun života da u njemu crpimo život. Zato je danas naš spomen nade, nadanja mnogih sestara da bi se u Egipat vratili. To je spomen naše vjere da Bog vodi sve i da će nas jednom dovesti na naš korijen. To je spomen ljubavi jer jedino ljubav može dovesti na tlo na kojem se dariva život. Danas smo ovdje u topлом domu koji u sebi krije sjećanja u svakom trenutku. Kada smo prije 25 godina došle, tu su bili samo gareži i smeće, jedva da je išta podsjećalo da je to sakralni prostor. Ali, danas je topao i danas smo tu. Kroz ovih 25 godina ovdje smo crpili snagu molitve, snagu ljubavi, snagu za žrtvu i spominjali se naših sestara koje su davno na počecima također ovdje bile i gradile“, dodala je s. Admirata.

Svoje svjedočanstvo nastavila je iznositi kroz simbole koje krije sveti prostor kapelice samostana Egipat. Pokazivala nam je i tumačila svaki pojedini simbol koji se nalazi u samostanskoj kapelici. Najprije je pokazala dva zazidana prozora. Kazala je da su to zazidali nakon što su odavde istjerali djecu i sestre oni koji su htjeli da mi ne vidimo izlazak sunca. Htjeli su uništiti život, ali život je ostao.

Ispod dva zazidana prozora imamo svetohranište. Prisjetila se vremena kada je započela obnova samostana Egipat. Tada je došao talijanski vojni svećenik don Mauro i rekao: „Vojni biskup vam je poslao svetohranište za vaš novi dom. Svetohranište na svoja četiri kuta ima četiri evanđelista, a u središtu je živi Bog s kruhom koji će vas hranići.“ Upi-tao je zatim: „Gdje ćemo ga staviti?“ S.

Admirata mu je odgovorila: „Uzidat ćemo ga! Iskopat ćemo mjesto u zidu i uzidati ga u temelje, da on drži temelje ove kuće.“ Tako je ovo svetohranište mjesto na kojemu smo kroz 25 godina crpili snagu da možemo biti znak Božji u ovom gradu.

Potom je pokazala sliku *Majke svih naroda* i rekla: „Ovdje imamo sliku *Majke svih naroda*. Tu nam je sliku donio jedan pater isusovac iz Linza i rekao: 'Čuo sam da obnavljate vašu kuću. Ako želite imati blagoslov, unesite ju u svoj dom i častite ju kao Majku svih naroda.'“ Sestra Admirata prisjetila se da mu je rekla: „Pater, nemamo ju gdje staviti, sve je razrušeno.“ Na to joj je odgovorio: „Stavite ju! Gdje god ju stavite! Stavite ju, pa ako se i uništi ja ću

vam poslati drugu; a Gospina je briga da se ovo zdanje, da se ova crkva obnovi.“ „I stavili smo ovu sliku“, nastavila je pripovijedati s. Admirata, „dali smo ju uokviriti kao jedan od prozora. Tako Gospa od samih početaka bdije nad ovom kućom.“ Prisjetila se da je pri drugom dolasku pater donio drugu veću sliku misleći da se ona uništila. Kako je ova slika bila neoštećena, sestre su tu veću sliku darovale župi Vogošća jer se tamo gradila crkva.

Potom se s. Admirata osvrnula na simbole našeg bijega. „Kada smo bježali iz naše Provincijske kuće iz Ljubljanske ulice u Sarajevu, onda smo mislili što ćemo ponijeti. Tu su bile dvije-tri torbe važnijih spisa, stvari iz Utemeljiteljeve sobe i dva kipa. Jedan je Sveta Obitelj kupljen na Trgu sv. Petra prigodom proslave 100. obljetnice Družbe. Tako su, u to oklopno vozilo ušle sestre i statua Svetе Obitelji koja je živi znak obiteljskog života naše redovničke zajednice. Uz njih je ušao i kip sv. Rafaela. To je simbol naše redovničke obitelji jer nas je on pratio od samih početaka od kada je Družba nastala. Drage sestre, ovo je spomen naše radosti, spomen naše milosti da smo se mogle uključiti u poslanje naše mjesne Crkve, da u ime naše mjesne Crkve budemo znak prihvaćanja, prigibanja, njege našoj djeci i bolesnicima. Zato je danas dan velike zahvalnosti za sve ono što nam je Gospodin podario kroz ovih 25 godina, kao i kroz sve vrijeme od Utemeljiteljeva dolaska u Bosnu“, naglasila je s. Admirata koja je nastavila svoje svjedočanstvo spomenuvši još jednu simboliku.

Pokazala je crtež kuće te rekla da su dobročinitelji u školi u Bologni tijekom skupljanja sredstava za obnovu samostana Egipat dali djeci da nacrtaju rad *Borisova kuća*. Naime, u tom talijanskom gradu pokrenuta je velika akcija za obnovu samostana Egipat, koja je nazvana *Darak za Borisovu kuću*. „Kad su donijeli prikupljena sredstva, donijeli su i tu sliku koju smo danas ovdje izložili kako bismo zahvalili velikom broju dobročinitelja koji su nam pomogli obnoviti ovo zdanje“, napomenula je s. Admirata.

Zatim je pokazala grafiku koja je bila naslonjena na oltar. Kazala je da ju je načinio jedan francuski vojnik koji je bio u snagama UNPROFOR-a na Butmiru, a ona je bila pročelje njihova oltara. On je taj oltar donio u naš Egipat kako bi sestre mogle slaviti prvu svetu misu koju je u malom prostoru s lijeve strane ulaza, gdje je sada porta, tada predvodio uzoriti kardinal Vinko Puljić. S. Admirata istaknula je kako je doista čudesno da je i danas tu ta oltarska ploča na kojoj je slavljenica prva sveta misa. Okupljenima je prenijela još jednu dragocjenu uspomenu: „U duši nosim jedno veliko sjećanje koje želim s vama podijeliti. Na ovom oltaru bilo je jedno pročelje kameno, a u tom kamenu bio je ugrađen simbol jubileja 2000. godine. Jednoga dana došao je u našu kuću gospodin Adelio Bergamaschi praćen ovisnicima o drogi i alkoholu. Donio je dva jubilarna reljefa i kazao: 'Sestro, jedan je za uzoritog kardinala. Ako ikako možete, isposlujte mi da ga odem posjetiti i to mu predati. A drugi je za ovu kuću, neka bude ugrađen u oltar, to je moja želja. Ja ću donijeti drvo koje će biti obrađeno u radionici, a kamen je simbol zemlje i čvrstoće Petrove stijene. Neka u to bude ugrađen taj simbol.'“

Kazala je da su to i učinili skupa s njegovim sinovima koji su im u svemu tome pomogli. Napomenula je i kako ovom prigodom želi spomenuti Adelia Bergamaschija jer je to čovjek koji je ljubio Bosnu i Hercegovinu, koji je ljubio našu mjesnu Crkvu, kojemu je naš uzoriti kardinal bio kao otac. Ustvrdila je da nas on sada gleda iz Neba. On je dao divno svjedočanstvo kako je snagu vjere dobio po slugi Božjem nadbiskupu Stadleru i po čovjeku koji ga je naslijedio, našem uzoritom kardinalu.

S. Admirata završila je svoje svjedočanstvo riječima: „Drage sestre, što reći, nego da trebamo biti u duši radosne jer imamo silnog zagovornika na Nebu, našeg oca Uteteljitelja koji se klanja anđelima, arkandelima, Svetoj Obitelji i to prenosi i na nas. Ako se budemo nadale, iz vjere živjeli i ljubav svjedočile, vjerujem da se nikada neće ugasiti djelo koje ima korijene na ovom Bjelavskom tlu.“

Nakon svjedočanstva sestre Admirate Lučić naše kandidatice Nikolina Cvitanović i Matea Andrić krasnoslovile su pjesmu *Pred slikom Uteteljitelja* koju je napisala s. M. Batilda Lozo.

Zatim je uslijedila **Zahvalna molitva Malome Isusu** koju je u ime svih sestara izmolila zamjenica provincijske glavarice s. M. Kata Zadro. Molitvu donosimo u cijelosti:

„Gospodine Isuse Kriste, prije 25 godina ponovno je prodisala karizma naše Družbe u jednom dijelu naše baštine na Bjelavama, u *Egipat*. Tebi je poznato da su *Betlehem* i *Egipat* dva plućna krila naše karizme. Nama su ova dva zdanja i ono što su ljudima ruke; budući da smo u njima jednom rukom *Betlehemom* grlile žensku djecu, a drugom *Egiptom* mušku djecu i starice, a plućnim krilima smo disale za njih.

Budi blagoslovljen, naš Mali Isuse, za toliku djecu i starice kojima su *Betlehem* i *Egipat* vratili dostojanstven život. Tvojim je darom ovaj brežuljak poklonjen Stadlerovoju i Tvojoj sirotinji. U trenutku kupovine ovog brežuljka na Bjelavama Stadler nije imao ni krune u džepu. Imao je samo vjeru i pouzdanje u Tvoju providnost i dobrotu. I, nije se prevario! Malo nakon sklapanja kupoprodajnog ugovora stiže Utemeljitelju pismo iz Beča da je svojim testamentom gospođa Barbara Hahn ostavila imetak Nadbiskupskoj ubožnici u Sarajevu. Naš je Utemeljitelj duboko vjerovao da kuću za siromahe ne gradi on, već da joj je dobri Bog poduzetnik i graditelj. Zato je bio uvjeren da će kuća za siromahe niknuti. Stoga se nije dao smesti ničim, pa ni bolescu koja ga je bila snašla.

Kako si čvrste temelje stavio, Gospodine, u život naše redovničke obitelji! Znao si da na ovim nemirnim prostorima treba osoba duboke vjere i pouzdanja, ponizna, ustrajna osoba koja vidi daleko i prodire duboko. Hvala Ti što si nam za Utemeljitelja dao svojega slugu nadbiskupa Stadlera koji nas je uvijek usmjeravao na Tebe i siromahe.

Neka Ti je slava, Gospodine, za našeg oca Utemeljitelja, Tvojega slugu nadbiskupa Josipa Stadlera. Učini da ga Tvojom milošću uskoro ugledamo uzdignuta na čast oltara, a nas obdari krepostima kojima se on odlikovao.

Isuse, Tvoja su vremena i vjekovi! Tebi predajemo naš samostan Egipat koji si nam po svojemu slugi nadbiskupu Stadleru povjerio. Učini da se uvijek i na svakom dijelu Stadlerove baštine slavi Tvoje sveto Ime! Amen!"

Molitveni program završio je trećom strofom pjesme *Još i danas dobri pastir živi*. Uslijedila je sveta misa koju je predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s tajnikom vlč. Fabijanom Štedulom.

Uz djecu i sestre iz samostana Egipat u misnom su slavlju sudjelovale sestre iz sarajevskih zajednica, sestre iz Gromiljaka i Viteza, provinčijska glavarica Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije s. Kata Karadža u pratinji s. Ljubice Stjepanović, sestra naše s. M. Ivke Paurević gđa Marija Stipić i njezina kćer Janja te gđa Vesna Tvrtković. Tijekom svete mise pjevalo je zbor sestara pod ravnanjem maestra vlč. Marka Stanušića.

Na početku misnog slavlja kardinal je potaknuo sestre na zahvalnost Bogu za milosni dar srebrnog jubileja povratka samostana Egipat. Potom je misno čitanje pročitala kandidatika Matea, a psalam je pjevala s. M. Judita Matić. Nakon evanđelja uslijedila je kardinalova propovijed. Najprije je istaknuo kako su mu se čitajući Družbin Vjesnik iz 1996. probudili osjećaji iz te godine, kada su sestrama predani ključevi samostana Egipat. Prisjetio se tog dirljivog trenutka kada su ušli u samostan Egipat koji je sličio na „grob-lje“ od kuće. Pohvalio je hrabrost sestara koje su ušle u taj ruševni prostor bez vrata, prozora, grijanja i kreveta te u njemu ostale i prespavale. Prisjetio se kako se stresao kada je vidio gdje će sestre ostati i spavati. Kardinal je nadalje ustvrdio da je sestarski povratak i obnova ruševina i karizme znak da je ovo djelo Božje. Progovorio je o ljepoti karizme služenja Isusu u potrebitima te potaknuo sestre da nikada ne zaborave kako „kuću kućom čine ukućani“. Kazao je da ova kuća dobiva smisao po tome što ukućani u njoj žive, što tu djeca bivaju prihvaćena s ljubavlju. Ponovio je sestrama misao koju je napisao svećenicima: „Ono što se voli za to se žrtvuje, a ono za što se umire to ne izumire!“ Konstatirao je da je danas sve manje poniznosti, sve je manje žrtve iz ljubavi, a mjerilo ljubavi je spremnost na žrtvu. Ustvrdio je: „Onoliko imаш ljubavi koliko si spremna na žrtvu! Mjerilo opstanka i osvarenja su poniznost i spremnost na žrtvu!“ Na koncu je uputio trostruku čestitku sestrama. Čestitao im je na svim milostima kojima ih je Bog blagoslovio, darovima kojima ih je Bog preko dobročinitelja darivao i što čuvaju pamćenje. Potaknuo ih je da to prenesu mlađima, ali i nauče mlađe naraštaje da znaju voljeti svoje korijenje jer ono što se voli za to se žrtvuje, a ono za što se umire to ne odumire!

Nakon propovijedi uslijedila je **prigodna molitva vjernih** uz prikazne darove. Prikazne darove nosile su: sklopljene ruke – s. M. Kata Zadro, natpis – Ana Popić iz Stadlerova dječjeg *Egipta*, ključ – s. M. Admirata Lučić, knjiga

popisa djece – s. M. Rita Oborović, sliku sv. Josipa – s. M. Pia Pilić, upaljenu svijeću – s. M. Jadranka Lacić. Molitvu vjernih čitale su juniorka s. M. Mihaela Martinović i kandidatika Nikolina Cvitanović.

Kroz molitvu vjernih sestre su prinijele svoj povijesni hod, stoga donosimo tekst prigodne molitve vjernih:

„Sklopljene ruke

U ovom daru prinosimo, Gospodine, sklopljene ruke našeg oca Utemeljitelja, Tvojega sluge nadbiskupa Josipa Stadlera. Po dolasku u Bosnu nije zatekao ni kuće ni kućišta. Ovdje su ga dočekali podstanarski život i mnoštvo siromaha. No, nije kukao ni plakao, već se dao na posao, a potom je sklopio ruke i molio da Ti, Mali Isuse, pronađeš 'pristojnu štalicu' za sebe i svoje siromahe. Poput Stadlera i mi sklapamo ruke i molimo da se po današnjim predvodnicima Crkve pobrineš za 'štalicu' svojih siromaha.

Blagoslovi, Gospodine, i vodi današnje predvodnike Crkve: papu Franju, kardinala Vinka, nadbiskupa Tomu, sve svećenike, našu Družbu i naše poglavare, kao i sve redovnike i redovnice. Pomozi im da se snagom Tvojega Duha bore i izbore za bolji život Tvojih siromaha, molimo Te!

Natpis Stadlerova logika je logika svetaca

Na tvoj oltar donosimo, Gospodine, pisano svjedočanstvo Stadlerovog tajnika vlč. Marka Tvrtkovića. On je 15 godina nakon Stadlerove smrti posvjeđen doči da je Stadlerova životna logika bila logika sveca. Zahvalne smo Tebi, dobri Bože, što si Crkvi vrhbosanskoj i našoj Družbi darovao ovakvog čovjeka karizmatika, Tvojega velikog miljenika. Daj da ova mjesna Crkva i naša Družba sve više prepoznaju, cijene i nasljeđuju krjeposni život Tvojega sluge nadbiskupa Stadlera. Udijeli nam i milost da ga što prije ugledamo uzdignuta na čast oltara, molimo Te!

Ključ

Na Tvoj oltar donosimo, Gospodine, ključ našeg *Egipta*, koji nam je 15. siječnja 1996. predao predstavnik vlasti grada Sarajeva. Svjedokinja ovog događaja zapisa: 'Simbolično su nam predali ključeve ulaznih vrata kojih nije bilo.' Tvojim darom sestre su ušle u ruševni *Egipat* bez vrata i prozora. Samo s Tobom i u Tebi mogli su u svemu tome prepoznati ljepotu koju krije uspomena na našeg oca Utemeljitelja, pokojne sestre i djecu koju je ova kuća othranila i osposobila za život. Budi blagoslovlen, Gospodine, za trenutak povratka ključeva našeg *Egipta*. Svjesne smo da je *Egipat* jedno od dvaju 'kri-la' koja je nama i našim siromasima na Bjelavama ostavio otac Utemeljitelj. Neka Ti je slava, Gospodine, za ovo zdanje *Egipat* iz kojega s čežnjom gledamo na naš *Betlehem*. Osnovom naših zdanja obnovi, Gospodine, u svakoj od nas duh služenja po kojemu su bile prepoznatljive naše prve sestre, molimo Te!

Knjiga popisa djece u Egiptu

Gospodine, vjerujemo da je sve zapisano u Tvojoj nebeskoj knjizi. Na ovaj veliki dan donosimo na Tvoj oltar knjigu popisa djece od njegovog osnutka do danas. Budi blagoslovlen, Gospodine, za svako dijete i za svaku sestru Služavku Maloga Isusa! Budi blagoslovlen za tolike dobročinitelje po kojima si nas obdarivao kruhom i ruhom! Neka s Tobom i u Tebi svako dijete, dobročinitelj i svaka sestra Služavka Maloga Isusa budu sretni, sveti i blagoslovljeni, molimo Te!

Slika svetog Josipa

U *Godini sv. Josipa* donosimo, Gospodine, na Tvoj oltar sliku sveca koga je naš otac Utemeljitelj nadasve štovao, sv. Josipa. Papa Franjo nam u Apostolskom pismu *Očevim srcem* progovara o krepostima sv. Josipa, koje su poželjne i danas: voljeti očevim/majčinskim srcem, skromno raditi, biti pravedan, spremno izvršavati Očevu volju, prihvataći sve iz Božje ruke, prihvatići nezapaženost, diskretnost i skrovitost itd. Čini se da nam po Svetom Ocu progovara danas naš otac Utemeljitelj i kao da nas podsjeća na krjeposti koje su svojstvene sestri Služavki Maloga Isusa. Dok na Tvoj oltar donosimo

sliku sv. Josipa, po njoj Ti prikazujemo skroviti život i rad naših sestara Služavki siromaha. Budi blagoslovljen, naš Mali Isuse, po svakoj žrtvi i sa-mozataji! Proslavi svoje Ime, Gospodine, i po našem skromnom služenju, molimo Te!

Upaljena svijeća

Po ovoj upaljenoj svijeći donosimo na Tvoj oltar posvećeni život naših ses-tara i našeg pomlatka. One ugrađuju svoje živote u našu Družbu, kako bi Tvoje svjetlo žarče sjalo današnjim siromasima.

Budi blagoslovljen, Gospodine, po životu svake naše sestre i kandidatice! Neka se Tvoj blagoslov izlije na nas i na mlade koje pozivaš i obdaruješ da-rom zvanja sestre Služavke Maloga Isusa. Mladima udijeli hrabrost za korak posvećenja, a sestrama koje su se trošile i istrošile u službi Tebi nagradi vječnim gledanjem Tvojega lica, molimo Te!"

Nastavljeno je zatim misno slavlje uz svečano pjevanje koje je završeno pjesmom *Tebe Boga hvalimo*. Nakon bogoslužja ovaj radosni događaj zabi-lježili smo zajedničkom fotografijom pred samostanom Egipat. Slavlje 25. obljetnice nastavljeno je kod obiteljskog stola u samostanskoj blagovaonici gdje je provincijska glavarica pozdravila uzoritog kardinala, provincijsku glavaricu sestara franjevki, vlč. Marka Stanušića, vlč. Fabijana Štedula, sve sestre i nazočne te im zaželjela dobrodošlicu.

Kod obiteljskog stola pročitana je prigodna **čestitka vrhovne glavarice Družbe s. M. Marije Banić**, koju donosimo u cijelosti:

„Draga s. Ana Marija, drage sestre, kandidatice i djeco!

Kako je lijepo slaviti i Bogu zahvaljivati na tolikim milostima što nam ih je udijelio. Vi ove godine slavite 25. godišnjicu povratka u *Egipat*. Bilo je to 15. siječnja 1996. nakon 47 godina progonstva iz *Egipta* kada ste doobile ključeve tad ruševnog *Egipta*. Vjerujem da je to bio ushićeni povratak kući, iako je kuća bila u ruševnom stanju. Jer tamo gdje je dom sve govori, sve je dragi i pri susretu s domom srce titra, a u oku se pojavljuje suza radosnica usprkos tužnom pitanju koje navire iz srca: 'Što li učiniše od tebe?' Sigurno su sestre koje su primile ključeve dijelile svoju radost s onima koji su gradili *Egipat*, u njemu molili, radili i boravili, a pred nama su pošli u dom Oca Nebeskoga šapćući: 'Oče Utemeljitelju, pokojne sestre, opet smo tu.'

Danas se sjećamo tog radosnog trenutka i prebiremo ovih 25 godina od primanja ključeva do danas. Zgrada je obnovljena i njoj je živo. Čuje se molitva sestara, kandidatica i naše djece za koje je kuća i izgrađena, čuju se glasiti djece u vrtiću, i uvijek se nađe još netko: radnici, dobročinitelji, siromasi, prijatelji ... U kući je život, a u srcu radost.

Za svaki darovani trenutak, dan i godinu iz dna duše s vama zahvaljujem Gospodinu. Kao što je Bog sačuvao život Svojega Sina sklonivši Ga u Egipat,

tako je sačuvao i živote djece koja su prošla i prolaze kroz naš *Egipat*. To je jedno kratko razdoblje njihova života, ali presudno. Vi imate čast i milost da služeći njima služite samome Malome Isusu. A 'Njemu služiti znači kraljevati', kako reče naš Otac Utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Vrhbosanski Josip Stadler.

Ovom prigodom dok vam čestitam 25. obljetnicu povratka u *Egipat*, želim i molim da Mali Isus bude jedina ljubav vašega života te da u svojem srcu posjedujete Njegovu ljubav, nasljeđujete Ga u poniznosti i poslušnosti, služite Mu bezuvjetno u malenima, i jednog dana prispijete u Kraljevstvo za nas pripravljeno od postanka svijeta.

Na vašem životnom putu pratila vas pomoć i zagovor naše Nebeske Majke Marije i sv. Josipa, naših nebeskih zaštitnika, našeg Oca Utemeljitelja i po-kojnih sestara.

S vama zahvaljuje Trojedinom Bogu, s vama se raduje i svih pozdravlja sa sestrama iz generalne kuće vaša u Malom Isusu,

*s. M. Marija Banić,
vrhovna glavarica.“*

Pročitana je i čestitka naših sestara misionarki s. M. Liberije Filipović i s. M. Ane Uložnik, kao i čestitke sestara iz drugih zajednica. Kako je ovo naše slavlje prethodilo skorom imendanu uzoritog kardinala, iskoristili smo tu prigodu te uputile mu čestitku i darovale prigodan dar. Budući da je srebrni jubilej povratka našeg samostana Egipat trenutak zahvale, kroz zahvalnost

s. M. Admirati Lučić, tadašnjoj provincijskoj glavarici, upućena je zahvalnost svim sestrama za svaki doprinos, žrtvu, molitvu i ljubav koje su ugradile u naš samostan Egipat i život naše Provincije. Slavlje smo privele kraju sa željom i molitvom da se Bog i nadalje slavi na ovom Stadlerovu brežuljku i u svakom dijelu zemaljske kugle!

s. M. Ljilja Marinčić

Zagreb

Održana Proširena sjednica Vrhovne uprave Družbe sestara SMI

U privremenom sjedištu Vrhovne uprave Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, 21. siječnja 2021. godine, u kući suradnica Krista Kralja u Zagrebu, održana je proširena sjednica Vrhovne uprave Družbe, kojoj su sa sestrama iz Vrhovne uprave sudjelovale i sestre Provincijalke svih triju Provincija: s. M. Petra Marjanović, s. M. Terezija Pervan i s. M. Ana Marija Kesten. Uz sestre Provincijalke sjednici su sudjelovale i sestre ekonome provincija.

Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić sazvala je proširenu sjednicu kako bi u zajedništvu sa sestrama sagledala situaciju nastalu u potresu i poplavi koji su zadnjih mjeseci pogodili Zagreb, u kojem je stra-

dala Generalna kuća – sjedište Vrhovne uprave. Časna Majka je upoznala sudionice sjednice sa dosadašnjim koracima koji su bili potrebni učiniti u nastrandaloj Generalnoj kući, te kroz razgovor donijeti rješenja za budući rad koji treba biti prema zakonu o obnovi zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba. Nadamo se da ćemo s pomoću Božjom i dobrih ljudi uspjeti obnoviti kuću i vratiti se u svoj dom.

Sestre SMI

Duhovna obnova sestara Služavki Maloga Isusa u samostanu Egipat

U subotu, 30. siječnja 2021. godine održana je u samostanu Egipat u Sarajevu duhovna obnova za sestre Služavke Maloga Isusa. Sudjelovale su 22 sestre iz sarajevskih zajednica, kao i iz zajednica u Gromiljaku i Vitezu.

Sve je započelo molitvom Trećega časa u kapelici samostana Egipat. Potom je u dvorani istoga samostana s. M. Manda Pršlja, pročelnica Vijeća za duhovnu baštinu oca Utemeljitelja te duhovnost i trajnu formaciju SMI, izložila predavanje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Maloga Isusa kroz Riječ Božju*.

U svojem predavanju sestra Manda najprije se usmjerila na Dijete Isusa koji je glavni lik duhovnosti sestara Služavki Maloga Isusa. Potom je progovorila o ljubavi kojom nas Bog ljubi, a onda o Blaženoj Djevici Mariji te važnosti njezina imena i služenja. Nakon prvog predavanja uslijedila je kratka stanika, a potom drugo predavanje na temu *Etape Božanskog čitanja* u kojemu je bilo govora o čitanju, meditiranju i kontempliranju Božje Riječi.

Nakon predavanja sestre su pošle u samostansku kapelicu u kojoj je bio izložen Presveti Oltarski Sakrament, a tijekom klanjanja bila je mogućnost svete isповijedi. Prijepodnevno razmišljanje završeno je misnim slavlјem koje je u samostanskoj kapelici predvodio dr. don Milenko Krešić, duhovnik Vrhbosanskog bogoslovног sjemeništa u Sarajevu. Oslanjaјуći se na Šimunovo proroštvo Mariji, don Milenko je u prvom dijelu propovjedi govorio o „znaku osporavanom“ te ustvrdio kako je sluga Božji nadbiskup Stadler poput Isusa znak osporavan od svojega dolaska u BiH do danas. No, podsjetio je kako je to

karakteristika svetaca jer su sveci uvijek „znak osporavani“. Pojasnio je da je sluga Božji nadbiskup Stadler „znak osporavani“ zbog svoje jasnoće i principijelnosti. Naime, on nije odustajao od svojih principa i vjere ni onda kad su mu prijetili zatvorom. Pri koncu prvog dijela propovijedi don Milenko je ustvrdio kako se uvijek osporavaju veliki. Zaključio je da ukoliko nismo „znak osporavani“, tada se trebamo zapitati jesmo li se previše suobličili svijetu.

U drugom dijelu propovijedi don Milenko je govorio o dvije radosti sluge Božjega nadbiskupa Stadlera. Prva su mu radost Sjemenište i Bogoslovija, a druga mu je Družba sestara Služavki Maloga Isusa. Don Milenko je završio propovijed pročitavši prva *Pravila*

Služavki Maloga Isusa ili Služavki siromaha koja je svojom rukom pisao sluga Božji nadbiskup Stadler. Svoju propovijed zaključio je riječima da su ta pravila program života sestara Služavki Maloga Isusa.

Nakon misnog slavlja uslijedilo je druženje kod obiteljskog stola, a potom rad sestara u grupama. U radu u grupama zajednički su se osvrnule na prvu i drugu točku Zaključaka i odluka XVI. redovitog provincijskog kapitula. Poslije zajedničkog razgovora i osvrta na cijeli dan sestre su se uputile prema svojim samostanima.

s. M. Ljilja Marinčić

Doboj i Čardak

Održana duhovna obnova sestara Služavki Maloga Isusa u samostanu sv. Male Terezije i u samostanu Doloroza

U subotu, 6. veljače 2021. godine u samostanu sv. Male Terezije u Doboju održan je II. turnus duhovne obnove za sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije. Sudjelovalo je devet sestara iz zajednica u Maglaju, Vitezu i Doboju. Nakon molitve Trećega časa s. M. Manda Pršlja, pročelnica Vijeća za duhovnu baštinu oca Utjemelitelja te duhovnost i trajnu formaciju SMI,

izložila je predavanje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Maloga Isusa kroz Riječ Božju*. Sestre su promišljale o tri središnja elementa – utjelovljenju Sina Božjega, rođenju Isusa Krista i Božjoj objavi svijetu, što slavimo u trima blagdanima – Blagovijesti, Božiću i Bogojavljenju. Također su slušale o Blaženoj Djevici Mariji i duhovnosti Služavke Maloga Isusa. Nakon prvog predavanja uslijedila je kratka stanka, a potom drugo predavanje na temu *Etape Božanskog čitanja* u kojem je bilo govora o razmatranju Božje Riječi.

Poslije predavanja u samostanskoj kapelici vlč. Antonio Čutura, župnik u Bosanskom Brodu i Kobilama, izložio je Presveti Oltarski Sakrament, a tijekom klanjanja bila je mogućnost svete ispovijedi. Prijepodnevno razmišljanje završeno je misnim slavlјem koje je u samostanskoj kapelici predvodio vlč. Antonio Čutura. U uvdnom dijelu svete mise povezao je spomendan mučenika svetog Pavla Mikija i mučenika iz Japana sa slugom Božnjim Josipom Stadlerom koji je na svoj način također bio mučenik na duhovan način. „Stadler je cijeli svoj život prikazivao za Vrhbosansku nadbiskupiju, cijelu Crkvu i Družbu koju je osnovao. Tada je nosio *cilicij* ili lanac koji na sebi ima niz oštih šiljaka, a svrha nošenja lanca bila mu je stalno podsjećati na Kristove muke. No, mi nismo pozvani kao japanski mučenici proliti krv niti kao Stadler mučiti se, ali smo pozvani svjedočiti Krista na svakom mjestu, samostanu, ulici...“, kazao je vlč. Antonio i pozvao na molitvu za Družbu i nova duhovna zvanja u njoj.

U prigodnoj propovijedi vlč. Čutura tumačio je evanđelje toga dana i povezao ga s našom duhovnom obnovom. Kazao je kako je i nas Isus pozvao da se povučemo u osamu, na samotno mjesto, i ostavimo sve svoje poslove. Naglasio je kako je i Stadler također puno radio i gradio, ali se znao povući upravo pred Presvetom u osamu kako bi pronašao snagu i mir da može djelovati. „Dobro je nahraniti danas sve razine duha, dušu i tijelo, cijelog čovjeka“, zaključio je u svojoj propovijedi vlč. Antonio i pozvao na molitvu za dovoljan broj duhovnih zvanja koja će nastaviti djelo Stadlerovo.

Nakon misnog slavlja uslijedilo je druženje kod obiteljskog stola, kojemu se pridružio i dobojski župnik vlč. Jure Babić.

U drugom dijelu dana nastavljena je duhovna obnova u radosnom ozračju. Sestre su se zajednički osvrnule na prvu i drugu točku Zaključaka i odluka XVI. redovitog provincijskog kapitula, iznijele svoja iskustva svjedočenja i življena karizme te zaželjele i ubuduće ovakve susrete. Osvježene i okrijepljene duhovno i tjelesno sestre su se vratile u svoje zajednice vršiti svoje poslanje, vršiti volju Božju.

Zbog vanredne situacije Covid-19 s nama nisu mogle biti sestre iz zajednice na Dolorozi u Čardaku, pa su isti dan duhovnu obnovu imale njih tri u svojoj zajednici, sa istim predviđenim materijalom za duhovnu obnovu, pod vodstvom i animiranjem kućne poglavarice s. M. Blaženke Lešić. U ime s. Mandi Pršlja s. Blaženka je izložila predavanja na temu: „Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Malog Isusa kroz Riječ Božju“, i „Etape Božanskog čitanja“. Slijedilo je zatim Klanjanje i Ispovijed, a sestre su za tu prigodu pozvale župnika iz Srednje Slatine - Posavine, vlč. Marka Stipića. Dan duhovne obnove završio je u crkvi župe Gospe Žalosne u Čardaku, svestom Misu koju je predslavio čardački župnik vlč. Pavo Kopić, kako nam je kazala s. Blaženka Lešić.

s. M. Manda Pršlja

Susret sestara juniorki SMI Sarajevske provincije

U nedjelju, 31. siječnja 2021. u samostanu Egipat u Sarajevu održan je susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije. Susret je organizirala magistra juniorki s. M. Ljilja Marinčić, a sudjelovale su sestre juniorke s. M. Pia Pilić, s. M. Rita Oborović i M. Mihaela Martinović.

Juniorski susret započeo je u 09.00 sudjelovanjem u svetoj misi u katedrali Presvetog Srca Isusova. Nakon misnog slavlja susret je nastavljen u Stadlerovom muzeju u samostanu Egipat. Na tom mjestu, u muzeju našeg oca Utemeljitelja, služe Božjega nadbiskupa Stadlera, sve je govorilo! Stadlerov prsten, cilicij, krunica, misnica u kojoj je slavio svetu misu, kao i ostale stvari kojima se služio. Doista, sestri Služavki Maloga Isusa, kao i svakom tko si dopusti čuti nutarnji glas, u Stadlerovom muzeju sve govor!

Uz taj govor Stadlerova muzeja sestre juniorke su razmišljale o Konstitucijama Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. U prijepodnevnim satima razmišljale su o petom poglavlju Konstitucija Družbe SMI, koje govori o posvećenju Bogu polaganjem javnih zavjeta. Razmišljanje na tu temu pripremila je s. M. Rita Oborović koja je govorila o redovničkoj posvećenosti

Bogu po svetim zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti. Naglasila je važnost molitve, tišine i sestrinskog zajedništva. Ona je, između ostalog, istaknula kako su redovnički zavjeti Božji dar te redovnica zavjetovanjem evanđeoskih zavjeta isповijeda da je Bog njezin život i ispunjenje svake želje.

U popodnevним satima s. M. Pia Pilić izložila je svoje razmišljanje na temu šestog poglavlja Konstitucija Družbe SMI, koje govori o zavjetu čistoće. Osvrnula se najprije na 66. član Konstitucija Družbe, u kojemu se, između ostalog, kaže: „Čistoća nam daje slobodu srca da se nepodijeljenom ljubavlju povežemo s Bogom.“ Istaknula je potrebu stalnog obnavljanja živog odnosa s Gospodinom, svijest da smo od njega izabrane, da nas on ljubi osobnom ljubavlju i želi da mu uzvratimo ljubavlju. Naglasila je kako je u današnjem svijetu nadasve važno posvjedočiti ljepotu i vrijednost zavjeta čistoće.

Nakon razmišljanja o svetoj čistoći uslijedio je nagovor s. M. Mihaele Martinović. Govorila je o osmom poglavlju Konstitucija Družbe SMI, koje kazuje o

zavjetu poslušnosti. Oslanjajući se na dokument *Služenje autoriteta i posluh*, sestra Mihaela izlagala je o sinovskom/kćerinjem stavu koji se očituje u redovničkom posluku. Istaknula je kako se kod poslušnosti ne radi o tome da sestra ne treba imati vlastiti stav, već da na njega ne bude navezana. Progovorila je zatim o važnosti i ljepoti zavjeta poslušnosti te današnjim pogreškama vršenja zavjeta poslušnosti.

Poslije svakog razmišljanja uslijedili su čitanje Konstitucija Družbe SMI i razgovor sestara juniorki. One su pod vodstvom magistre s. Ljilje zajednički promišljale o spomenutim temama. Sestre juniorke aktivno su sudjelovale i donosile zaključke o važnosti svetih zavjeta čiji je cilj pomoći osobi da se suoči Kristovu načinu života, makar i u nesavršenom i vrlo ograničenom obliku.

s. M. Mihaela Martinović

Solin

Svićećica i Dan posvećenog života

Na blagdan Svićećice – Prikazanja Gospodinova i Dana posvećenoga života generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović predvodio je, u utorak 2. veljače, euharistijsko slavlje u solinskoj crkvi Svetе Obitelji.

To je prvi blagdan Svićećice proslavljen u novoizgrađenoj solinskoj bazilici. U koncelebraciji su bili: solinski župnik don Ranko Vidović, nadbiskupijski delegat za redovnice fra Petar Lubina i ostali svećenici. Misi je prethodio blagoslov svjeća ispred crkve Gospe od Otoka i procesija do bazilike Svetе Obitelji u kojoj su sudjelovali svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi, kandidatice te vjernici laici. Euharistijsko slavlje je pjevanjem uveličao zbor redovnica uz orguljašku pratnju mo. s. Mirte Škopljanc Mačina.

Na početku svoje propovijedi mons. Vidović je sve pozvao na molitvu za osobe posvećenog života te za nova redovnička zvanja. Prenio je pozdrav i čestitku splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Marina Barišića i nadbiskupa koadjutora mons. Dražena Kutleše, koji su u Dubrovniku na proslavi svetoga Vlaha.

Govoreći o blagdanu Isusova prikazanja naglasio je kako su Isusovi roditelji, Marija i Josip, hodočastili u hram i prikazali svoga prvorodenca Bogu te su za njegovo otkupljenje prinosili Bogu dar. Naime, po Zakonu sve prvine biljaka, životinja i Božje djece pripadaju Bogu, odnosno Bogu se posvećuju. „Dati prvine Bogu, posvetiti ih, značilo je staviti i svoju sigurnost u Boga i priznati da od njega dolazi svaki dar“, kazao je mons. Vidović te dodao: „Svi krštenici, a osobito Bogu posvećene osobe, Božja su baština, Božja prvina, i pripadamo Bogu. Stoga ovaj dan Bogu posvećenih osoba doista treba biti dan osobnog posvećivanja. I to u cijelosti, slobodno i bez davanja instrukcija Bogu kako i što će učiniti od moje žrtve – od moga života.“ U tom je svjetlu potaknuo osobe posvećenog života na dublje promišljanje o tome što daju i posvećuju Bogu: najbolji ili lošiji dio sebe te kakav je njihov odnos prema bližnjima.

U nastavku propovijedi objasnio je zašto se ovaj blagdan zove Svjećnica. Naime, starac Šimun pun radosti cijeli je život iščekivao – u pravednosti i bogobojsnosti – kad će vidjeti Mesiju. I ispunilo se ono što mu je Duh Sveti objavio - da neće umrijeti dok ne vidi Pomazanika Božjega. „Ne znamo, braćo i sestre, kako ga je Šimun i po čemu prepoznao. Ali, iz tog prepoznavanja bljesnula je radost koja je sročena u himni o Mesiji koji je prikazan kao svjetlo. Zato danas i slavimo sa svijećama jer je Isus naša svjetlost.“

Budući da poslije toga himna dolazi do promjene, odnosno, ne navješta se više radost već se govori o propasti, o znaku osporavanu, o maču koji probada dušu, mons. Vidović je naglasio da treba proći kroz bol i patnju da bi se došlo do radosti. „Treba proći obrezanje. U avanturi vjere treba malo i prokrvariti. Kroz to krvarenje događa se i očišćenje. Siguran sam da gotovo svatko od nas ima svoju priču o svome posvećenju, o svome prinosu, o svome krvarenju. Vidimo i osjetimo na svojoj koži da ukoliko doista želimo biti posvećeni, trebamo i prokrvariti.“

Svoju je propovijed završio govorom o posvećivanju Svjetlu, Isusu Kristu: „Neka današnji dan Bogu posvećenih osoba bude i moje vlastito posvećenje na službu Svjetla. Stara izreka kaže: Umjesto da proklinješ mrak, upali svjetlo. Braćo i sestre! Neka nas današnji blagdan i euharistijsko slavlje ohrabri i osnaži na putu posvećivanja. Neka nam bude poticaj da upalimo svjetlo svoga života, da gorimo i svijetlimo. I ne treba nas biti strah što će biti od nas, hoćemo li izgorjeti. Trebamo učiniti sve da ispunimo svoje poslanje tj. svoje posvećenje – biti svjetlo.“

Silvana Burilović Crnov

<https://smn.hr/index.php/34-duhovna-zvanja>

Duhovna obnova za sestre SMI Sarajevske provincije u Stadlerovom rođnom gradu

U samostanu Stadlerove spomen-kuće u Brodskom Vinogorju održana je 13. veljače 2021. godine duhovna obnova za sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije u organizaciji Provincijske uprave i prema programu duhovnih obnova za 2021. godinu.

Sudjelovalo je osam sestara iz zajednice u Brodskom Vinogorju i Zagrebu pod vodstvom kućne poglavaričice s. M. Pavke Dujmović i uz animiranje s. M. Vitomire Bagić. Duhovna obnova započela je u jutarnjim satima molitvom Trećega časa. Uslijedilo je izlaganje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Malog Isusa kroz Riječ Božju*. U ime s. M. Mande Pršlje sestrama je predavanje izložila i duhovnu obnovu animirala s. M. Vitomira Bagić.

Autentičnim i živahnim načinom izlaganja oduševila je nazočne sestre te vjerodostojno prenijela sržnu poruku duhovnosti sestara Služavki Maloga Isusa, poruku sadržanu u trima kršćanskim blagdanima – Blagovijesti, Božiću i Bogojavljenju. Predočila je i *Etape Božanskog čitanja* koje nam pomažu da kroz razmatranje, meditaciju i kontemplaciju Božja Riječ živi u nama i oblikuje naš život.

Nakon izlaganja uslijedila je kratka stanka, a potom i sakrament ispjovjedi te misno slavlje u kapelici samostana Stadlerov Centar u Brodskom Vinogorju.

Misom je predsjedao preč. Ivan Lenić, župnik u svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu, u koncelebraciji s preč. Stjepanom Sokolovićem, umirovljenim svećenikom koji djeluje u župi Brodsko Vinogorje. U prigodnoj propovijedi preč. Lenić je posebno istaknuo lik Blažene Djevice Marije koja će nam pomoći u služenju Isusu te pomoći da Njegova Riječ bude živa i djełotvorna u srcu svake Služavke Maloga Isusa.

Poslije misnog slavlja uslijedilo je zajedničko druženje kod obiteljskog stola u blagovaonici samostana.

U poslijepodnevnom radnom i radosnom ozračju sestre su promišljale i razgovarale o prvoj i drugoj točki Zaključaka i odluka XVI. redovitog provincijskog kapitula. U razgovoru su iznijele svoja promišljanja i svjedočanstva te poticaje na autentično i radikalno življenje posvećenja Bogu i karizmi Družbe. Osvježene i osnažene snagom zajedništva življenog u Kristu, sestre su završile dan radosnom i zahvalnom molitvom Gospodinu za primljene milosti, kao i zahvalom svakoj sestri na osobnom doprinosu u izgradnji zajednice.

s. M. Kristina Adžamić

Eisenstadt

Duhovna obnova u zajednici sestara SMI u Eisenstadt

Zbog ograničenja i epidemioloških mjera u Republici Austriji sestrama nije bilo moguće sudjelovati u duhovnoj obnovi 13. veljače 2021. u Slavonskom Brodu, kako je bilo predviđeno u provincijskom kalendaru. Stoga su sestre istoga dana organizirale duhovnu obnovu u svojoj zajednici. Započele su je u 09.00 u kućnoj kapeli molitvom Trećega časa i krunicom Maloga Isusa. Potom je uvod u duhovnu obnovu napravila s. M. Marina Piljić. Pozvala je

sestre da četvrt sata ostanu u tišini i zamole Gospodina da izlije na zajednicu svojega Duha kako bi ponajprije otklonio sve zapreke u našemu srcu i pomogao nam da budemo otvorene i poslušne njegovim poticajima te dopustimo mu da on u nama djeluje.

Za duhovnu obnovu poslužile su se ponuđenim materi-

jalima koje su doobile preko Provincijskog tajništva. U 09.30 pažljivo su pročitale prvo predavanje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Malog Isusa kroz Riječ Božju* koje je pripremila s. M. Manda Pršlja. Nakon toga su ga zajednički prokomentirale te je svaka sestra dala sljedeći osvrt, što donosimo u nastavku.

„Slušajući predavanje, pratila sam Marijin stav u Isusovu životu. Tražila sam sebe i ono što u mojoj srcu ne dopušta Božjoj milosti da može djelovati u meni. Draga Gospa nije ništa posebno činila u životu, ali bît u njezinu životu je činjenica da je svakog trenutka bila povezana s Bogom. Za moj osobni život također je vrlo važno da budem povezana s Bogom. Sve što se nalazi u mojoj srcu, a ne dopušta da Božja milost može djelovati u meni, trebam otkloniti iz svojega srca i dati prvenstvo Bogu.“ (s. M. Niceta)

„Tijekom ovog predavanja razmišljala sam koliko je bitno zajedništvo kod stola. Jako je važno kad najdeš na nekoga s kim možeš razmijeniti neku riječ i duhovno se nahraniti. Potrebno je u sebi ponajprije otkloniti neke zaprake, osobito kada znaš da drugoga možeš time povrijediti i ražalostiti. U nekim napetim situacijama potrebno je odustati bez obzira što se događa te imaš li pravo ili ne. Bitno je na miran način rješavati nesporazume, a ne u nekoj netrpeljivosti. Kad je čovjek uznemiren, ne može ispravno reagirati. Sve ono što činim u svojem poslanju trebala bih slijediti i raditi po uzoru na Mariju. Trebala bih biti ponizna kako bih mogla reći: 'Evo me, Gospodine!' Ponekad mi je teško reći 'evo me', pa mi je teško izvršiti ono što Gospodin od mene traži.“ (s. M. Ivana)

„U ovom predavanju odzvonile su mi dvije ključne riječi 'povjerenje i suradnja'. One se zrcale u sva tri otajstva o kojima kao Služavke trebamo razmišljati i dopustiti im da nas u svakodnevnom životu oblikuju. Uvijek me iznova kod Navještenja zadivljuju Marijina vjera, poniznost i njezino pouzdanje u Boga. Zadivljuje me Očeva ljubav prema čovjeku i način na koji očituje svoju milosrdnu ljubav prema nama. Sjećam se jednoga Božića kada su dvije sestre napravile anketu među sestrama i korisnicima doma umirovljenika ispitujući što im znači Božić i kako ga doživljavaju. Nakon njihovih odgovora ostale su prilično zatečene. Naime, u odgovorima korisnika doma umirovljenika očitovale su se djetinja jednostavnost, radost i posebna lakoća govora o doživljajima Božića, a kod sestara osjetila se poprilična krutost te su odgovori više bili školski naučeni. To zapravo ukazuje koliko nam je potrebno opuštenosti, jednostavnosti, poniznosti i djetinje radoznalosti te radosti u otkrivanju, spoznaji i doživljaju tajne Božjega utjelovljenja i rođenja. Oko Božje Riječi se treba truditi. Treba je upoznati, lomiti i njome se hraniti jer je neiscrpno blago. To zahtjeva napor, ustrajnost i vježbu, ali u konačnici se isplati. To nam uvelike pokazuje Marijin primjer kako se trudila oko Isusa i kako ga je pratila od rođenja do Kalvarije. Možemo samo moliti da nam

u služenju pomogne Marijin zagovor kod njezina Sina kako bismo ju mogle vjerno slijediti i naslijedovati.“ (s. M. Marina)

Nakon prvog dijela duhovne obnove sestre su napravile kratku stanku i ponovno se zajedno našle u 11.00. Na temelju predložene strukture načina razmatranja, svaka je sestra izabrala određeni evanđeoski tekst i osobno ga promeditirala.

PROSLOV (Iv 1,1-5. 9-14)

¹ U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga
i Riječ bijaše Bog.

² Ona bijaše u početku u Boga.

³ Sve postade po njoj
i bez nje ne postade ništa.

Svemu što postade

⁴ u njoj bijaše život
i život bijaše ljudima svjetlo;

⁵ i svjetlo u tami svijetli
i tama ga ne obuze.

⁹ Svjetlo istinsko
koje prosvjetljuje svakog čovjeka
dođe na svijet;

¹⁰ bijaše na svijetu
i svijet po njemu posta
i svijet ga ne upozna.

¹¹ K svojima dođe
i njegovi ga ne primiše.

¹² A onima koji ga primiše
podade moć
da postanu djeca Božja:

onima koji vjeruju u njegovo ime,
¹³ koji su rođeni

ne od krvi,
ni od volje tjelesne,
ni od volje muževljeve,
nego – od Boga.

¹⁴ I Riječ tijelom postade
i nastani se među nama
i vidjesmo slavu njegovu
– slavu koju ima kao Jedinorođenac
od Oca – pun milosti i istine.

K svojima dode i njegovi ga ne primiše. (Iv 1,11)

Bog me stvorio na svoju sliku i ja sam po krštenju postala Božja svojina. Bog je postao čovjekom nama u svemu jednak osim u grijehu. Razmišljajući o svojem životu, dolazim do spoznaje kako sam često puta Božji lik učinila neprepoznatljivim kad nisam poštovala Božje zapovijedi, živjela po svetim zavjetima koje sam Bogu obećala. Borba protiv sebičnosti, komotnosti, oholosti čini me neraspoloživom Božjoj milosti dopustiti da uđe u moj život i da tako živim, što potvrđuju i ove evandeoske riječi: „K svojima dode i njegovi ga ne primiše.“

Bogu zahvaljujem za neizmjernu ljubav, praštanje i što me prihvaca ovakvom kakva jesam. Znam da me Isus rado sluša kad dođem na osobnu i zajedničku molitvu te tu nalazim snagu i hrabrost za promjenom vlastitoga srca i predanije služenje u zajednici. (s. M. Niceta)

Navještenje Josipu (Mt 1,18-25)

¹⁸ A rođenje Isusa Krista zabilježeno je ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastalošće nađe se trudna po Duhu Svetom. ¹⁹ A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. ²⁰ Dok je on to snovao, gledao mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: „Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. ²¹ Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenući ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.“ ²² Sve se to dogodilo da se ispunji što Gospodin reče po proroku: ²³ „Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel – što znači: 'S nama Bog!'“ ²⁴ Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu. ²⁵ I ne upozna je dok ne rodi sina. I nadjenu mu ime Isus.

Ulomak iz Matejeva evanđelja govori mi kako je Bog oblikovao Josipa svojim Duhom iznutra i izvana. Božja Riječ izaziva u meni želju da čistog srca podđem u potragu za Isusom čuti one riječi da sam voljena jer to Ljubav želi. Ovaj povijesni trenutak dug dvije tisuće godina govori i meni u ovom vremenu kako me Bog kroz kušnje i raznovrsne poteškoće oblikuje s ljubavlju dok ne postanem onakva kakva se njemu sviđam.

Josip je bio dobar, plemenit čovjek. Doživljavao je blizinu, pažnju, ugled svojih sumještana. Kao mladić bio je stasit. Sanjao je o ljubavi i tajanstvenosti novog životnog početka sa zaručnicom Marijom. Stvarao je planove za budućnost. Radovao se Mariji, njezinoj nježnosti i ljubavi. Bio je zaljubljen u nju ne sluteći da je ona već trudna i da se u njezinoj utrobi događa tajna utjelovljene Riječi. Ova tajna bila je poznata samo Mariji i bila je skrivena svima izvana. Ona živi mirno vjerujući u Božje obećanje da će sve biti dobro. Saznavši da je trudna, Josipa obuzima tjeskoba, zaprepaštenost te snuje da je potajice napusti. Novonastala situacija u Josipu izaziva strah pred

svima koji ga poznaju. Strahuje za svoj ugled, a na neki način i za Marijin ugled. Takav čin u to vrijeme bio je neshvatljiv ondašnjim ljudima. Budući da ju je volio, nije ju želio izvrgnuti sramoti. I dok Josip u svojim tjeskobnim i zabrinutim mislima razmišlja kako riješiti problem, Bog mu progovara u snu preko anđela i daje mu upute što treba učiniti. Božja milost prodire u Josipovo srce i on anđelov poziv prihvataća vjerničkom poslušnošću. Cjelokupni događaj smješta se u sveopći plan spasenja, kako kaže evanđeoski tekst: „Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel – što znači: 'S nama Bog!'“ (Mt 1,23)

Sve ono što je naočigled Josipu bilo skriveno sada se djelovanjem Duha Svetoga postupno otkriva njegovim udjelom u djelu stvaranja. Josip je dopustio da u njegovo ljudsko shvaćanje uđe nepoznanačica Božje „neshvatljivosti“. Prepušta se volji Božjoj i od trenutka nutarnje spoznaje vjerno ju slijedi.

Bože, i ja ti se stavljam na raspolaganje. Pomozi mi da i moj život bude na-vještaj tajne utjelovljenja. Duše Sveti, neka se po tvojem djelovanju dogodi preobrazba mojega srca, osobito u dubini moje duše, i sve ono što mi je skriveno i nepoznato neka mi bude otkriveno tvojim posredništvom kako bih mogla na božanski dar ljubavi odgovoriti uzdarjem ljubavi.

Mogu li reći da pripovijest o twojоj ljubavi, Bože, u meni budi potrebu za uzvratom ljubavi? Definicija za Boga je ljubav. On u ljubavi nema nikakve računice osim što traži moje uzdarje. Mogu li čista i radosna srca odgovoriti na ponudu Božju da ga ljubim? Ljubav prema Bogu očituje se u mojoem odnosu prema bližnjima, u molitvi – tom djetinjem razgovoru s mojim nebeskim Ocem. Sada u twojоj prisutnosti, Bože, ogleda se kakva je moja ljubav. Osluškujem na koji način taj izričaj odjekuje u mojoem srcu i kojim pridjevima bih to sada izrazila. Pod tvojim brižnim pogledom govorиш mi da se ljubav daje i sama izražava. Ljubav je čudesna. Ona se ne umara. Ona je pokretnač svega dobrega što se u meni događa. Ona me dodiruje iznutra i tu se događa čudo koje mogu osjetiti i čuti što mi želiš reći preko događaja, iskustava i doživjeti spoznaju o načinu kojim me twoja Riječ oblikuje u svakodnevici.

Zahvaljujem ti, Gospodine, za ovo iskustvo susreta koje u meni rađa otvoreno srce za primanje i uzdarje. To me uči da uvijek s radošću mogu doći na izvor na kojemu se mogu nadahnuti i nešto uzeti, a isto tako ostaviti ono što je nečisto, što mi ne dopušta duhovno rasti, kako bi ti to svojom milošću preobrazio da budem otvorena za ljubav i ljepotu koja se hoće razdavati.

Na izvoru Božje Riječi spoznajem stvarnost očima vjere. Duh Sveti je onaj koji me poučava da po krjeposti razboritosti doživim dar razlučivanja. To znači da se u vlastitim izborima podvrgnem strpljivosti i ustrajnoj molitvi

te u pouzdanom čekanju dopustim da se ostvari Božja zamisao na mojoj životnom putu.

Božje djelovanje se uistinu ostvaruje u zahvalnom predanju i oslobođenju svih sputanosti, prepreka i grijeha. Pouzdajući se u Božje milosrđe, želim živjeti u nadi te s Bogom ići laganim koracima, njegovim divnim putem koji osobno još ne poznajem moleći ga s Carлом Martinijem: „Gospodine, ja pripadam tebi! Darivam ti svoj život. Otvorio si mi nebo i dao mi vidjeti nešto nezamislivo veliko, nešto što sam nikad ne bih mogao zamisliti. Stavio si me u divan, neizmjeran plan, u Očev plan. Otvorio si mi divan put. Gospodine, uzmi moj život, prihvati me.“

Božja Riječ koja je živa i djelotvorna pomaže mi shvatiti vlastitu nemoć i slabost. Ovaj evanđeoski ulomak mi zorno pokazuje kako se trebam po uzoru sv. Josipa prepustiti vodstvu Duha Svetoga i u svem svojemu djelovanju u Ljubavi prepoznavati lice Djeteta i srce Boga koje kuca za mene i svakoga čovjeka. (s. M. Marina)

Rođenje Isusovo (Lk 2,1-7)

¹ U one dane izađe naredba cara Augusta da se provede popis svega svijeta.

² Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeva upravljanja Sirijom. ³ Svi su išli na popis, svaki u svoj grad. ⁴ Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju – u grad Davidov, koji se zove Betlehem – ⁵ da se podvrgne popisu zajedno sa svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. ⁶ I dok su bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi. ⁷ I porodi sina svojega, prvorodenca, povi ga i položi u jasle jer za njih nije bilo mjesta u svratištu.

Marija i Josip su se uputili prema Betlehemu. U teškim uvjetima Marija mora s Josipom prepješaćiti dugi put. Koliki umor, ali su smirenici. Imaju pouzdanje i Josip pokušava naći dostoјno mjesto za Mariju, ali, nažalost, ne nalazi ga. Na koja god vrata pokuca, nailazi na odbijanje. Često puta se zapitam: „Zašto odbijamo druge – ne prihvaćamo ih, zatvaramo vrata najpotrebnijima?“ Marija i Josip ulaze u štalu koja je hladna i zaudara. Oprosti, Isuse, kad ti nisam dopustila da uđeš u moj dom, dom duše moje. Marija je bila spremna roditi Isusa za mene. Jesam li ja spremna donijeti ga onima s kojima se susrećem svakoga dana, koji su iznemogli i ostavljeni? (s. M. Ivana)

Nakon meditacije uslijedio je osvrt na Zaključke XVI. redovitog provincijskog kapitula na točke 1 i 2.

Točka 1

a) Poziv i poslanje

Istina je da ne možemo živjeti kao nekad. Gledajući Marijin primjer kako je ona živjela u obitelji, kako je vršila svoje obveze u Isusovu životu, isto tako bi trebala i svaka od nas u svojem poslu vidjeti kako mu pristupa i kako ga obavlja. Nažalost, život i budućnost karizme gubi onaj pravi način življenja. Nedostaju žar i ljubav. Mislim da svoje poslanje vršim na prikidan način u svojoj zajednici. (s. M. Niceta)

Meni je možda malo lakše vršiti karizmu. Nastojim biti s onima koji nemaju nikoga od obitelji. Svakoga prihvataći, osobito one koji su na rubu. Nalazimo se u bogatoj državi, ali ima i siromašnih. Iz dana u dan otkrivam i tražim mogućnost kako bih se mogla više dati glede poslanja. Nije uvijek jednostavno. Nekad sam ograničena vremenom. Nekad sama nisam raspoloživa učiniti ono što bih trebala. (s. M. Ivana)

Istina je da više ne možemo vršiti karizmu u onakvim oblicima kako je to bilo na početku naše Družbe. Nakon njezina utemeljenja donekle je sve bilo institucionalizirano i organizirano. Sestre su tada imale veliki žar i ljubav. S jedne strane, Utetmeljitelj je još bio živ i imao je jasne vizije. Mislim da je i danas živ kako bi s lakoćom prepoznao potrebu čovjeka i tražio mogućnost u ovim uvjetima da mu pomogne. Dolazi mi misao u pamet kako je na početku slao sestre u biskupije diljem Hrvatske kako bi mogle tamo djelovati i zaraditi novce za zavode. Glede našeg poslanja ovdje u konkretnoj zajednici, u tom svjetlu promatram i našu nazočnost i ulogu. Naša zarada ide za potrebite. I to ima smisao i svoju svrhu.

Glede budućnosti karizme, mislim da će najviše ovisiti o radnoj i zdravstvenoj sposobnosti sestara i njihovim tjelesnim mogućnostima. Starosna dob je visoka i snage oslabljuju. To će uvelike smanjivati našu prisutnost u mnogim mjestima. S druge strane, vidim budućnost u duhovnoj dimenziji. Molitva i žrtva u strpljivom podnošenju bolesti i nemoći ponekad može biti učinkovitija nego sve druge aktivnosti.

S obzirom na osobno poslanje u zajednici, raduje me projekt – umirovljeni svećenici. Ponekad je zahtjevan, ali mislim da ima smisla. U susretima, posjetima i razgovorima sa svećenicima često razmišljam o kvaliteti njihova života u bolesti i staračkoj nemoći. Dok su bili aktivni, išli su ususret svojim vjernicima, dijelili im sakramente i duhovno se brinuli o mnogima. Sada su oni potrebni naše skrbi, a nadasve je bitno u svagdašnjici saslušati ih te im ulijevati spokoj, mir i sigurnost.

S druge pak strane, promatrajući rad u kući, mogu reći da je raznovrstan. Kroz komunikaciju s ljudima koji rade u kući doznajem kako su duhovno

siromašni iako je ovo bogata zemlja. Mnogi ne razumiju što je vjera. Sama naša prisutnost i naše odijelo, bez da išta govorimo, dovoljan im je poticaj da razmišljaju o Bogu i pitaju se što je smisao njihova života. (s. M. Marina)

b) U poslanju je važno izvršiti povjereni zadatak

Važno je izvršiti zadatak koji mi je povjeren. Istina, važno je izvršiti. No, važno je na koji način to činim. Kako mu pristupam, s kojom ljubavlju to činim? Doživljavaju li kroz taj meni povjereni zadatak ljudi oko mene Božju prisutnost ili obrnuto? Jesam li uskratila svoju ljubav, osmjeh bližnjima? To je isto sastavni zadatak onoga što mi je Bog povjerio. Potrebno je svakoga dana iznova obnavljati povjerenje i uvijek ispočetka s povjerenjem u Boga učiniti i napraviti kako je najbolje i kako se Bogu sviđa. (s. M. Niceta)

Navest će jedan primjer. Jedan gospodin se odlučio doći u starački dom zbog toga što je pročitao da je u njemu osigurana duhovna skrb. Po dolasku, prvog dana kad me video, živa želja mu je bila da ga dovedem u kapelicu i donesem mu Isusa. Na ovom primjeru se možemo osvjedočiti kako nas Isus zove u sudbine pojedinih ljudi. Izvršenje svojeg zadatka vidim u tomu da dolazim ljudima radosno, idem im ususret, saslušavam ih i tješim. Svako vrijeme ima svoje breme i u svakom vremenu čovjek može dati svoj doprinos ako je u suradnji s Bogom. Često puta se pitam što mi je činiti. Potrebno je samo biti otvorena i predati mu se s povjerenjem. (s. M. Ivana)

Svakoj sestri povjeren je određeni zadatak i u tom zadatku ona traži smisao i ostvarenje svega. To ovisi i o vlastitoj nutarnjoj raspoloživosti, je li i koliko je zadovoljna s onim što joj je povjerenovo. Svi smo skloni komentirati i druge prosuđivati glede pojedinih odluka i njihovih postupaka. Međutim, najvažnije je sebe promatrati i ogledati se u vlastitoj istini na temelju Božje Riječi te u tom pravcu gledati, ići naprijed i pitati se: „Gospodine, što mi je sada činiti?“ (s. M. Marina)

c) Svjetlo Božje Riječi

Čitanje Svetoga pisma je manjkavost u mojoj životu. Svakodnevnih 15 minuta čitanja donijelo bi mi zasigurno više Božjega života, duhovnog raspoloženja i dobila bih raznovrsne odgovore na mnoga životna pitanja. Zato će se posebno u ovoj godini potruditi da ga čitam revnije. (s. M. Niceta)

Ja mogu reći da mene Božja Riječ hrani i jača. Kad sam sabrana kod oficija, dobro je. No, kad sam mislima odsutna i kad srcem nisam kod toga, onda je problem. Ona ima snagu mijenjati me. Kad razmišljam o njoj i kad joj ne pristupam površinski, ona me stvarno mijenja. Kad joj se prepustim i dopustim da u meni djeluje, onda me stvarno oblikuje. (s. M. Ivana)

Božja Riječ mi je u svakodnevici neophodna. Treba ju dobro poznavati. A najbolje se upoznaje kada se druži s njom kroz čitanje, meditaciju i kada joj

se dopusti da te uistinu oblikuje. Njezino oblikovanje se najbolje ogleda u svakodnevnom djelovanju koje proizlazi iz osobnog susreta s Gospodinom. Zato mi je važna meditacija jer ono što u meditaciji spoznam, pa makar to bilo vrlo malo, kako kaže brat Roger iz Taizéa, treba pokušati to „malo“ odjelotvoriti u svagdašnjici. (s. M. Marina)

2. Briga za duhovna zvanja

Glede ove točke sestre su izrazile da je potrebno moliti osobno i zajednički. U zajednici se osjeti molitvena zauzetost za duhovna zvanja. Međutim, mišljenja su kako bi bilo potrebno, iako je ovom pandemijom koronavirusa puno toga ograničeno, više iskoristiti medijska sredstva i učiniti nešto konkretno po tome pitanju.

U 14.30 u kućnoj kapeli bio je izložen Presveti Oltarski Sakrament. Sestre su u tišini svojega srca još jednom mogle na temelju predavanja i razmatranja sagledati realnu stvarnost svojega poslanja, karizme, povjerenog zadatka i osobnog odnosa prema Božjoj Riječi te ih nazvati njihovim imenom prema vlastitoj spoznaji. Sve što je tijekom vremena u duši bilo zatamnjeno i obuhvaćeno neskladom i raskorakom glede življjenja redovničkog života moglo se osvijetliti u sakramantu pomirenja, kako bismo ponovno zadobile Božje povjerenje i kako bi božanska milost mogla djelovati u srcu.

Svetim misnim slavljem, koje je vlč. Vinko Međugorac predslavio u 16.30 na nakanu za nova duhovna zvanja, sestre su zahvalile Bogu na predivnom danu obogaćenom novim spoznajama gajeći u sebi svijest kako „u njemu živimo, mičemo se i jesmo“ (usp. Dj 17,28) te si trajno posvećujemo da smo utisnute u Božje srce.

Priredila:

s. M. Marina Piljić

U Eisenstadtu 13. veljače 2021. godine

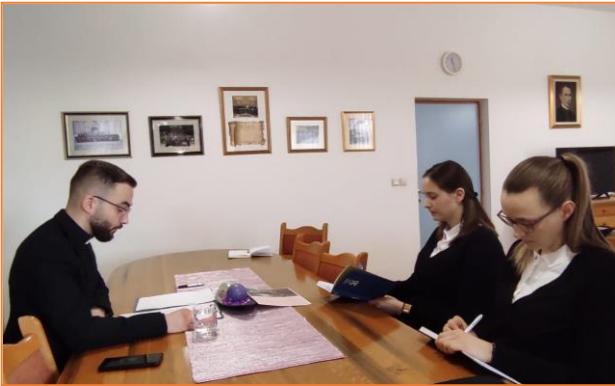
Sarajevo

Duhovna obnova za kandidatice

U subotu, 20. veljače 2021. godine u samostanu Egipat u Sarajevu održana je duhovna obnova za kandidatice. Tema joj je bila *Sveto pismo – Božja osobna iskaznica*, a predvodio ju je vlč. Ilija Marković. Taj duhovni susret istaknuo je važnost molitve i čitanja Svetog pisma u životu svake Bogu posvećene osobe. Vlč. Ilija je govorio o pozivu kao daru. Naš poziv nije nešto što smo mi zaslužili svojim sposobnostima, nego je on izmoljeni dar. Izbor Davida je primjer da Bog bira ne gledajući vanjštinu, nego srce. Kao novoza-

vjetni primjer poziva istaknuo je događaj iz Ivanova evanđelja (1,35-43), koji govori o pozivu prvih učenika. Ivan Krstitelj stajao je s dvojicom svojih učenika kada je pored njih prolazio Isus i rekao im da je on Jaganjac Božji. Dvojica učenika odmah podošle za njim. Zanimljivo je da ih Isus nije pitao koga traže, nego što traže. Oni su tražili smisao, nadu, ispunjenje, nešto što im je nedostajalo. Zanimalo ih je gdje Isus stanuje, na što im je on odgovorio da dođu i vide. Isus je želio da ga upoznaju. Tek kada su upoznali Isusa, prepoznali su da je on Mesija koji ima doći. Kada je upoznao Isusa, Andrija je pošao do svojega brata priopćiti mu da su našli Mesiju. Tek kada je upoznao Isusa, bio je sposoban nekoga dovesti k njemu. Tako je i s onima koji su pozvani. Kada upoznaju Isusa, kada se druže s njim, imat će onu istinsku radost koja osvaja i bit će sposobni dovesti druge Kristu.

Vlč. Ilija je zatim ukazao na činjenicu kako se svaki čovjek u svojem pozivu ponekad umori. U Svetom pismu nalazimo primjer umornoga proroka Ilijе koji je pao u očaj jer se susreo s ograničenošću i nije video plodove. Život mu je bio u opasnosti jer je bio revan za pravoga Boga te je zaželio umrijeti. Otišao je na brdo Horeb te se skrio u špilji (usp. 1 Kr 19,1-15). Božji glas pozvao je Iliju da izide iz špilje i stane pred Boga koji upravo prolazi. Prošli su vihor, potres i oganj, a Ilija je prepoznao Boga u blagom lahoru koji mu govori da se vrati natrag. Ojačan ovom snagom susreta s Bogom Ilija se vratio natrag.

Ključ snage i ponovnog otkrivanja svojega poziva stoji u molitvi koja je susret s Bogom. Molitva nije monolog, ona je dijalog između dvojice prijatelja, oca i djeteta. Za one koji su pozvani živjeti poziv redovništva najveća je opasnost da molitva postane samo recitacija, da izgube

svijest o tome da se u molitvi nalaze pred živim Bogom. Takvom molitvom koja postaje monolog gubi se snaga. Druga opasnost koja vreba je nedostatak vremena. Od velike je važnosti pronaći vremena za molitvu, tišinu i sabranost jer, kako smo vidjeli u primjeru proroka Ilijе, Bog progovara u tišini.

Nakon predavanja u samostanskoj kapelici slavljenja je sveta misa koja je ujedno bila i prilika za svetu ispovijed. Susret je završio uz druženje oko obiteljskog stola.

Kandidatice Matea i Nikolina

Zagreb

„Daj mi piti!“ (Iv 4,7)

U samostanu „Antunovac“ u Zagrebu, od 22. do 27. veljače 2021. godine, održane su duhovne vježbe za sestre zagrebačke provincije Družbe sestara Služavki Malog Isusa. U duhovnim vježbama je sudjelovalo devetnaest sestara, a vodio ih je don Edvard Punda, svećenik splitsko-makarske biskupije.

Provodeći ovo darovano vrijeme u šutnji i molitvi, sestre su s don Edvardom zajedno promišljale o redovničkom životu na temelju Svetog pisma. Razmatrajući dio po dio svetopisamskog ulomka o susretu Isusa i Samarijanke na Jakovljevu zdencu, ponirale smo u nutrinu svoga bića, tražile dubinu duše u kojoj Bog prebiva. Dani duhovnih vježbi bili su dani milosti i spoznanja Božje ljubavi koju ima prema nama, put spoznanja samih sebe u susretu s Gospodinom, oslobođanja vlastitih sigurnosti, opruštanja i otkrića Izvora koji struji u nama i daje nam snage slobodno i u ljubavi naviještati, živjeti i vršiti Božji plan.

Vjerujemo da je sjeme spoznaje i ljubavi zasijano u srce svake koja je prisustvovala ovim milosnim danima te da će ono ostati otvoreno Duhu Svetome da u svakodnevnom životu oplemenjuje to sitno zrno te ono jednom donese obilate plodove. Ujedno zahvaljujemo don Edvardu Pundi na vremenu koje nam je poklonio pristavši voditi nas kroz protekle dane Božjim putevima otkrivajući nam put ljubavi i spasenja.

s. M. Martina Vugrinec

Duhovna obnova sestara Služavki Maloga Isusa

U subotu, 27. veljače 2021. godine održana je u župi Bezgrješnog začeća BDM u Jablanici duhovna obnova za sestre Služavke Maloga Isusa. Sudjelovalo je 11 sestara iz zajednica u Neumu, Prozoru, Mostaru i Sarajevu (zajednice u Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije i Apostolskoj nuncijaturi).

Sve je započelo molitvom Trećega časa u župnoj dvorani. Potom je pročelnica Vijeća za duhovnu baštinu oca Utemeljitelja, duhovnost i trajnu formaciju SMI s. M. Manda Pršlja izložila predavanje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala - Oblikovanje Služavke Maloga Isusa kroz Riječ Božju*. U svojem predavanju sestra Manda je najprije progovorila o Dijetu Isusu koji je glavni lik duhovnosti sestara Služavki Maloga Isusa. Zatim je progovorila o ljubavi kojom nas Bog ljubi, a onda o Blaženoj Djevici Mariji te važnosti njezina imena i služenja.

Drugo predavanje je bilo na temu *Etape Božanskog čitanja* u kojemu je bilo govora o čitanju, meditiranju i kontempliranju Božje Riječi. Sestre su se zatim kratko osvrnule na predavanja i pohvalile rad Vijeća za duhovnost. Također su promišljale o prvoj i drugoj točki Zaključaka i odluka XVI. redovitog provincijskog kapitula.

Pritom su sestre posvjedočile kako žive karizmu te se preispitivale što i kako učiniti još više i bolje.

Nakon predavanja sestre su pošle u župnu crkvu u kojoj nam je Presveti Oltarski Sakrament izložio župnik u Jablanici don Marko Šutalo, a tijekom klanjanja bila je mogućnost svete ispovijedi. Don Marko predslavio je svetu misu i uvodnom dijelu ispričao iskustvo upoznavanja sa sestrama 1980. godine. U propovijedi je posebno istaknuo primjer života sv. Jeronima. Podsjetio je kako se on po povratku u Rim počeo baviti Božjom Riječju i prevoditi Sвето pismo. Tada su ga braća zamrzila i pokušala mu na sve načine učiniti nažao. Ali što su ga više mučili i što je bivala većom hladnoća ljudska, to je on više pristajao uz Boga. Don Marko je poželio sestrama da u ovoj *Godini Božje Riječi* te ovom društvu i današnjem svijetu koji se sve više udaljuje od Boga sjetimo da smo pozvani hraniti se Božjom Riječi i udaljiti se od hladnoće koja nas od toga udaljava.

Uslijedilo je druženje kod obiteljskog stola. Zahvalne za sve milosti današnjeg dana Bogu i organizatorima duhovne obnove, najviše don Marku Šutalu, sestre su se zadovoljne ovim susretom radosno vratile svakodnevnom služenju Malomu Isusu. Neka dobri Bog nagradi sve dobročinitelje obiljem svojega blagoslova.

s. M. Nikolina Džavić

Vitez

Susret sestara juniorki SMI Sarajevske provincije

U Domu *Sv. Josip* u Vitezu održan je u nedjelju, 28. veljače 2021. susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije. Susret je započeo u podne zajedničkim ručkom i druženjem kod obiteljskog stola. Uz tjelesnu okrjepu krijepile smo se razmjenom iskustava o životu i radu u različitim službama. Susret je organizirala učiteljica juniorki s. M. Ljilja Marinčić, a sudjelovale su sve četiri sestre juniorke: s. M. Nikolina Džavić, s. M. Rita Oborović, s. M. Mihaela Martinović i s. M. Pia Pilić. Poslije ugodnog druženja i okrjepe sestre juniorke su zajedno sa s. Ljiljom prešle na radni dio sastanka. Tema prvog dijela susreta bila je djelovanje sestara Služavki Maloga Isusa na *Polju svete Filomene* i u Dolorozi u Čardaku. Ova tema bila je priprema za skoro slavlje Dana Provincije, koje će se slaviti u Čardaku poče-

tkom svibnja ove godine. Svaka od sestara istaknula je što ju je najviše dotaknulo u životu prvih sestara koje su živjele i djelovale na tim iznimno zahtjevnim ekonomijama Družbe. Tamo su mnoge sestre zbog teških poslova, gladi i bolesti izgubile svoje mlade živote kako bi prehranile sarajevsku siročad i siromašne starice. Pri koncu su zaključile kako su životi prvih naših sestara istinski primjer i poticaj svakoj Služavki Maloga Isusa današnjeg vremena.

U drugom djelu juniorskog susreta sestra Nikolina Džavić izložila je razmišljanje na temu *Evandeosko siromaštvo* iz VII. poglavљa Konstitucija i Direktorija Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. U svojem je osvrtu na zavjet siromaštva sestra Nikolina podsjetila kako Konstitucije naglašavaju da redovnice slobodnom odlukom javno priznaju Boga kao njihovo najveće dobro. Iz ljubavi prema Bogu odriču se zemaljskih dobara i slijede život Isusa Krista. Cijela Družba i svaka sestra nastoje biti siromašne stvarno i u duhu. Zato je potrebno da se srcem ne prianja uz ono što je sestrama dopušteno i dano na uporabu, nego da srcem uzdignutim Bogu i vođene Duhom Svetim nastoje steći što savršeniji oblik krjeposti siromaštva. Na koncu je s. Nikolina priopćila rezultate ankete koju je napravila među studentima na Teološko-katehetskom institutu u Mostaru, s kojima je razgovarala o tome kako laici danas vide življeno siromaštvo Bogu posvećenih osoba.

Sestre juniorke su potom sa sestrom magistrom otvoreno razgovarale o izazovima s kojima se susreće zavjet siromaštva danas u ovom svijetu materijalizma i hedonizma. Zaključile su kako je najvažnije krenuti od sebe i zaista se zapitati: „Imam li slobodno srce od svih zamamnosti i mode svijeta?

Punim li svoje nutarnje praznine punim materijalnim dobrima ili ih predajem Gospodinu da ih on ispunji svojom ljubavlju i milosrđem?“

s. M. Pia Pilić

KARIZMATSKO POSLANJE

Solin

Radosno iščekivanje Božića u "Domu sv. Rafaela"

U "Domu sv. Rafaela" u Solinu, štićenici u zajedništvu sa sestrama radosno iščekuju rođendan Malog Isusa. Pripremajući se za ovaj sveti radosni dan izrađuju čestitke, pjevaju Božićne i adventske pjesme, a Božićno drveće okitili su i nekim ukrasima koje su sami izradili. (SMI)

Prozor

Božićni dar Prijatelja Maloga Isusa

Vrijeme došašća je privilegirano vrijeme u kojem se ponajviše očituje naša ljubav prema bližnjima. To je vrijeme u kojem konkretiziramo svoju zajedničku i osobnu molitvu djelima ljubavi. Na konkretna djela ljubavi bili su posebno potaknuti Prijatelji Maloga Isusa iz župe Presvetog Srca Isusova Prozor. Oni su se dogovorili da u župi obidu bolesnike i obitelji kojima je potrebna pomoć.

U dogовору са жупником прећ. Markom Tomicem predložili су да се у трговинама прикупљају намирnice и друге потрепštine. Prijatelji Maloga Isusa и студенти одвојили су своје vrijeme, те су motivirali

kupce za ovu plemenitu akciju. Doista, dogodilo se čudo ljubavi u trgovinama koje su otvorila svoja vrata za ovu humanu gestu.

Prijatelji Maloga Isusa zajedno sa s. M. Marinelom Zeko i kapelanom vlc. Josipom Antukićem sve su koordinirali, spremili i podijelili obiteljima i bolesnicima u župi. Osim namirnica i higijenskih potrepština uspjeli su pojedinim bolesnicima kupiti lijekove koje si sami ne mogu priuštiti. Iz poštovanja prema svakoj osobi nećemo objavljivati slike tih osoba, no ostat će uvijek u sjećanju njihove suze radosnice, stisak ruke koja drhti te ruke koje se sklapaju i Bogu zahvaljuju.

Ovi vrijedni Isusovi Prijatelji nisu trošiti vrijeme na brojenje paketa jer je ionako kod Gospodina sve zapisano. Radije su uputili svoju molitvu i zahvalu Bogu za tolike dobre ljude. Zahvalni su Bogu koji im daje priliku za djela ljubavi! Neka ova predbožićna akcija bude poticaj svima nama na konkretna djela ljubavi na koja nas potiče sv. Pavao pišući: „Dok imamo vremena, činimo dobro svima...“

Ovom su akcijom Prijatelji Maloga Isusa unijeli radost i nadu u tolike obitelji. Neka ta radost bude obilježje nas koji iščekujemo Isusov rođendan!

s. M. Marinela Zeko

Split

Volonteri Centra za život kuhali večeru za beskućnike

Volonteri Centra za život u Splitu, zajedno s majkama štićenica-ma inicijative 40 dana za život, odnosno udruge Hrvatska za život, pod kojom Centar djeluje, kuhali su 23. prosinca večeru za beskućnike grada Splita.

„Kako je ova godina po svemu drugačija od dosadašnjih, tako smo odlučili tradicionalni domjenak koji svake godine priređujemo za naše volontere, majke, suradnike i dobročinitelje, upriličiti drugačije, a pri tom učiniti dobro djelo. Tako smo se uoči Božića priključili plemeniti

toj akciji 'O la la 366 večera' koja vodi brigu o tome da svaki dan beskućnici, koji su smješteni u prihvatilištu o kojem skrbi udruga MoSt u Splitu, imaju jedan topli obrok.

Akciji su se odazvale i naše mame koje su prošle kroz udrugu Hrvatska za život, te u zajedništvu s našim volonterima, kuhale povrće, pekla meso i kolače“, kazala nam je Marija Šošić, voditeljica Centra koji djeluje 6 mjeseci u gradu pod Marjanom.

Silvana Burilović Crnov

<https://smn.hr/4775-volonteri-centra-za-zivot>

Kloštar Podravski

Sluga Božji zasjao po srcu Prijatelja Malog Isusa

O rođendanu Sluge Božjega Josipa Stadlera Prijateljima Malog Isusa iz župe sv. Benedikta i Gospe žalosne u Kloštru Podravskom pružila se prilika urezati svoje djelovanje i osjetljivost za sestre u zidove njihova skromnog samostana. Sestre Služavke Malog Isusa u Kloštru Podravskom djeluju preko 70 godina i svoje poslanje ostvaruju katehizacijom u župi, apostolatom s Prijateljima Malog Isusa i radom u školi. Upravo su njihovo predanje i požrtvovnost Prijatelji Malog Isusa željeli nagraditi posebnom gesmom darujući im zidnu foliju na ulazu u samostan s likom i citatom Sluge Božjega Josipa Stadlera. Nije slučajnost da je dar PMI zasjao u našem samostanu sv. Josipa baš u godini sv. Josipa koju je apostolskim pismom „Patris corde“ progglasio naš papa Franjo. Zahvalne za predivan dar, utisnut ne samo kao znak nego i osjećaj zajedništva i blizine Prijatelja Malog Isusa sa sestrama molimo zagovor našeg Utetmeljitelja zahvaljujući za svako dobročinstvo koje po Prijateljima Malog Isusa i našoj Družbi daje rast! Zahvalna

s. M. Kristina Maslać

Jednodnevni susret za djevojke u Kući Navještenja

U subotu, 6. veljače 2021. godine u Duhovnom centru *Kuća Navještenja* u Gromiljaku, održan je jednodnevni susret za djevojke pod vodstvom župnika u Ilijasu vlač. Ilije Markovića i sestara Služavki Maloga Isusa. Sudjelovali su devet djevojaka iz Gromiljaka, Kiseljaka, Fojnice i Prozora te jedan animator iz župe Imena Marijina u Gromiljaku. Susret je započeo u prijepodnevnim satima upoznavanjem. Potom je uslijedilo promišljanje na temu *Sveto pismo – Božja osobna iskaznica* kroz koje je vlač. Ilija Marković nastojao naglasiti važnost Riječi Božje u životu svakog krštenika, kao i pronalska životnog poziva koji Bog upućuje svakom pojedinom čovjeku, po kojem će se ostvariti on i volja Božja. „Sveto pismo nam govori o četiri vrste poziva i svaki od njih je Božji dar“, kazao je vlač. Ilija istaknuvši da ključ pronalaženja svojega poziva stoji u molitvi – osobnom susretu s Bogom. Molitva i Riječ Božja, za koje uvijek trebamo naći vremena, pomažu nam Boga upoznati, zavoljeti, ohrabriti se, slijediti ga i svoju svakodnevnicu živjeti s njim i u njemu. Vlač. Ilija je potaknuo mlade na povjerenje u Boga i ustrajnost na putu rasta u vjeri, ljubavi i predanju. Potom je progovorio o mogućim strahovima koji nas ponekad optereće pri pomisljanju o pozivu. To su, primjerice, strah od neuspjeha, usamljenosti, grešnosti i slabosti, umora ili napuštenosti... „Međutim, na svako ovakvo ili slično pitanje Sveto pismo nam daje odgovor, utjehu, ohrabrenje ili poticaj“, naglasio je vlač. Ilija zaključivši svoje promišljanje riječima sv. Ivana Pavla II. koji je govorio da je zvanje pustolovina za koju se isplati živjeti do kraja.

Nakon toga je u samostanskoj kapelici slavljenja sveta misa koju su svojim pjevanjem animirale s. Marinela Zeko i Katarina Zadro iz Prozora, a za čitanja su bili zaduženi Marija

Buzuk i Željko Garić, mladi iz župe Gromiljak. U kratkoj homiliji vlač. Ilija je govorio o poticajnom primjeru mučenika Pavla Mikija i njegovih drugova koji su svoj život dali za vjeru u Isusa Krista i čiji spomendan Crkva slavi na današnji dan. Poslije euharistijskog slavlja i zajedničkog objeda sa zajednicom sestara Služavki Maloga Isusa uslijedio je rekreativni dio susreta kojeg je animirao Željko Garić, animator župe Imena Marijina u Gromiljaku. Potom je uslijedila radionica *Riječ i ja* u kojoj su se djevojke osobno susrele s Riječju Božjom u obliku pisma sastavljenog od izabranih evanđeoskih ulomaka. Kroz nekoliko poticajnih pitanja promišljale su o značenju Riječi u

njihovom životu i odlukama koje mogu donijeti kako bi taj odnos u budućnosti bio snažniji i bolji. Susret je završen u večernjim satima s osmješima na licima sudionica zbog iskustava koja su u ovome danu primile. Neka Gospodin po zagovoru svoje nebeske Majke, svetog Josipa i svojih svetih vodi mlade ljude svojim svjetлом na putu rasta u vjeri i ljubavi.

s. M. Jelena Jovanović

Split

Zahvala

Družba sestara Služavki Malog Isusa Splitska Provincija sv. Josipa, u samostanu u Splitu, ustupila je prostor udruzi „Hrvatska za Život“. Citat iz teksta objavljenog na stanicu splitsko makarske nadbiskupije prigodom otvaranja Centra u prostorijama našeg samostana sa ulazom iz sporedne ulice, glasi: „Želimo biti nada i utjeha ljudima koji žele imati djecu, a ne mogu je imati. Također potpora smo onim ljudima koji se bore s teškim ranama pobačaja. Moramo naglasiti kako su naši brojni programi pomogli supružnicima i mnogim ljudima koji su vidjeli spas upravo u nama, u Centru za život. Ovaj prostor će služiti i za širenje lijepih vijesti o teologiji tijela te širenja bračne i predbračne čistoće, a ti razgovori će biti usmjereni prema mladima, jer oni su budućnost našega društva“, rekao je predsjednik udruge „Hrvatska za Život“ i organizator inicijative „40 dana za život“ Ante Čaljkušić te je u nastavku nadodao da se otvaranjem ovog prostora građanima otvara mogućnost za volontiranjem i pomoći svima koji su u potrebi. „Ovo je povijesni trenutak za hrvatski narod! Uvjeren sam da će kod nas kultura života pobijediti!“, zaključio je. Č. s. Terezija Pervan rekla nam je da je uistinu sretna što su one imale mogućnost ustupiti prostor za Centar za život. Kao služavka Malog Isusa otkrila nam je da je uvjek pomagala malenima i nemoćnim. Vjeruje da će im pomoći i sada, upravo radeći u Centru, te spominjući ih u molitvi i zazivajući Gospodina da pomogne radu Centra za život u našem gradu. Centar je otvoren u dijelu našeg samostana „Sv. Ane“ u Velom Varošu – Split, prošle godine. Za taj čin velikodušnosti Provinciji je izražena ZAHVALA.

Marija Šošić

ODJECI DUŠE

Sjećanja na Stadlerov Egipat

u prigodi 25. obljetnice povratka

Možeš li mi napisati nešto o povratku u kuću Egipat?, zamoljena sam u pre-dvečerje.

Munjevitom brzinom misli me prenesoše u nevrijeme rata. Strašnog, preu-žasnog! Dozvanim prizorom se nađoh nadomak Vraca, u Ljubljanskoj ulici, u samostanu. Da, sklapa se proživljeno iskustvo! Nakon što su detonacije, ciljane granate i zalutali metci sasuli sva stakla, izbili štokove, izrešetali krov i zidove, teška srca smo napustile podrum našega samostana Betle-hem.

Mnogi su strahovali za nas pa su se zauzimali da dođemo na sigurnije mjes-to. I došao je UN transporter. U srcu smo ponijele sve što se ponijeti moglo: duhovno blago, drage osobe, strah, izoliranost, vojsku s različitim obilježji-ma, zaglušujuće detonacije, sjećanja na život bez vode i hrane, struje, plina i telefona, jauke mučenica i mučenika.

Došle smo sestrama u Vrhbosansku nadbiskupiju. Nadbiskup Vinko, kasnije kardinal Puljić, iskazao nam je dobrodošlicu i očinsku podršku. Tu sam saznala o sestrama – izbjeglim iz BiH na više lokacija u RH, Njemačkoj i Italiji. Ubrzo smo saznale, da je naš samostan u Ljubljanskoj ulici, nakon što je opljačkan, zapaljen. U Bosni nemamo više ni jednoga samostana, ni jedne zajednice.

Pritom čujem drugačije priče, blago ohrabrujuće. Za dostojanstvo čovjeka se zauzima nadbiskup vrhbosanski Vinko, Crkva sa svojim institucijama, osobito Caritasom pod vodstvom vlč. Tome Kneževića, a kasnije vlč. Franje Tomića. Hrvatski narod je dobrano okupljen u HKD Napredak na čelu sa dr. Franjom Topićem. Rado pročitamo otiskani broj Stećka, naizmjenično slu-šamo glas Radio postaje Vrhbosna. Uviđamo da Gospodarska Banka zastupa interes maloga čovjeka, HVO u Sarajevu ima svoje mjesto, predstavnici međunarodne zajednice, na njima svojstven, diplomatski način, čuvaju mir. U tom ozračju Crkva nastoji svjedočiti istinu o svojim povijesnim ustano-

vama i nekretninama u Sarajevu. Duge tri godine razgovora, pregovora i uvjерavanja, molbi za povratak nacionalizirane imovine. Tako čujemo da su sestre Milosrdnice ušle u svoju kuću u Titovojo, pa Kćeri Božje ljubavi u „Neretvu“ – čuveni Zavod sveti Josip, pa Napredak u svoju palaču, a Nadbiskupija u Katehetski dom. Nadbiskup Vinko Puljić svojim je autoritetom otvrao vrata mnogih gradskih ureda.

Čula sam kako je dr. Franjo Topić je sudjelovao u povratu čuvene zgrade sv. Vinka, te zavoda sv. Josipa. Bio je ratni upravitelj Stadlerove bogoslovije, blagotvorno je surađivao je sa našim sestrama u toj ustanovi. Bogoslovija je bila stjedište brojnih izbjeglica, hranila je svakodnevno stotine ljudi. I sama sam se često krijepila kruhom što su mi davale sestre Lucija Blažević i Doloroza Dadić, a pripremale ga sestre Adelina Bošković i Niceta Rajković. Pričale su mi kako «dosađuju» vlč. Franji Topiću da se više zauzme za našu oduzetu imovinu, a on im je rekao kako čini sve što može za kuće Maloga Isusa: Betlehem i Egipat.

Pisali smo molbe, molili i nadali se. Vlč. Topić je poznavao i surađivao s mnogim društveno i politički istaknutim ljudima u gradu. Govorio im je o našem ratnom gubitku svega u Bosni, o našoj povijesti, imovini, nakani da oživimo vlastito zavjetno poslanje u Sarajevu. Jednog dana nas je obradovoao pisanim ZAKLJUČKOM Predsjedništva Skupštine grada Sarajeva s nadnevkom od 6. listopada 1993. godine u kojem je doslovno pisalo: „Daje se suglasnost da se objekti Medicinska škola i sadašnji Dom Ljubica Ivezić na Bjelavama u Sarajevu privremeno predaju u posjed i besplatno korišćenje Provinciji Bezgrešnog Začeća – Družbi sestara Služavki Maloga Isusa u ulici (privremena adresa) Svetozara Markovića br. 5 u Sarajevu za humanitarne namjene naznačene njihovim zahtjevom od 21. 09. 1993. godine. Obvezuje se Izvršni odbor Grada i Javno pravobranilaštvo Grada da sa podnosiocem zahtjeva zaključe odgovarajući ugovor“. U potpisu za predsjednika Predsjedništva Skupštine Grada Sarajeva Muhamed Kreševljaković, prof.

Navedeni Zaključak nas je veoma obradovao i ohrabrio, uveo nas u drugu fazu borbe za povratkom u naše kuće Betlehem i Egipat. Nastupilo je vrijeme molbi za ostvarenje naših nada a time i Zaključka, vrijeme verbaliziranja ugovora o korištenju objekata. Bilo je to teško razdoblje neizvjesnosti, slanja od jednih vrata na druga, jednostavno vrijeme ponižavanja. Istina o zavjetnoj baštini proistekloj od oca Utemeljitelja, ali i Božja milost, bile su naša snaga. Sestra Liberija Filipović i sestra Maria Ana Kustura su snažno podupirale ostvarenje povratka, osobito se utječući za pomoć od zastupnika međunarodne zajednice. Nazvale su me jednoga dana i kazale: Ugovor o povratku Egipta je sročen, napisan, završen. Treba ga potpisati.

Bila sam izvan Sarajeva i nisam mogla žurno doći. U Nadbiskupiji je bila, a radila kao pastoralna suradnica vlč. Peri Iljkiću u župi sv Luka naša sestra Andželina Perić. Rekla sam, zastupati će nas sestra Andželina Perić. Tako je i bilo! Ugovor s formulacijom o korištenju je potpisana 22. kolovoza 1995. Potpisali su ga za Skupštinu Grada dr. Tarik Kupusović, a za općinu Centar dr. Husein Kulenović. Više od dvije godine prošlo je od Zaključka do Ugovora. Dočekan je dan neopisive radosti. Čim sam mogla, doputovala sam u Sarajevo u nadi da ćemo što prije useliti u naš Egiyat.

Cjelokupni prostor Egipta koristio je Dom za djecu Ljubica Ivezic. Manja djeca su bila izmještена u više država. Uprava Doma je sa skupinom djece bila smještena u nadograđenom, novom dijelu Doma uz Egipat, a skupina dječaka, adolescenata, živjela je u Egiptu. Oni su se trebali iseliti iz ratom sagorjele zgrade, useliti u spomenuti nadograđeni dio. Teško je nastupala promjena jer je to bilo njihovo utočište. Živjeli su u izgorjelom Egiptu, izgledao je kao napuštena kuća strave. S naše strane prvi prijedlog za useljenje je bio na Ime Marijino. Nisu bili voljni ustupiti ruševnu zgradu. Drugi prijedlog na Anđele čuvare, ni tada nisu dopustili. Treći prijedlog za početak Došašća, ni to nije išlo. Predložili smo im Božić, ili u božićnim danima. Kroz došašće sam više puta kroz tjedan kucala na vrata Doma Ljubica Ivezic, jer su nam iz općine Centara kazali kako se s njima trebamo usuglasiti o terminu ulaska. Izgledalo je nesigurno. Jednog dana sam rekla direktoru Doma, gosp. Zeliću, kako nas odbijanjem prisiljava da se uselimo bez konačne suglasnosti. Naš posljednji prijedlog za Ulazak bio je na godišnjicu Utetmeljiteljeve inauguracije 15. siječnja i posvete Nadbiskupije presvetom Srcu Isusovu. Usuglasili smo se! To je bio dan ulaska u Egipat.

Dan hladan. Bura sa snijegom okovala je sve prilaze kući. U 11 sati smo se sastali u Domu na službenom sastanku. Nazočni su bili: predstavnik Grada gospodin Ante Zelić, dogradonačelnik, gospodin Ramiz Kadić, tajnik sekretarijata za socijalnu skrb Grada, gospodin Amir Zelić, direktor Dječjeg doma Ljubica Ivezic, sestra Liberija Filipović i sestra M. Admirata Lučić, provincijska glavarica.

Nakon govora o primopredaji kuće, sporazuma o korištenju zajedničkih prostora krenuli smo prema Egiptu. Tu su nas čekale sestre iz Sarajeva i Gromiljaka. Sve su došle. Došao je župnik iz Katedrale, vlč. Ivan Mršo, te pater Tomislav Slokar DI, donijeli su blagoslovljenu vodu. Prekrižile smo se. Gospodin Ante Zelić je u ruku sestre Olive Svetinović na simboličan način spustio ključ Egipta, objekta bez vrata koja su se mogla zaključati. Svi smo tu gestu pozdravili snažnim pljeskom, zatim smo ušle u procesiju, prošle kroz pepeo kuće pjevajući božićne pjesme, blagoslivljajući i kadeći mimo mirisima. Snažnu podršku o mogućnostima kvalitetne obnove zgrade dao nam je gosp. Berislav Buljan, diplomirani inženjer građevinarstva. Naše

sestre u Vrhbosanskoj bogosloviji su nam pripremile topli obrok za obiteljskim stolom, zajedno s poglavarima kuće na čelu s ratnim upraviteljem Bogoslovije vlc. Topićem. Velečasni Franjo Tomić iz Caritasa darovao nam je šporet na drva, nekoliko poljskih ležajeva s madracima i pokrivačima. Sestre iz Gromiljaka su nam donijele stol i stolice, ormar i potrebno posuđe. Tako smo sestra Liberija, sestra Petra Andrejić i ja imale milost nastaviti posvećeni život u zdanju koje pamti molitve i žrtve naših prvih sestara te smijeh i plač djece. Sanjale smo život u samostanu u Ljubljanskoj ulici i svakim danom bile snažniji svjedoci istinitosti izreke u našem narodu: Kada Bog dopusti da se jedna vrata zatvore, omogući da se druga otvore. On nikada ne napušta svoje. Započelo je razdoblje obnove. Prvu svetu misu slavio je nadbiskup Vinko Puljić, na Utemeljiteljev rođendan 23. siječnja 1996. u maloj najljepšoj prostoriji Egipta. Od tada Euharistijski Isus je Gospodar života i rada svih ukućana i kuće Egipat. Neka uvijek tako bude!

Za Betlehem nismo uspjeli postići sporazum o iseljenju Medicinske škole, ni ostvariti pravo na korištenje zgrade kako nam je bilo obećano. Samo dragi Bog zna kada će u našoj dragoj Bosni vladati pravo i zakoni dostojanstva osobe koje joj pripada, pa i povratom nacionalizirane imovine!

sestra M. Admirata Lučić, SMI

Sa Samarijankom na zdencu života

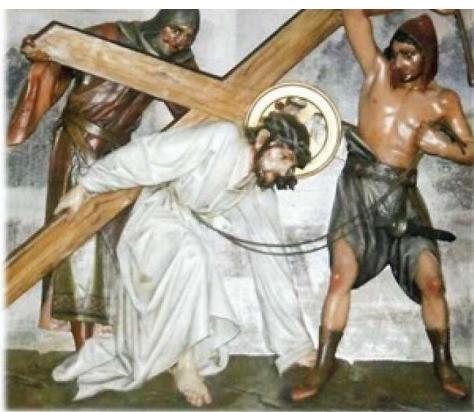
Da Bog ima plan za svakog od nas, pokazao je i po ovim duhovnim vježbama. Unatoč svim protivštinama koje dolaze pred čovjeka kad hoće dobro, kad hoće rast sakupio se veći broj sestara koje su ostavile svoje svagdašnje obveze te se povukle u osamu samostana Antunovac na šestodnevne duhovne vježbe. Voditelj je bio don Edvard Punda, svećenik Splitske nadbiskupije, koji je u svojim nagovorima poticao na razmatranje pojedinog djela evandeoskog teksta o susretu Isusa i Samarijanke na zdencu iz Ivanovog evanđelja.

Naš se život ponekad čini kao pustinja u kojoj boravimo te su nam potrebne okrepe na izvorima osvježenjima kao što su sakramenti, klanjanja, razmatranja, molitve. Ove duhovne vježbe pokazale su koji alat uzet, kako zahvatiti i kušati dragocjenu živu vodu od koje samo još više žedamo.

Svaki dan je potrebno moći susresti Isusa u tišini srca i čuti riječi: "Daj mi piti!" (Iv 4.7). Svaki dan treba doći na zdenac po vodu, a pronaći izvor. Velika je milost doživjeti snagu susreta i osjetiti zahvalnost što nam je dana po milosti susreta. Za sve to Bogu smo zahvalne!

s. Mihaela Vuković

S Isusom na putu njegove muke

S Isusom na putu njegove muke

U Korizmenom vrijeme u kojem se sada nalazimo jedno od obilježja koja su mu karakteristična je pobožnost križnog puta.

S. M. Petra Šakić napisala je meditaciju za svaku postaju Križnog puta, koji je s. M. Jelena Marević prošle godine uredila za pisanu objavu. S. M. Laudes Bosančić napravila je videozapis tog križnog puta u dva dijela.

Slike postaja križnog puta koje se nalaze u kapeli samostana "Srca Isusova i Marijina" u Košutama darovane su sestrama Služavkama Malog Isusa od sestara Franziskanerinnen von der christlichen Liebe iz Beča posredstvom gosp. Boška Plavše. Svojom reljefnom izvedbom jedinstvene su u Hrvatskoj, pa nam je želja da ih barem uvrštavanjem u ovaj križni put na ovaj način učinimo vidljivima.

Prvi dio križnog puta može se pronaći na stranici naše Družbe, na linku Video, a također i ovdje otvoriti: **S Isusom na putu njegove muke I. dio.**

s. M. Laudes Bosančić

POKOJNE SESTRE

**+ s. M. Alma (Reza) Dubočanac
(rod. 29. IV. 1926. - +14. I. 2021.)**

Gospodin je blizu onima koji ga ljube dugi niz godina i dade im do znanja kada će ih uzeti k sebi. S. M. Alma Dubočanec je znala i nama obznanila dan Gospodnjega dolaska i svoga preseljenja k Njemu. Bila mu je vjerna služavka i On je ostao vjeran njoj. Nedostajat će našoj zajednici moliteljica kakva je bila draga s. M. Alma. Kada su je tjelesne snage ostavljale ona nije ostavljala Isusa u kapeli i u župnoj crkvi. Za nju je euharistija bila sve. Bila joj je izvor snage, predanja, utjehe. Krunicu nije ispuštala iz ruku i u skrovitosti je prikazivala molitve na mnoge nakane. Njegovala je duboku povezanost s Gospodinom, vjerno je vršila redovnička pravila i druge je poticala na vjernost. Željela je da i sve mi budemo Božje.

S. M. Alma je rođena 29. travnja 1926. u Lužanima od oca Adama i majke Marije rođ. Benković, a na krštenju u župnoj crkvi sv. Emerika u Oriovcu, dobila je ime Reza. U samostan je ušla sa dvanaest godina 13. kolovoza 1938. nekoliko mjeseci nakon svoje sestre + s. M. Danijele. Završila je učiteljsku školu u Sarajevu, a u Zagrebu je stekla stručnu spremu defektologa. Svoje prve redovničke zavjete položila je na Veliku Gospu 1946. u Sarajevu, a doživotne na Veliku Gospu 1952. u Zagrebu. Prvo radno mjesto bila joj je služba odgojiteljice predškolske djece u Kaštel Kambelovcu. Nakon godinu dana bila je premještena u Zagreb. Radila je kao defektolog u Zavodu za rehabilitaciju djece u Nazorovoј ulici do umirovljenja, a od 1982. tijekom 35

godina radila je s djecom u Dječjem vrtiću Cvjetnjak u Novoj Vesi u Zagrebu sve dok su joj tjelesne snage to dopuštale.

Naša draga s. M. Alma se kroz svoj redovnički život svim bićem oslanjala na Boga. U duši je imala ucrtanu odlučnost da vrši volju Božju. Nije znala za osrednjost. Cijeli svoj život je poučavala djecu različite dobi i različitih potreba. Bila je strpljiva poput „brižne bake“ u njihovim prvim koracima i osposobljavala ih za život. Znala je govoriti djeci: „Dodata, jedan po jedan“, a kada je nešto tražila pitala ih je „tko ima dobro oko“ i djeca su s njom bolje i dalje vidjela. Bog je nju cijeli život nadahnjivao i zato ona nije odustajala od odgoja djece. Djeca su uz nju rasla puna pouzdanja. S. M. Alma je bila mudra odgojiteljica koja se uzdizala do duše djeteta. Za nju je i malo s ljubavlju učinjeno bilo veliko. Utkala je u napredak vrtića sve svoje umijeće i darovala mu svoju toplu dušu. Znala je da se Mali Isus poistovjetio s najmanjima, najslabijima, ostavljenima i napuštenima. U s. M. Almi djeca su nalazila oca i majku. Nikada se nije hvalila i spominjala što je učinila. Znala je da je sve od Gospodina primila. Svojim radom je svjedočila da se isplati ulagati u dječju dušu i rasti s njima. Ostavila nam je najbolji primjer služenja bez pridržaja. Voljela je svoj zemaljski dom, članove svoje rodbine i radovala se svakom susretu s njima i onima s kojima je radila. Godine nisu ostavljale zaborav.

Draga naša s. Alma, molimo Vas da nam oprostite ako smo nešto prema Vama u hodu krivo učinile. Zahvaljujemo Vam što ste dogorjeli u Isusovoj školi ljubavi. Ljubeći, zadobili ste Ljubav.

Molimo Gospodina, da našu dragu + s. M. Almu pridruži svojim izabranima u nebeskoj slavi.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine i svjetlost vječna svjetlila joj!

+ s. M. Finka (Veseljka) Brajković

(rod. 24. II. 1955. - +23. I. 2021.)

Služavka Maloga Isusa Provincije Bezgrješnog začeća BDM s. M. Finka (Veseljka) Brajković pokopana je u subotu, 23. siječnja 2021. godine u Dubravici, župa Vitez. Okrijepljena svetim sakramentima s. Finka je blago preminala u Gospodinu 21. siječnja, u 66. godini života i 48. godini redovništva, na Klinici za kardiovaskularnu kirurgiju Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu.

Misu zadušnici u crkvi sv. Leopolda B. Mandića u Dubravici predvodio je nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. dr. Tomo Vukšić u zajedništvu s novoimenovanim kotorskim biskupom don Ivanom Štironjom, generalnim vikarom rodne biskupije po-kojnice Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije don Željkom Majićem, župnikom fra Velimirom Bavarkom i još devetoricom svećenika. U bogoslužju su sudjelovali 40 sestara Služavki Maloga Isusa predvođenih provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten te brat, sestre, nećaci i rodbina iz njezine rodne župe Studenci, kao i redovnice drugih družbi te članovi vjerničkih zajednica župa Neum i Vitez.

Izraze sućuti rodbini pokojne s. Finke, sestrama Služavkama Maloga Isusa te pozdrav nadbiskupu, novoimenovanom kotorskom biskupu, svim svećenicima i svima nazočnima uputio je domaći župnik fra Velimir Bavarka koji je vodio sprovodne obrede. Savjetnik Apostolske nuncijature u BiH mons. Amaury Medina Blanco sudjelovao je u ime apostolskog nuncija u BiH u misnom slavlju i sprovodnim obredima, a pri kraju mise pročitani su izrazi sućuti koje je uputio apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto.

U prigodnoj propovijedi mons. Vukšić je istaknuo kako se rastajemo od pokojne s. Finke koja je zamijenila ovozemaljski život, vjerujemo, za nebeski i vrijeme za vječnost. Kazao je kako je sasvim razumljivo da se u nama,

koji smo ju poznavali i koji ostajemo na ovom svijetu, probude ljudski osjećaji žaljenja, žalosti, ponekada i suza. To su ljudski osjećaji koje ne treba skrivati. No, nadbiskup je podsjetio kako kao vjernici znademo da ta žalost i ta vrsta osjećaja nikako nisu posljednji. Mi kao vjernici znademo kako je jedini razlog Isusova dolaska na ovaj svijet taj da i mi budemo tamo gdje je on, da i sestra bude tamo gdje je on. Nadbiskup je podsjetio kako je ova istina naše vjere jedina prava utjeha u svim trenucima gubitaka ljudskog ovozemaljskog života. „Da i mi budemo gdje je Isus svrha je i ove mise, svih naših molitava, našega ljudskog i kršćanskog postojanja. Vjerujemo kako je pokojna sestra cijelog života živjela te u konačnici bila i redovnica upravo zato jer je željela biti tamo gdje je Isus“, naglasio je propovjednik dodavši kako duboko vjeruje da je s. Finka tijekom svojega zemaljskog života učinila sve što je bilo u njezinoj moći da njezin put prema Vječnosti bude Isusov put. Preporučio je Božjem milosrđu i Božjim blagoslovima njezine ljudske nedostatke te istaknuo kako su temeljno opredjeljenje, redovničko zvanje i temeljni životni izbor sigurno predmet velikoga Isusova blagoslova. Svoju propovijed nadbiskup je završio izražavajući vjeru da će dragi Bog, taj temeljni izbor s. Finke, blagosloviti pokojnu vječnim životom, da će ona biti tamo gdje je Isus i gdje se nadamo biti svi mi.

Na kraju svete mise nazočnima se obratila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten. Govor provincijske glavarice prenosimo u cijelosti:

„Mnogopoštovani oče nadbiskupe koadjutore vrhbosanski Tomo!
Župniče i novoimenovani biskupe kotorski Ivane!
Savjetniče apostolskog nuncija u BiH mons. Amaury Medina Blanco!
Poštovani župniče fra Velimire, braćo svećenici!
Poštovana obitelji, rodbino i prijatelji naše sestre Finke!
Drage sestre!

Okupili smo se ovdje u Dubravici u crkvi sv. Leopolda B. Mandića, na drevnoj Stadlerovoj Hankompaniji, kako bismo molili zajedno za pokoj duše naše drage s. Finke Brajković čiji nas je nagli odlazak u vječnost uvelike iznenadio. Gospodin je njezine planove i čežnje pretvorio u svoje. Uslišio je njezine želje i molbe. Pripravio ju je da predano u njegovu svetu volju podje na zahtjevnu operaciju srca, koju je imala u jutarnjim satima 20. siječnja na Klinici za kardiovaskularnu kirurgiju Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevo.

Otišla je s nadom kako će poslije operacije prestati zdravstvene tegobe koje su joj duži niz godina zadavale velike teškoće. Gajila je nadu kako će moći imati miran noćni san i nastaviti vršiti svoju dužnost predano kako je to činila dok je bila u punoj snazi života. Nadala se promjeni na dobro. Uz na-

du slutila je potajno i opasnosti po život, koje nosi svaki operativni zahvat, posebno ovaj srca, koji je ona imala. I u tom promišljanju sa sestrama u zajednici i lijećnicima u bolnici govorila je kako se ne straši smrti. Često si je postavljala pitanje: 'Što li je iza ovoga života, što ima gore?' Priželjkivala je susret u nebu sa svojim pokojnim ocem, bratom i sestrama Družbe s kojima je živjela.

Njezin posljednji radosni susret s cijelom zajednicom u samostanu Egipat u Sarajevu ostat će nam u dragom sjećanju. Posvjedočila nam je da bol i patnja nisu zadnji, već radost i nada u Gospodinu. S tom nadom i radošću u srcu, pomirena s Gospodinom, pošla je u utorak ujutro, 19. siječnja u bolnicu. Iz bolnice se javljala sestrama i razgovarala s njima govoreći kako se ne boji ničega. Vjerujem da je njezin posljednji razgovor prije primanja anestezije bio razgovor s Gospodinom. Njemu je sve predala i pošla na put koji još nije poznavala.

Gospodinu se svidjela njezina čista i djetinja duša koja je zaslужila poći usret svojemu Stvoritelju. Našao ju je spremnu poći na vječni počinak, kako je to i molila od Gospodara života.

Danas se ovdje oprštamo od njezina tijela koje će na ovom groblju, zajedno s ostalim našim pokojnim sestrama koje ovdje počivaju, biti položeno u grob i čekati uskrsnuće mrtvih.

Prije tog čina u ime naše redovničke zajednice sestra Služavki Maloga Isusa želim zahvaliti Bogu za život naše drage sestre Finke koja je u njoj služila Malomu Isusu kroz 48 godina.

Sestre Finka je rođena 24. veljače 1955. godine u mjestu Zvirovići, općina Čapljina, župa Studenci, od oca Žarka i majke Ruže rođene Šimović. Odrasla je uz još četiri svoje sestre i dvojicu braće. U trinaestoj godini života (18. rujna 1968. godine) ušla je u samostan sestara Služavki Maloga Isusa, a u novicijat Družbe 6. siječnja 1972. u samostanu Doloroza u Čardaku. Prve svete zavjete položila je 6. siječnja 1973. godine u Čardaku te doživotne 15. kolovoza 1980. u Sarajevu.

Nakon položenih redovničkih zavjeta vjerno je vršila povjerene joj službe u ovim mjestima i samostanima:

- u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu od 1973. do 1982. te od 1983. do 1988.
- u samostanu Doloroza u Čardaku od 1982. do 1983. te od 1990. do 1992.
- u župi Domanovići od 1988. do 1990.
- u mjestu Garmisch-Partenkirchen nekoliko mjeseci 1992. u ratnom razdoblju

- u mjestu Viggiù u Italiji od 1992. do 1995.
- u samostanu Nadbiskupa Stadlera u Brodskom Vinogorju (Slavonski Brod) od 1995. do 2008.
- u samostanu Egipat u Sarajevu od 1998. do 1999.; 2013.; 2015. i 2016.; od 2018. do 2020.
- u Apostolskoj nuncijaturi u Sarajevu od 2008. do 2013.
- u Kući Navještenja u Gromiljaku od 2014. do 2015.
- u samostanu sv. Leopolda B. Mandića u Neumu od 2016. do 2018. godine.

Posljednje mjesto u kojem je djelovala tek nekoliko mjeseci bio je samostan Svetе Obitelji u Maglaju. Tu je posebno štovala sv. Leopolda Bogdana Mandića, utjecala mu se u svojim potrebama i prosila nebesku pomoć. (Možda nije slučajnost da ju danas ispraćamo na vječni počinak upravo iz crkve sv. Leopolda B. Mandića.)

Sestra Finka je u svim ovim mjestima djelovala radosno i raspjevano. Također ju pamte svi s kojima je dijelila dane svojega života i kojima je bila poslana. Darivala je svoj život do kraja ne štedeći se niti jednog trenutka. Bila je raspoloživa svakom učiniti uslugu žrtvujući tako i svoje dane i noći, sve na slavu Božju, a kada joj je bolest oduzimala snagu za rad, svoje dane i noći posvećivala je Gospodinu praveći ponajviše Male krunice Božanskoga Djeteta Isusa. Samo Mali Isus zna koliko osoba u svojoj ruci drži krunicu nanizanu drhtavom rukom s. Finke i traži pomoć i zaštitu Božju u svojim potrebama!

U redovničkoj zajednici vršila je različite službe uvijek spremna na nove izazove. Velikodušno je dala svoj doprinos u odgoju djece u našem samostanu Egipat i kod bolesne djece u *Zlatnom cekinu* u Slavonskom Brodu. Vodila je domaćinske poslove u raznim župama i crkvenim ustanovama. Njegovala je starije i bolesne osobe u našim samostanima i državnim ustanovama. Jednom riječju, s. Finka bila je karizmatska duša, prava Služavka Maloga Isusa, spremna uvijek ići i vršiti volju Božju.

Dok ovo govorim, prisjećam se riječi koje je često ponavljala u našoj zajednici: 'U nebu će me dočekati svi moji bolesni i nemoćni ljudi koje sam njegovala i tome se radujem.' Vjerujem da s. Finka već uživa Kraljevstvo nebesko sa svima njima i mnogim osobama kojima je svjedočila ljubav Božju darivajući svoj život do kraja.

Jedna mladi svećenik u svojoj sažalnici napisala: 'Divna je to sestra koja je obilježila moj hod prema oltaru, ponajviše svojim molitvama ali i savjetima, šalama, mudrošću i spremnošću biti tu za sve što treba. Ne mogu Bogu nazahvaljivati na tom daru koji sam dobio poznajući je. Znam da su sada nebesa bogatija za jednu dobру, iskrenu i radosnu dušu te će, vjerujem, svoj

apostolat služenja Djetetu Isusu završiti klanjajući se Nebeskom ocu i s četama anđela kličući *Sanctus, Sanctus, Sanctus!*!

U svojem kratkom životopisu, između ostaloga, s. Finka napisala je: 'Kroz svoj redovnički život radila sam na različitim dužnostima i zahvalna sam dragom Bogu koji me prati kroz moj redovnički život i koji mi daje snage te mi pomaže da ostanem vjerna u služenju bližnjem.'

Sestra Finka je ustrajala do kraja na svojem putu nasljedovanja Gospodina koji ju je pozvao da mu bude 'služavka' malenima i potrebitima. Bogu smo zahvalne za sve što je darovao našoj Družbi po životu sestre Finke. Molimo joj svim srcem od Gospodina vječni mir, odmor i spokoj na Srcu Isusovu pod čijim okriljem je primila sakrament krštenja u svojoj rođnoj župi.

Draga s. Finka, neka ti milosrdni Otac otvari vrata svojega raja i milostivo te primi u vječne stanove gdje nema boli. Mjesto koje si imala u našoj zajednici ostat će prazno. Tužne smo zbog tvojega brzog odlaska između nas, ali radujemo s tobom jer se ostvario tvoj san i tvoja želja – poći u nebo, gdje se nadamo jednoga dana svi doći. Hvala ti za sve što si učinila za nas, našu djecu i kandidatice. Moli za nas u društvu svetih nebesnika, a mi ćemo moliti za tvoju milu dušu i čuvati dragi spomen na tvoj život.

U ime naše redovničke zajednice izražavam iskrenu sućut dragoj majci, sestrama, bratu, nećacima i nećakinjama naše s. Finke, koje je ona posebno voljela i nosila u srcu. Izražavam iskrenu sućut i zahvalnost župskoj zajednici iz Studenaca, kojoj je pripadala s. Finka, vama nadbiskupe Tomo i župniče don Ivane, svoj rodbini i prijateljima.

Vama, oče nadbiskupe, zahvaljujem što ste predslavili ovo sveto misno slavlje za dušu drage nam s. Finke.

Toplo zahvaljujem župniku fra Velimiru Bavrki, svim svećenicima, redovnicima, redovnicama i svima koji ste došli moliti s nama za dušu drage nam pokojne sestre Finke i ispratiti ju na vječni počinak.

Pokoj vječni daruj joj Gospodine!"

Nakon mise zadušnice povorka se uputila prema sestarskom grobu na groblju Dubravica u Vitezu, gdje je položeno tijelo s. Finke i gdje s ostalim našim pokojnim sestrama čeka uskršnuće mrtvih.

s. M. Ljilja Marinčić

Rekli su o pokojnoj s. M. Finki Brajković

„Divna je to sestra koja je obilježila moj hod prema oltaru, ponajviše svojim molitvama ali i savjetima, šalama, mudrošću i spremnošću biti tu za sve što treba. Ne mogu Bogu nazahvaljivati na tom daru koji sam dobio poznajući je. Znam da su sada nebesa bogatija za jednu dobru, iskrenu i radosnu dušu te će, vjerujem, svoj apostolat služenja Djetetu Isusu završiti klanjući se Nebeskom ocu i s četama anđela kličući *Sanctus, Sanctus, Sanctus!*“

Don Ivan Dragičević,

župni vikar u župi Glavosjeka svetoga Ivana Krstitelja u Odžaku

„Pokojnicu sam upoznao dok je još bila kandidatica, raspoređena na rad u Vrhbosanskoj bogosloviji zajedno s vašim sestrama. Zatim je iščeznula radi novicijata pa opet vraćena kao mlada redovnica. Jedna od njezinih zadaća bila je dvoriti kod stola nas svećenike koji smo stanovali i hranili se u Bogosloviji. Doživljavao sam ju kao osobu koja je našla sebe u redovničkoj zajednici, osjećala se prihvaćenom i sigurnom i bila je zadovoljna svojim životom u Družbi. Zahvalan za sve što je zajedno s drugim sestrama za nas činila, ovim izražavam vjerničku sućut njezinoj majci i rodbini te vama i cijeloj vašoj Provinciji.“

Mons. dr. Mato Zovkić, umirovljeni svećenik

„Saznadoh da je preminula s. Finka. Radila je dugo u Bogosloviji i rado je se sjećam. Ono što znam bila jer radina i svakako fina u ophođenju.“

Prof. dr. Franjo Topić,

počasni predsjednik HKD-a Napredak, počasni predsjednik PEU BH

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCija

Naši pokojnici:

- † **Šima Tadić**, majke s. M. Vlaste Tadić.
- † **don Milenko Majić**, nećak s. M. Veronike Majić.
- † **Mirko Grgić**, otac s. M. Miljenke Grgić.
- † **Andelko Ivelić**, brat pok. s. Krucifikse Ivelić.
- † **Ana**, sestra s. M. Nataline Vidović.
- † **Tereza Galov**, sestra s. M. Božene Čerlek.
- † **Anda Projić**, sestra s. M. Branislave Matijašević.
- † **Branko Kristić**, otac s. M. Anke Kristić.

Isprácaj pok. Mirka Grgića u župi sv. Mihovila u Trilju

U subotu 19. prosinca 2020. preselio se u kuću nebeskog oca Mirko Grgić, otac naše s. Miljenke Grgić.

Pokojni Mirko zajedno sa suprugom Marom imao je šest kćeri od kojih je pet zasnovalo obitelj, a jedna postala redovnica u Družbi sestara Služavki Malog Isusa, s. Miljenka. Mirko je bio vrijedan i marljiv suprug i otac. Dan prije smrti župnik don Stipe Ljubas posjetio je pok. Mirka i njegovu suprugu te im udijelio sakrament bolesničkog pomazanja i svetu pričest u obiteljskoj kući. Bog mu je dao milost da je preminuo u svojoj kući okružen ljubavlju svojih najbližih.

Poštjujući epidemiološke mjere sprovodni obredi bili su u krugu obitelji. Na sprovodu su bile sestre Služavke Malog Isusa iz samostana u Košutama, Provincijalka s. Terezija Pervan i savjetnica s. Brigit Rojnica. Sprovodne obrede predvodio je župnik don Stipe Ljubas, istaknuvši vjeru i ljubav pokojnika za obitelj, Crkvu i Domovinu. Don Stipe je naglasio kako je pok. Mirko bio vrijedan kroničar župe, te je sve važnije događaje zapisivao i tako

dao veliki doprinos župi sv. Mihovila u Trilju. Dok je izražavao sućut obitelji pok. Mirka, također je izrazio sućut i sestrama Služavkama Malog Isusa Splitske Provincije rekavši, roditelji sestara su i roditelji Provincije.

Obitelji pok. Mirke iskrena sućut od svih sestara u Provinciji.

Pokoj vječni daruj mu Gospodine, neka uživa vječni i blaženi mir u društvu svih svetih gdje nema ni tuge, ni boli, ni jauka.

s. Terezija Pervan

Jarmila Šimić rođ. Černi

(Sarajevo, 26. studenoga 1934. – Zagreb, 17. siječnja 2021.)

U Zagrebu je u nedjelju 17. siječnja. u 87 godini, okrijepljena sakramentima, preminula Jarmila Šimić rođ. Černi, uzorna vjernica župe sv. Franje Ksaverskoga, u Zagrebu.

Rođena je 26. studenoga 1934. u Sarajevu, gdje je kao vanjska djevojčica pohađala Stadlerove ustanove: zabavište sestara Služavki Malog Isusa "Egipat" i osnovnu školu "Betlehem". I srednju je školu završila u Sarajevu. Nakon udaje za Antu Krešu Šimića i rođenja blizanaka Zrinke i Mire preseliли su se u Zagreb, gdje ih je Bog blagoslovio sinovima Krešom i Marijom, kćerkom Dubravkom te s osam unuka i četiri prauunuka. Teško ju je pogodila nedavna smrt sina Krešimira, koji je iznenada preminuo 19. studenoga 2020. u 61-oj godini života.

Pokojna gđa Jarmila svoj je život, u vjeri i molitvi, posvetila obitelji i dobrotvornom radu u zagrebačkoj župi sv. Franje Ksaverskoga. Sudjelovala je u radu župnoga Caritasa i zajednice obiteljskih biblijskih susreta. Nakon odlaska u mirovinu svoju je ljubav prema obitelji i bližnjima obogatila slikanjem, koje je jako voljela. Svaki unuk i prauunuk, kao i brojna krsna kumčad, dobio je sliku svoga zaštitnika u liku anđela čuvara. Kao "Prijateljica Maloga Isusa" imala je izložbu slika u svojoj župi sv. Franje Ksaverskoga, u čemu joj je pri ruci bila s Vesna Mateljan iz Generalne kuće na Naumovcu. Od prodaje svojih malih slika pomagala je siromašnu i bolesnu djecu. Svojim je slikama sudjelovala na humanitarnim prodajnim izložbama koje su priređivale Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa u Zagrebu, Sarajevu i Splitu. Bila je povezana sa sestrama Služavkama Malog Isusa, osobito kad je Generalna uprava Družbe smještena u samostan na Naumovcu, u njezinu župu Franje Ksaverskog.

Sprovodne obredne na zagrebačkom groblju Mirogoju i zadušnicu u dvorani biskupa Srećka Badurine uz župnu crkvu predvodio je 21. siječnja župnik fra Ivan Paponja. Obitelj je zamolila nazočne da umjesto cvijeća daju prilog za obnovu župne crkve sv. Franje Ksaverskoga, koja je teško oštećena u potresu.

O životu pok. gospođe Jarmile je napisala mali članak njezina kćerka **u Glasu Koncila, br 6., od 7. veljače 2021., str. 27.**, kojeg je dobro pročitati, a kojeg smo uvrstile u ovaj izvještaj o smrti pok. Jarmile Šimić.

Priredila:

s. Maneta M.

ZAGREBAČKA PROVINCIIA

† **s. M. Alma Dubočanac**

† **Kata Bilić**, baka naše s. M. Zrinke Šutalo

SARAJEVSKA PROVINCIIA

Naši pokojnici:

† **Lucija Jerković**, mama naše s. M. Klare Jerković

† **Anka Ćuzić**, sestra naše s. M. Atanazije Ćuzić

† **don Ante Ivančić**, brat naše s. M. Nevenke Ivančić

† **Slavka Jezidžić**, sestra naše s. M. Paskvaline Santro

† **Mara Bilobrk**, rodica naše provincijske glavarice s. M. Ane Marije Kesten

† **Zvonko Rubeš**, svak naše s. M. Ljiljane Perković

† **Anka Davidović**, ujna naše s. M. Mande Pršlje

Zahvala

U subotu 27. veljače 2021. godine preminula je moja draga sestra Slavka Jezidžić. Ovim putem želim se zahvaliti provincijskoj glavarici s. M. Ana Mariji Kesten, kao i svim sestrama koje su je ispratile na vječni počinak. Hvala svima na iskazanoj sućuti i na molitvi upućenoj za moju pokojnu sestruru. Neka dobri Bog svima uzvrati svojim blagoslovom.

Zahvalna s. M. Paskvalina Santro s obitelji

PRIOPĆENJA IZ NAŠIH PROVINCIJALATA

SPLITSKA PROVINCIJA

➤ *Premještaji*

s. M. Vesna Mateljan premještena iz samostana u Dubrovniku u samostan u Vrgorcu.

s. Katica Vuica premještena iz Vrgorca u samostan u Sutivan.

s. M. Ivana Radman premještena iz Grottaferrate (Rima) u samostanu u Vrgorcu.

s. M. Anete Krstičević premještena iz Vrgorca u samostan u Metkoviću.

s. M. Anka Kristić premještena iz Vranjica u Grottaferratu (Rim).

s. M. Maksencija Midenjak premještena iz samostana na Bačvicama u Splitu u samostan u Vranjicu.

➤ *Imenovanja*

s. M. Ivana Radman imenovana predstojnicom u samostanu u Vrgorcu.

➤ *Obavijesti*

- **5. siječnja 2021.** godine - Samostan je napustila kandidatica Ana Ćerdić. Želimo joj Božji blagoslov u dalnjem životu.

➤ *Promjena adrese u samostanu u Livnu*

Časne sestre SMI
Savezne republike Njemačke 5
BIH - 80101 LIVNO

➤ *Svečarice*

SVEČARICE SPLITSKE PROVINCije

Velika Gospa, 2021.

Slavlje redovničkih zavjeta, obljetnica i obnove zavjeta bit će u novoizgrađenoj crkvi Svetе Obitelji u Prasvetištu Gospe od Otoka u Solinu.

60. OBLJETNICA REDOVNIČKIH ZAVJETA:

1. S. M. ANTONIJA BARIŠIĆ
2. S. M. BOŽENA ČERLEK
3. S. M. IVANKA ČUPIĆ
4. S. M. MILIVOJA ČALO
5. S. M. ZVONIMIRA LEROTIĆ

25. OBLJETNICA REDOVNIČKIH ZAVJETA:

1. S. M. KATICA VUICA
2. S. M. MILJENKA GRGIĆ

ZAGREBAČKA PROVINCija

➤ **DUHOVNE VJEŽBE:**

- U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, lipanj 2021. g., voditelj don Edvard Punda.
- U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, od 7. - 13. 08. 2020. g., voditelj o. Niko Bilić.
- Slavlje redovničkih zavjeta je u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, 14. kolovoza 2021.

➤ **SESTRE SVEČARICE:**

Na godinu dana zavjete će obnoviti

- S. M. Snježana Bjelobrk
- S. M. Zrinka Šutalo

Za dvadeset pet godina vjernosti u redovničkim zavjetima će zahvaliti

- S. M. Tihana Strancarić
- S. M. Emanuela Pečnik
- S. M. Viktorija Predragović

Za šezdeset godina vjernosti u redovničkim zavjetima će zahvaliti

- S. M. Brigita Đumbir
- S. M. Belarmina Dedić
- S. M. Bogoljuba Kos

Za sedamdeset godina vjernosti u redovničkim zavjetima će zahvaliti

- S. M. Terezija Posavec

SARAJEVSKA PROVINCIIA

➤ *Obavijesti*

S. M. Andreja Bulut premještena je iz *Stadlerove spomen-kuće* u Brodskom Vinogorju u samostan sv. Josipa u Vitezu.

Na svetkovinu Bogojavljenja, kada se sa zahvalnošću sjećamo kako je prije 128 godina sedam prvih sestara naše Družbe položilo prve redovničke zavjete, našu je Provinciju Gospodin obradovao novom kandidaticom **Mateom Andrić** iz Innsbrucka u Austriji. Zahvalne smo Bogu za dar svetog redovničkog zvanja naše nove kandidatice.

➤ *Duhovne vježbe za sestre u Godini Božje Riječi*

- **6. – 12. lipnja 2021. godine**, Kuća Navještenja – Gromiljak
Voditelj: **Pater Mirko Nikolić, DI**

- **8. – 14. kolovoza 2021. godine**, Kuća Navještenja – Gromiljak
Voditelj: fra Vuk (Ante) Buljan, OFM
  - **Duhovne vježbe u tišini**
9. – 15. svibnja 2021. godine, Samostan Doloroza – Čardak
  - **Euharistijske duhovne vježbe**
9. – 15. svibnja 2021. godine, Samostan sv. Leopolda – Neum
- ***Dan Provincije***
- **8. svibnja 2021. godine**, Samostan Doloroza, Čardak
- ***Zavjetni dan sestara***
- **14. kolovoza 2021. godine**, Župna crkva Imena Marijina, Gromiljak
- ***Sastanci za sestre***
- Sastanak sestara predstojnica
12. i 13. lipnja 2021. godine, Kuća Navještenja – Gromiljak
  - Sastanak članica vijeća u Provinciji
26. lipnja 2021. godine, Samostan sv. Josip, Vitez

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

03. prosinca 2020. Svetkovina Sv Franje Ksaverskog, patrona naše župe na Ksaveru. Zbog COVIDA proslavile smo ga svečanom molitvom.

05. prosinca 2020. Za blagdan Bezgrešnog Začeća BDM pripremale smo se devetnicom, a kroz tri dana imale smo jednosatno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

06. prosinca 2020. Prvi put nakon COVIDA imale smo sv. Misu u kući koju je slavio vlč. Marko Medo, generalni vikar vojnog ordinarijata u RH. Časna majka s. Marija Banić i s. Andja Vranješ išle su na Kraljevac sestrama i čestitale imendan s. Mariji Kiš, s. Luciji Knežević i s. Ksaveriji Sršen, a u poslijepodnevnim satima išle su sestrama u Stenjevec te čestitale imendan s. Imakulati Lukić.

08. prosinca 2020. Bezgrešno Začeće BDM, dan smrti našeg utemeljitelja Sl. Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Imendan s. Mirjam Dedić. U duhu smo povezane i molimo za nju.

10. prosinca 2020. Časna majka bila je na sjednici Vijeća Hrvatske redovničke konferencije.

12. prosinca 2020. Časna majka u pratnji s. Andje Vranješ posjetila je bolesne sestre u samostanu Antunovac Nova Ves.

13. prosinca 2020. Treća nedjelja Došača. Iz bolnice se vratila s. Mirjam Dedić.

14. prosinca 2020. Održana sjednica VUD. Sestruru Mirjam posjetile su sestre iz Nove Vesi.

16. prosinca 2020. Počele smo devetnicu za Božić, kroz devetnicu imatćemo i jednosatno klanjanje pred Presvetim.

17. prosinca 2020. S. Mirjam je ponovno na bolničkom liječenju u bolnici na Jordanovcu. Posjetio nas je pater Marjan Zubak Misionar Krvi Kristove.

19. prosinca 2020. S. Petra i s. Beatis su nam čestitale Božić.

20. prosinca 2020. Časna majka s. Marija i s. Anda išle su u Vojni ordinarijat čestitati Božić.

21. prosinca 2020. Danas je poseban dan nakon isповједи fra Zdravko Lazić nam je podijelio sakramenat Bolesničkog Pomazanja.

23. prosinca 2020. Časna majka i s. Anda išle su čestitati Božić Apostolskom nunciju, mons. Giorgiu Lingua te tom prilikom zahvalile su mu za usluge koje su nam činili dok je Družbin arhiv bio smješten u Apostolskoj nuncijaturi. Časna majka i s. Anda istoga dana čestitale su Božić sestrama na Kraljevcu i Novoj Vesi.

24. prosinca 2020. Badnji dan. Posjetila nas je provincijalka sestara Kćeri Milosrđa, s. Emila Barbarić, te nam čestitala Božić.

Časna majka i s. Kristina posjetile su naše sestre na Črešnjevecu i čestitale im Božić.

U 17 sati vlč. Marko Medo slavio je sv. Misu Bdijenja.

25. prosinca 2020. Božić, Rođendan našega Gospodina Isusa Krista proslavili smo u duhu zajedništva i molitve sa Suradnicama Krista Kralja. Sv. Misu slavio je generalni vikar Vojnog ordinarijata vlč. Marko Medo. Jako nam je žao da naša s. Mirjam nije s nama, ali u duhu smo s njom.

27. prosinca 2020. S. Kristina Adžamić čuvši vijest da je njezinoj mami pozlilo, odmah je otputovala za Slavonski Brod i u Županju te će ostati jedno vrijeme brinuti o mami.

28. prosinca 2020. U 12 sati i 19 minuta dok smo molile srednji čas i krunicu djeteta Isusa osjetile smo snažan potres, imale smo osjećaj kao da smo na moru u barci. Kasnije smo vidjele na vijestima da je epicentar potresa magnitude 6,4 bio u Petrinji, a snažno se osjetio i u Zagrebu. Ponovo su stradale već narušene Crkve i zgrade: Katedrala, Sv. Marija na Docu, sv. Katarina, bazilika Srca Isusova i druge. Pukotine na našoj kući su se povećale. Neka se Bog smiluje napačenom Hrvatskom narodu, i svima onima koji su priskočili u pomoć potrebnima.

31. prosinaca 2020. Stara Godina. Zahvalile smo Gospodinu za proteklu godinu i sva dobročinstva koja nam je udijelio. Ovu godinu na izmaku, pamtit ćemo po mnogim lijepim događajima, ali i onima koji su nam poremetili sve planove. Pamtit ćemo je po potresima zbog kojih smo morale napustiti našu Generalnu kuću, uzdrmanu i poljuljanu, nesigurnu za stanovanje, i koji su nas budili noću i uznemiravali danju. Pamtit ćemo je po Božjoj ljubavi koja bdije nad nama pa nam je sačuvala živote, po Božjoj providnosti koja nas ne napušta, i providjela nam je drugi topli dom, kod Suradnica Krista Kralja koje su nas primile otvorena srca kao članove svoje zajednice. I ne

samo to Bog nam je dolazio svaki dan po rukama svećenika kojega je doveo k nama. Danas smo Gospodinu zahvalile za sve one dobre ljude koji su nam pritekli u pomoć u našoj nevolji. za vrijeme i nakon potresa, te poplava koje su nam poplavile dio arhivske građe i knjige iz knjižnice. Zahvalile smo i za bolesti uzrokovane Covidom 19, to iskušenje nas je privukao bliže Bogu. Iako je ova godina bila poteška, zahvalna srca ispraćamo Staru godinu i molimo blagoslov Božji za nadolazeću 2021. godinu.

NOVA GODINA 2021.

01. siječanja 2021. Svetkovinu Marije Bogorodice, Novu Godinu započele smo molitvom i svečanim Misnim slavlјem zajedno sa Suradnicama Krista Kralja, koje je predvodio don Marko Medo, generalni vikar Vojne biskupije u RH.

Neka nas blagoslovi Gospodin i neka nas čuva! Neka nas Gospodin licem svojim obasja, milostiv neka nam bude! Neka pogled svoj Gospodin svrati na nas i mir nam doneše!

02. siječanja 2021. Posjetile su nas naše sestre sa Črešnjevcem: s. Marija Filipović, s. Maria-Ana Kustura i s. Anica Matošević te nam poželjele sretne i blagoslovljene božićne i novogodišnje blagdane.

04. siječanja 2021. Sestre zagrebačke Provincije s. Margaret Ružman i s. Jasmina Kokotić su nam pomagale sređivati Družbin arhiv.

05. siječanja 2021. Časna Majka s. Marija Banić i savjetnice susrele su se s arhitektom, statičarom i projektantom u vezi obnove naše generalne kuće na Naumovcu. U poslijepodnevnim satima, Bogu hvala, vratila se iz bolnice s. Mirjam Dedić.

08. siječanja 2021. Stadlerovo – dan kada se mi sestre SMI i Suradnice Krista Kralja posebno sjećamo sluge Božjeg Josipa Stadlera i službenice Božje Marice Stanković te molimo za njihovo proglašenje blaženim i svetim.

14. siječanja 2021. S. Mirjam je otisla okulisti u bolnicu Rebro i doktor ju je zadržao na bolničkom liječenje. Posjetio nas je pater Marjam Zubak misionar Krvi Kristove iz Prozorja kraj Dugog Sela. Donio nam je knjigu „Opovješć o Josipu Stadlereze, pierwszym arcybiskupie Sarajewa“ koju je napisao Arcybiskup M. Jagodzinski na poljskom.

16. siječanja 2021. Posjetio nas je provincial franjevaca trećoredaca fra Ivo Martinović.

18. siječanja 2021. XXVII sjednica Vrhovne Uprave Družbe u prostorijama SKK. Bile su prisutne sve članice osim s. Mirjam koja je bila spriječena zbog zdravstvenih razloga. Na sprovodu s. Alme (Reze) Dubočanac na groblju Mirogoj Bila je č. Majka s. Marija Banić skupa sa savjetnicama.. U poslijepo-

dnevnim satima stigla je s. Kristina Adžamić koja je bila jedno vrijeme kod svoje bolesne mame.

19. siječanja 2021. Na poziv s. Vedrane generalne ekonome došao je g. Mirko Marić arhitekt i dao nam nekoliko korisnih savjeta glede obnove naše generalne kuće. Časna majka s. Marija Banić i s. Andja Vranješ isle su na Ksaver kod Trećoredaca čestitati fra Ivi Martinoviću na ponovnom izboru za provincijala franjevaca Trećoredaca.

20. siječanja 2021. VI. Proširena sjednica, održana je u Zagrebu, kod SKK, Tomislava Janka Šagi Bunića 5. – Na sjednici su bile nazočne uz časnu majku s. Mariju Banić sve članice VUD osim s. Mirjam koja je u bolnici, te provincijalke i ekonome zagrebačke, splitske i sarajevske provincije. Glavna tema bila potresom oštećena Generalna kuća. Pošto smo čule stručno mišljenje g. Vlade Sobote dip. inženjera i g. Stipe Medića statičara koji su bili pozvani na sjednicu, i tvrde da se kuća može obnoviti i biti sigurna za stanovanje, suglasile smo se da ćemo obnoviti kuću. Ostalo nam je moliti se za providnost Božju kako bi započeto djelo privele kraju. Nakon sjednice čule smo žalosnu vijest da je naša s. Finka Brajković preminula u sarajevskoj bolnici, pokoj vječni daruj joj Gospodine.

24. siječanja 2021. U Slavonskom Brodu obilježena je 178. obljetnica rođenja i krštenja Sluge Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i Utemeljitelja Družbe sestara SMI. Slavlju su nazočile časna majka s. Marija Banić i s. Andja Vranješ, te s. Anemari Radan i s. Kristina Adžamić koje su u našoj zajednici radi sređivanja u arhiva Družbe. Sv. Misu slavio je domaći župnik Ivan Lenić u koncelebraciji sa kapelanom i đakonom. Zajedničko druženje i ručak upriličili su u samostanu sestara SMI u Sl. Brodu.

25. siječanja 2021. Svakog 25. u mjesecu mi Sestre SMI štujemo Božićno otajstvo i imamo duhovnu obnovu, i ispovijed. Redovno dolazi Fra Zdravko Lazić sa Kaptola. Imale smo i jednosatno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom te u molitvi i sabranosti provele dan duhovne obnove. S. Anemari Radan otputovala je službeno na par dana.

26. siječanja 2021. S. Mirjam Dedić se vratila sa bolničkog liječenja i Bogu hvala osjeća se bolje.

28. siječanja 2021. Stigla je s. Anemari iz Splita i nastavlja rad u Družbinom arhivu uz pomoć s. Kristine i s. Anđeline.

30. siječanja 2021. Na poziv s. Vedrane Krstičević došao nam je sa kaptola provincijski ekonom fra Ivan Koko, kako bi nam dao nekoliko praktičnih savjeta na koji način pristupiti obnovi naše Generalne kuće stradale u potresu.

31. siječanja 2021. S. Marija Filipović i s. Anica Matoševi došle su posjetiti našu s. Mirjam koja se oporavlja. Ostale su u kratkom sestrinskom druženju sa ostalim sestrama iz zajednice.

02. veljače 2021. Prikazanje Gospodinovo u hramu, Svjećnica. Sv. Misu slavio je vlč. Marko Medo generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH.

03. veljače 2021. Blagoslov grla i sv. Misa u kapeli. Vrhovna glavarica s. Marija Banić u pratinji s. Vedrane Krstičevići otputovala je u službenu vizitaciju sestrama u Metković. S njima su išle s. Alemka i s. Anemarie posjetiti svoju rodbinu.

07. veljače 2021. U večernjim satima vratile su se iz Metkovića: s. Vedrana Krstičević, s. Alemka Šiljeg i s. Anemarie Radan, s njima je došla s. Anette Krstičević kako bi obavila liječničku kontrolu.

08. veljače 2021. Stadlerovo – dan kada se mi sestre SMI i SKK sjećamo sluge Božjega Josipa Stadlera i službenice Božje Marice Stanković naših Uteteljitelja te molimo za njihovo proglašenje blaženima i svetima. Sv. Misu i poticajne riječi uputio nam je vlč. Marko Medo.

11. veljače 2021. U Krašić na hodočašće i svečanu sv. Misu koju je predvodio Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Mons. Giorgio Lingua povodom Stepinčeva išle su s. Andja Vranješ, s. Anemarie Radan i s. Kristina Adžamić. S. Anette Krstičević je otputovala za Metković.

13. veljače 2021. S. Kristina je sa sestrama sa Črešnjevcu otputovala na duhovnu obnovu u Sl. Brod kod naših sestara u Brodsko Vinogorje, a s njima u Lupoglav išla je s. Andjelina posjetiti brata koji je zbog zdravstvenih razloga bio u bolnici i navečer su se vratile kući.

16. veljače 2021. Na poziv s. Vedrane došli su inženjeri i projektanti vidjeti našu generalnu kuću kako bi se konačno započelo s obnovom, također, nazočile su: s. Andja i s. Andjelina. Posjetio nas je umirovljeni vojni biskup Mons. Juraj Jezerinac.

17. veljače 2021. Pepelnica, čista srijeda, početak posta pokore i dobrih djela. Mi kao zajednica započele smo tridesetodnevnu molitvu sv. Josipu za providnost u obnovi naše Generalne kuće.

21. veljače 2021. Prva korizmena nedjelja. Imale smo križni put i sv. Misu u večernjim satima koju je slavio vlč. Marko Medo. Suradnice Krista Kralja molile su Križni put Službenice Božje Marice Stanković, a pjevanje su animirale sestre SMI.

22. veljače 2021. Posjetio nas je župnik iz Pleternice.

24. veljače 2021. S. Vedrana i s. Anemari su otputovale u Dalmaciju po časnu Majku i usput će posjetiti svoju rodbinu.

26. veljače 2021. U večernjim satima vratile su se s. Vedrana Krstićević i Časna Majka s. Marija Banić koja je od 3. do 26. veljače obavljala kanonsku vizitaciju u Metkoviću, Košutama, na Šinama, u Krilu Jesenicama i u Omišu. ,

28. veljače 2021. U poslijepodnevnim satima imali smo križni put koji su predvodile SKK, a pjevanje su animirale sestre SMI. Sv. Misu slavio je vlč. Marko Medo.

PROVINCija SV. JOSIPA

1. prosinca 2020. S. M. Milana Žegarac stavila je na stranici naše Družbe kroz Advent u Adventskom kalendaru za svaki dan misao našeg Utetmeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera s naslovom *U Betlehem sa Stadlerom*.

Istog dana, 1. prosinca 2020., S. M. Antonija Čobanov sudjelovala je na TV Jadranu u vjerskoj emisiji *Vidljivi tragovi*, u kojoj je s voditeljicom gđom Danirom Matijaca govorila na temu o ekonomiji zajedništva, *Franjina ekonomija: Nove vrednote i odgovori na ekonomske izazove*. U razgovoru je s. M. Anotnija navela: „Ili ćete se umiješati, ili će vas povijest pregaziti“ – upozorio je poglavar Katoličke crkve papa Frane mlade ekonomiste, menedžere, poduzetnike i kreatore pozitivnih društvenih promjena koje je virtualno okupio 19.-21. studenoga u Asizu na događaju nazvanom „The Economy of Francesco“. Poziv na taj skup uputio je prošle godine o prvosvibanskom blagdanu sv. Josipa radnika, ekonomistima i poduzetnicima mlađima od 35 godina s ciljem davanja doprinosa razvoju nove ekonomije kojoj je u središtu čovjek. „Ili ćete se umiješati, ili će vas povijest pregaziti“ – upozorio je poglavar Katoličke crkve papa Frane mlade ekonomiste, menedžere, poduzetnike i kreatore pozitivnih društvenih promjena koje je virtualno okupio 19.-21. studenoga u Asizu na događaju nazvanom „The Economy of Francesco“. Papa Franjo je u mlađima video nadu za zaokret postojećeg ekonomskog sustava u smjeru pravednije, manje isključive i moralnije ekonomije. Papa je uvjeren kako mlađi posjeduju želju i gorljivost da svojom osobnošću, idejama, aktivnošću i voljom utječu na sadašnju i daju „dušu“ budućoj ekonomiji. Njih 2000, iz 115 svjetskih zemalja, bilo je podijeljeno u 12 ekonomske tematske područja u kojima su redovitim susretima na raznim radionicama, 'on life' seminarima i sastancima radili na pronalaženju novih ideja i konkretnih rješenja koje bi implementirali u novu ekonomiju. Inter-

som nekoliko mladih i predsjednika udruge Ekonomije Zajedništva u Hrvatskoj je organiziran HUB u Križevcima u "Faro" centru. Osim praćenja programa iz Asiza HUB u Križevcima organizirao je jutarnji program za sva tri dana. Između 10 kandidata iz Hrvatske aktivno je sudjelovala i naša s. M. Antonia Čobanov. Program prvog dana, 19. studenog, bio je posvećen duhovnosti tako da započeo svetom misom koju je predslavio p. Mijo Nikić, isusovac. Slijedio je okrugli stol na temu " 'Može li se ostvariti preobrazba sustava bez duhovnosti?' Uz svetog Oca preko 2 000 mladih uzvikuje "i-demo dalje" te planira nove radne procese, a posebno se raduje planiranom susretu u Asizu na jesen 2021.

3. prosinca 2020. U Rudi je bio sprovod pok. Šime Tadić, majke naše s. M. Vlaste, na kojem je bilo nekoliko sestara s provincijalkom s. M. Terezijom Pervan.

Istog dana, 3. prosinca 2020. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu na Filozofsko-teološkom studiju s odličnim uspjehom diplomičala kandidatica Ana Ćerdić. Diplomski rad napisala je na temu: „Euharistija - pretvorba - katolički i pravoslavni obred“, pod vodstvom mentora prof. dr. sc. Ante Mateljana, te postigla akademski stupanj i naslov magistar teologije. Na večeri u samostanu sv. Ani sa sestrama s Anom, prefektom s. Marinom Mužinić i kandidaticama Zoranom i Katom bili su i Anini roditelji.

4. prosinca 2020. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u samostanu u Solinu, gdje je za ravnateljicu Doma za smještaj osoba s invaliditetom u tom samostanu imenovana s. M. Tajanu Andrle.

5. prosinca 2020. U 59. godini života nakon kratke i teške bolesti, blago u Gospodinu, preminuo je don Milenko Majić pok. Blage i pok. Matije, nećak naše s. M. Veronike Majić. Sprovod je bio 9. prosinca 2020. godine u Drinovcima.

6. prosinca 2020. Sveti Nikola. U "Domu sv. Rafaela" u Solinu, štićenici u zajedništvu sa sestrama radosno iščekuju rođendan Malog Isusa. Pripremajući se za ovaj sveti radosni dan izrađuju čestitke, pjevaju Božićne i adventske pjesme, a Božićno drvce okitili su i nekim ukrasima koje su sami izradiли. U radosnom zajedništvu ugostili su i sv. Nikolu s darovima, čiji lik su im uprizorile naše kandidatice. Proslava sv. Nikole prošla može se vidjeti u videu na [www.stranici naše Provincije](http://www.stranici-naše-Provincije).

8. prosinca 2020. Bezgrešno Začeće, dan zaštitnice naše Družbe, dan preminuća našeg utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera. Svetu misu u kućnoj kapeli u provincijskoj kući u samostanu sv. Ane u Splitu slavio je dr. fra Ante Akrap, s prigodnom propovijedi.

9. prosinca 2020. U Mravincima je polaganjem temeljnog kamena i blagoslovom gradilišta započela gradnja novoga doma – Samostana za starije i bolesne svećenike Splitsko-makarske nadbiskupije.

11. prosinca 2020. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan obavila je službenu vizitaciju sestrama u Krilo Jesenicama.

12. i 13. prosinca 2020. U provincijskoj kući samostanu sv. Ane u Splitu održan je susret sestara juniorki, na kojem je uz magistru s. M. Marinu Žuljević sa sestrama juniorkama: s. M. Antoniom Čobanov, s. M. Milanom Žegarac te s. M. Tajonom Andrle bila prisutna i provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan. Predavanje, te svetu misu s homilijom, 12. prosinca, predvodio je o. Jozo Ćirko, dominikanac.

14. prosinca 2020. Sjednica Provincijskog vijeća u provincijskoj kući u samostanu sv. Ane.

15. prosinca 2020. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan obavile je vizitaciju u samostanu u Šestanovcu, i tom prigodom razgovarala i sa župnikom don Mijom Grozdanićem.

Isti dan, lic. theol. Petar Milanović-Trapo, član Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja i doktorand na poslijediplomskom sveučilišnom studiju Povijest teologije i kršćanskih institucija Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu, obranio je doktorski rad na temu „Tri župe moliških Hrvata: Filić, Kruč i Mundimitar“, pod mentorstvom prof. dr. sc. Josipa Vrandečića s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu i uz sumentorstvo izv. prof. dr. sc. Josipa Dukića, s KBF-a u Splitu. Rad je obranio pred Povjerenstvom za ocjenu i obranu doktorskog rada u sastavu: prof. dr. sc. Marko Trogrlić, izv. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, doc. dr. sc. Šimun Bilokapić, prof. dr. sc. Josip Vrandečić i izv. prof. dr. sc. Josip Dukić. Na obrani doktorskog rada iz naše Provincije bila je prisutna s. M. Dulcelina Plavša, njegova rođica, te s. M. Petra Šakić, voditeljica Studentske referade.

19. prosinca 2020. U obiteljskoj kući u Vedrinama u 84. godini života umro je Mirko Grgić otac s. M. Miljenke Grgić.

21. prosinca 2020. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigitra Rojnika, te sestre iz samostana u Košutama bile u Trilju na sprovodu Mirke Grgića, ocu s. M. Miljenke. Zbog pandemije korona virusa na sprovođu je bio ograničen broj, pa nije mogao biti veći broj sestara koje bi došle na ovaj ispraćaj i odale poštovanje prema ocu s. M. Miljenke. Svoju povezanost sa M. Miljenkom izrazile su molitvom za pokoj duše njezina oca i pisanim izrazima sućuti.

22. prosinca 2020. Sveti Otac Franjo imenovao don Ivana Štironju, svećenika mostarsko-trebinjske biskupije kotorskim biskupom. U ime svih sestara Služavki Malog Isusa Splitske Provincije sv. Josipa provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan uputila je novoimenovanom biskupu Ivanu čestitku u kojoj je između ostalog napisala: "... Dolazite u kotorskiju biskupiju s kojom je prijateljski bio povezan i naš utemeljitelj sluga Božji nadbiskup Josip Stadler, iskreni prijatelj i suradnik kotorskog biskupa Franje Uccelinia. Na njegovu molbu već 1905. godine Stadler je poslao u Perast u Boki kotorskoj i sestre svoje Družbe. I Vi ste poštovatelj našeg utemeljitelja i iskreni prijatelj sestara Služavki Malog Isusa. Veliki broj sestara naše Družbe kroz dugi niz godina živio je i djelovao u nekoliko kuća u kotorskoj biskupiji. Žao nam je da, za sada, zbog smanjenog broja sestara, nismo u mogućnosti nastaviti djelovanje u njoj. Obećajemo Vam molitve ... U Vašu dobrotu, svećeničku odanost za Božju stvar, osvijedočile su se i naše sestre, kako one u Sarajevu, tako i sestre naše Splitske Provincije za vrijeme Vašeg djelovanja u Canadi, dok su one djelovale u Toronto i Mississaugi, a Vi u Oakvillu. Iskazivali ste našim sestrama u Canadi puno poštovanje i bili im u svemu na pomoć, osobito u duhovnom pogledu, na čemu Vam iskreno hvala.“.

23. prosinca 2020. Volonteri Centra za život u Splitu, pod vodstvom gđe Marije Šošić, voditeljice Centra, zajedno s majkama štićenicama inicijative 40 dana za život, odnosno udruge Hrvatska za život, pod kojom Centar djeliće, kuhalo su taj dan večeru za beskućnike grada Splita. Budući da epidemiološke mjere ne dopuštaju veća okupljanja, volonteri, dobročinitelji i majke koje su se uključili u akciju su se izmjenjivali u prostoru Centra za život, dostavljali potrebne namirnice, donosili voće, kolače, i pomagali u prenošenju hrane do prihvatišta u Gundulićevoj ulici. Svatko je dao svoj doprinos prema svojim mogućnostima. Sestre iz samostana sv. Ane, u čijem je iznajmljenom im prostoru smještena Udruga centra za život, za bile su pri ruci u pripremi hrane beskućnicima, te posudila im potrebno posuđe za kuhanje.

24. prosinca 2020. Badnjak. Uža priprema za blagdan Božića.

25. prosinca 2020. BOŽIĆ. Svetu misu u samostanu sv. Ane u Splitu predvodio je fra Ante Akrap.

28. prosinca 2020. Nevina dječica. Svetu misu zahvalnicu u samostanskoj kapeli samostana sv. Ane u Splitu predvodio je don Josip Ulić, kapelan župe Mejaši u Splitu, koju su organizirali članovi i volonteri Centra za život, koji se nalazi u sklopu samostana, a kojeg je udruga Hrvatska za Život otvorila u lipnju 2020. godine, s ciljem pomaganja trudnicama koje su odustale od pobačaja te širenja kulture života. S njima su na svetoj misi sudjelovale i sestre iz samostana.

29. prosinca 2020. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan sa s. M. Milanom posjetila je sestre u Vrgorcu, gdje je s njima pošla s. M. Marina Mužinić koja će kroz nekoliko dana biti na ispomoći sestrama u samostanu u Vrgorcu.

30. prosinca 2020. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan u kliničkom bolničkom centru prisustvovala predaji donacije naše Provincije u poklonu pokrivača 100 komada za bolesnike koji se liječe na odjelu za covid.

Provincija se uključila na poziva splitsko-makarske nadbiskupije i u prikupljanju novčane pomoći za stradale u potresu koji je pogodio Sisačko-moslavačku županiju, tj. Sisačku biskupiju i šire, s iznosom uplaćenim u tu svrhu Caritasu Splitsko-makarske nadbiskupije, koji će to proslijediti Hrvatskom Caritasu.

1. siječnja 2021. NOVA GODINA.

4. siječnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan uputila je sestrama u Provinciji okružnicu, br. 10/2020., 4. siječnja 2021., s naslovom *Godina sv. Josipa u našim zajednicama*. Podsjetila je sestre da je Papa Franjo, 8. prosinca 2020. godine, proglašio je ovu godinu posebno Godinom svetog Josipa, apostolskim pismom „*Patris corde*“ (Očinskim srcem), u povodu 150. obljetnice proglašenja svetog Josipa zaštitnikom sveopće Crkve katoličke. Pozvala je sestre da kroz ovu godinu razmišljajmo nad krepostima koje su resile sv. Josipa, koji je bio: pravedan, vjeran Bogu, marljiv, tih, skroman, istinoljubiv, radostan, brižan, nježan, pun pouzdanja u Boga, ponizan, zahvalan. Svaki mjesec razmišljajmo o pojedinoj kreposti i vrlini sv. Josipa.

6. siječnja 2021. Bogojavljenje, Tri kralja. U provincijskoj kući, u samostanu sv. Ane, sv. misu s blagoslovom samostana imao je dominikanac pater Jozo Čirko.

8. i 9. siječnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u Vrgorcu, gdje je bila primopredaja službe predstojnice između s. M. Ive Serdarević i s. M. Ivane Radman, koja je imenovana predstojnicom u Vrgorcu, a s Iva. je imenovana ravnateljicom dom za starije osobe u samostanu u Vrgorcu.

14. siječnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan je posjetila sestre u Svećeničkom domu u Splitu.

5. siječnja 2021. Samostan je napustila kandidatica Ana Ćerdić. Želimo joj Božji blagoslov u dalnjem životu.

U Vidonjama umrla je gđa Tereza Galov, sestra s. Božene Ćerlek.

16. siječnja 2021. proslavljen imendan s. M. Marcele Žolo, provincijske zamjenice i predstojnice u samostanu sv. Ane u Splitu.

17. siječnja 2021. Na Mliništu u Vidonjama sprovod Tereze Galov, sestre s. Božene Čerlek, na kojem su bile sestre iz samostana u Metkoviću.

18. siječnja 2021. U Zagvozdu sprovod gosp. Branka Kristića oca s. Anke Kristić, na kojem je bila provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan s nekoliko sestara.

20. siječnja 2021. Na proširenu sjednicu Vrhovne uprave u Zagrebu otpuštovala je provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i provincijska ekonomka s. M. Salutaria Đula.

29. siječnja 2021. Provincijska glavarica s. Terezija Pervan zajedno sa s. Brigitom Rojnica posjetila je sestre u Opuzenu te obavila službenu vizitaciju.

31. siječnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i S. M. Brigita Rojnica posjetile su sestre u samostanu u Dubrovniku.

2. veljače 2021. Na blagdan Svjećnice – Prikazanja Gospodinova i Dana posvećenoga života generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović predvodio je, u utorak 2. veljače, euharistijsko slavlje u solinskoj crkvi Svetе Obitelji. To je prvi blagdan Svjećnice proslavljen u novoizgrađenoj solinskoj bazilici. U koncelebraciji su bili: solinski župnik don Ranko Vidović, nadbiskupijski delegat za redovnice fra Petar Lubina i ostali svećenici. Misi je prethodio blagoslov svijeća ispred crkve Gospe od Otoka i procesija do bazilike Svetе Obitelji u kojoj su sudjelovali svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi, kandidatice te vjernici laici. Euharistijsko slavlje je pjevanjem uveličao zbor redovnica uz orguljašku pratnju mo. s. Mirte Škopljanac Mačina. Na sv. misi u Solinu bilo je više naših sestara iz Splita i Solina s kandidaticama, a iz provincijske kuće samostana sv. Ane s. Žolo, s. Dulcelina Plavša, s. Milana Žegarac.

Istog dana, navečer iz Dubrovnika su se vratile provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnica. S. Provincijalka je na povratku iz Dubrovnika posjetila sestre u Metkoviću i sestre u Dugopolju.

4. veljače 2021. U Grottaferratu otputovale s. Anka Kristić, koja će ostati u zajednici, i s. Marcela Žolo provincijska zamjenica koja će obaviti vizitaciju u zajednici.

6. veljače 2021. U Rudi je preminula Andja Projić sestra naše s. M. Brani slave Matijašević, čiji će sprovod biti 8. veljače 2021.

7. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre i kandidatice u samostanu u Solinu.

8. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Brigita Rojnika odvezle su s. M. Mirjanu Rojnicu u Biokovku u Makarsku na rehabilitaciju.

10. veljače 2021. Stepinčevu u Splitu. U povodu 61. obljetnice smrti bl. Alojzija Stepinca njegove relikvije su i ove godine, dobrotom Zagrebačke nadbiskupije, od 7. do 10. veljače izložene na štovanje vjernicima u crkvi sv. Frane na Obali u Splitu, u kojoj su sestre iz samostana sv. Ane svako jutro u 7,30 sati na svetoj misi. Na spomendan bl. Alojzija Stepinca, u srijedu 10. veljače, relikvije su bile izložene cijeli dan, a vjernici su imali priliku za isporijed i osobnu pobožnost. U 14 sati bila je „Ura preminuća“ kao spomen-slavlje blaženikova prijelaza iz ovozemnoga života u vječnost, na kojoj su sudjelovale i sestre iz samostana sv. Ane s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan.

12. veljače 2021. U dominikanskom samostanu u Splitu blago u Gospodinu preminuo je o. Stanko Prcela, brat o. Luke, stric o. Stanke, rođak s. M. Lenarde Mateljan.

15. veljače 2021. Na sprovodu o. Stanke Prcele na groblju Lovrinac bilo je više naših sestara na čelu s provincijalkom s. M. Terezijom Pervan.

19. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u samostanu u Omišu. Istoga dana zajedno sa s. Salutarijom Đulom S. Provincijalka sastala se s Gradonačelnikom Omiša gosp. Ivom Tomasovićem.

20. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan u samostanu „Nazaret“ u Omišu sastala se s Ravnateljicom dječjeg vrtića u Omišu gđom. Elom Čoso.

22.- 25. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre u samostanu u Vrgorcu i Donjim Brelima.

25. veljače 2021. Duhovna obnova. U samostanu sv. Ane, u provincijskoj kući, svetu misu s prigodom propovijedi slavio je fra Ante Akrap. Nakon svete mise bilo je euharistijsko klanjanje.

26. - 27. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila je sestre, u Košutama. Susrela se i s vrhovnom glavaricom s. M. Marijom Banić, koja je kroz ovo vrijeme obavila službenu vizitaciju u nekoliko samostana u okolici Splita. Sa zamjenicom s. M. Marcelom Žolo posjetila je i sestre u samostanu u Šestanovcu i Jesenicama.

PROVINCJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

1. prosinca 2020. Vijeće za duhovnost i baštinu o. Utemeljitelja svim zajednicama u provinciji dostavilo je materijal za duhovnu obnovu na temu "Čekanje Spasitelja" i ispit savjesti prema Marijinom hvalospjevu "Velika duša moja Gospodina" za sve sestre u Provinciji na završetku obilježavanja 130. obljetnice osnutka Družbe.

U zajednicama Provincije sestre su molile devetnicu za svetkovinu Bezgrješnog Začeća Bl. Djevice Marije.

2. prosinca 2020. U samostan "Antunovac", duhovnik zajednice fra Zdravko Lazić podijelio je sakramente pomirenja i bolesničkog pomazanja sestrama i gospođama u Domu.

3. prosinca 2020. U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu, s. M. Ksaveriji Sršan povodom smrti njezinog brata fra Ivana Sršana, OFM, sućut su izrazile s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

Samostan "Antunovac" i Dječji vrtić Cvjetnjak u Novoj vesi, posjetio je gosp. Milan Bandić, gradonačelnik Grada Zagreba, gđa Katarina Milković, zamjenica pročelnika Gradskog ureda za obrazovanje, Mirjana Džajo predsjednica gradske četvrti Gornji grad – Medveščak i suradnici.

5. prosinca 2020. Na Varaždinskom groblju sahranjen je fra Ivan Sršan, brat naše s. M. Ksaverije. Na sprovodnom obredu, uz s. M. Ksaveriju, prisustvovalo su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, s. M. Marina Perčić i s. M. Silvija Vurušić. Sprovodne obrede i sv. misu zadušnici, u franjevačkoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Varaždinu predslavio je mons. Bože Radoš, varaždinski biskup uz sudjelovanje *provincijala* fra Milana Krište i braće franjevaca.

Sestre u samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru posjetile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Marina Perčić.

7. prosinca 2020. Zajednicu sestara u Stenjevcu posjetila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

8. prosinca 2020. U Crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj Vesi sv. misom je proslavljena svetkovina Bezgrješnog začeća Bl. Djevice Marije i spomendan oca Utemeljitelja sl. Božjega Josipa Stadlera.

Zajednicu sestara na Kraljevcu i Črešnjevcu posjetile su i čestitale blagdan s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

10. prosinca 2020. Sestre u samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru, posjetila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

13. prosinca 2020. Sestre u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu posjetila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

16. prosinca 2020. U zajednicama u Provinciji započela je devetnica u čast Malom Isusu.

19. prosinca 2020. U kući Suradnica Krista Kralja, č. Majci s. Mariji Banić i sestrama u Vrhovnoj Upravi Družbe, čestitale su Božić, s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

20. prosinca 2020. Blagdan Božića, sestara na Kraljevcu i sestrama Kćeri milosrđa čestitale su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

Sestrama u Vojnom ordinarijatu, čestitala je Božić s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

23. prosinca 2020. U samostanu „Antunovac“, časna Majka s. Marija Banić i s. M. Andja Vranješ, zamjenica, čestitale su Božić sestrama i posjetile bolesne sestre.

24. prosinca 2020. Misu polnočku u samostanu "Antunovac", predslavio je vlč. Josip Radelja za sestre i gospode iz Doma.

25. prosinca 2020. U kapeli samostana "Antunovac", svetkovinu Božića, sestre su proslavile misnim slavljem koje je predslavio vlč. Josip Radelja.

26. prosinca 2020. Na bolničkom liječenju na Jordanovcu, bila je s. M. Mirjam Dedić, savjetnica Vrhovne Uprave Družbe. Sestre iz Provincije pratile su je molitvom.

Roditelje s. M. Emanuele Pečnik i s. M. Tihane Strancarić posjetile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Viktorija Predragović.

Iz župne crkve sv. Ivana Krstitelja u Novoj Vesi započeo je prijenos mise preko HRT-a.

28. prosinca 2020. U jutarnjim satima osjetio se jači potres u gradu Zagrebu.

29. prosinca 2020. Razorni potres magnitude 6,4 pogodio je područje Petrinje, Siska i Gline Potres se osjetio i u Zagrebu te je prouzročio nova oštećenja u samostanu "Antunovac", kući novicijata na Kraljevcu i našim kućama u okolici Zagreba.

30. prosinca 2020. Nakon potresa u Sisačko-moslavačkoj županiji sestre iz zajednica su prikupile pomoć u hrani i odjeći i dostavile u Caritas za postradale.

Sestre u provinciji prikazale su sv. Misu, euharistijsko klanjanje, molitvu časova i kruniku na nakanu braće svećenika i franjevaca koji pomažu stradalima u potresu.

31. prosinca 2020. U crkvi "Sv. Ivana Krstitelja", misu zahvalnicu predstavio je vlč. Ivan Lastovčić na kojoj su sudjelovale sestre.

Zajednicu sestara u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu posjetile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

1. siječnja 2021. U kući Suradnica Krista Kralja, gdje je privremeno smještena Vrhovna Uprava Družbe, na ispomoći u uređivanju Arhiva Družbe, sudjelovalo je nekoliko sestara iz samostana "Antunovac" iz Nove vesi i "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru.

2. siječnja 2021. Za nastrandale i poginule u potresu, proglašen je Dan žalosti u Republici Hrvatskoj. Sestre su molitvom iskazale svoju blizinu svim ljudima pogodenima potresom.

3. siječnja 2021. U samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru s. M. Zrinka Šutalo i s. M. Snježana Bjelobrk, pod vodstvom s. M. Viktorije Predragović, magistre, imale su junioratski susret na temu "Biblijска mjesta - izvori duhovnosti".

4. siječnja 2021. Zajednicu sestara u Samoboru posjetila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

9. siječnja 2021. U tajništvu provincije održana je sjednica provincijske uprave.

14. siječnja 2021. U samostanu "Antunovac" preminula je s. M. Alma Dubočanac u 95. godini života i 76. godini redovničkih zavjeta.

15. siječnja 2021. U Slavonskom Kobašu, samostan "Sv. Josipa Radnika" obišla je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

17. siječnja 2021. U kapeli samostana "Antunovac", svetu Misu za + s. M. Alma Dubočanac, predslavio je vlč. Ivan Lastovčić, na kojoj su sudjelovale sestre i gospode iz Doma.

18. siječnja 2021. Na gradskom groblju na Mirogoju sahranjena je + s. M. Alma Dubočanac. Sprovodne obrede predvodio je vlč. Ivan Lastovčić, župnik "Sv. Ivana Krstitelja" u Zagrebu, u prisutnosti fra Zdravka Lazića. Na sprovodu su prisustvovale č. Majka s. Marija Banić, sa članicama vijeća, s. M.

Petra Marjanović provincijska glavarica, sestre iz Provincije, rodbina i prijatelji.

19. siječnja 2021. Zajednicu sestara u Stenjevcu posjetila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

20. siječnja 2021. U Vinkovcima u samostanu "Marijnom dom" kanonsku vizitaciju sestara imala je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

21. siječnja 2021. U kući Suradnica Krista Kralja, u Zagrebu, gdje je pri-vremeno smještena Vrhovna Uprava Družbe, održana je VI Proširena sjed-nica pod vodstvom č.Majke Marije Banić. Sudjelovale su vrhovne savjetnice i provincijalke s. M. Petra Marjanović, s. M. Ana Marija Kesten i s. M. Terezija Pervan i ekonome Provincija.

Iz samostana "Betlehem" s. M. Ljubica Đurašin bila je na operaciji kralježnice. Sestre iz Provincije, pratile su je molitvom za uspješan tijek operacije i oporavak.

22. siječnja 2021. U Krašiću, u samostanu "Sv. Nikole Tavelića", s. M. Katarinu Penić-Sirak i s. M. Simeonu Capan, posjetila je i održala Kanonsku vizitaciju s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

Sestre s. M. Fidelis Leventić i s. M. Gabrijelu Kolar, kod oo. Kapucina na Rijeci posjetila je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i obavila Kanonsku vizitaciju.

24. siječnja 2021. U Slavonskom Brodu u župi Gospe Brze Pomoći, euharistijskim slavlјem, proslavljenja je 178. obljetnica rođenja i krštenja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera koje je predslavio župnik Ivan Lenić. Na svetoj misi sudjelovale su č. Majka s. Marija Banić sa sestrama savjetnicama, s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica, s. M. Irma Soldo i s. M. Marina Perčić. Tom prigodom posjetile su sestre u "Marijinom Domu" u Vinkovcima, obišle su na vinkovačkom gradskom groblju grobove pokojnih sestara i grobove rodbine s. M. Irme Soldo u Osijeku.

U samostan "Betlehem", na Kraljevcu, u Dom za starije i bolesne, na ispomoć je došla s. M. Margaret Ružman u pratnji s. M. Petra Marjanović provincijske glavarice i s. M. Snježane Bjelobrk.

25. siječnja 2021. Dan duhovne obnove sestre su u zajednicama obavile misnim slavlјem, molitvom i razmatranjem obavile.

27. siječnja 2021. U samostanu "Betlehem" na Kraljevcu s. M. Ljubicu Đu-rašin, nakon operacije kralježnice i s. M. Andelinu Bajs posjetila je s. M. Pet-ra Marjanović provincijska glavarica.

30. siječnja 2021. U kući Suradnica Krista Kralja, u Zagrebu, u Vrhovnoj Upravi Družbe, na sastanku sa č. Majkom s. Marijom Banić, sestrama savjetnicama i sa fra Ivanom Utješinovićem, provincijskim ekonomom OFM, sudjelovale su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Marina Dugalija, ekonoma provincije.

2. veljače 2021. U crkvi bl. Augustina Kažotića na Peščenici u Zagrebu, euharistijskim slavlјem proslavljen je Dan posvećenog života na kojem su sudjelovale sestre iz naših zajednica.

U crkvi "Sv. Ivana Krstitelja", u Zagrebu održano je godišnje euharistijsko klanjanje na kojemu su sudjelovale sestre iz samostana „Antunovac“.

Sestre u samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru, posjetile su sestre s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

5. veljače 2021. U Krašiću u župnoj crkvi Presvetog Trojstva na Križnom putu i svečanoj svetoj misi u tijeku devetnice za proslavu blagdana bl. Alojzija Stepinca, sudjelovale su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Monika Maslać.

6. veljače 2021. Održana je online sjednica Vijeća Prijatelja Malog Isusa zagrebačke provincije pod vodstvom s. M. Kristine Maslać.

10. veljače 2021. Na spomendan bl. Alojzija Stepinca, kardinal Josip Bozačić, nadbiskup zagrebački, predslavio je euharistijsko slavlje ispred potresom ranjene zagrebačke katedrale na kojoj su sudjelovale sestre i kandidatice.

13. veljače 2021. Na Kaptolu u Zagrebu, na čestitanju imendana fra Zdravku Laziću OFM bile su s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Beatis Čajko.

18. veljače 2021. Korizmena duhovna obnova na planu Provincije, koju je pripremilo Vijeće za duhovnost i baštinu Oca Utetmeljitelja, na temu "Sveti Josip - Djevičin zaručnik i Otkupiteljev čuvar", dostavljen je svim zajednicama u provinciji. Sestrama je dostavljen i prigodni letak.

22. - 27. veljače 2021. U samostanu "Antunovac", u Novoj Vesi, održane su Duhovne vježbe na kojima je sudjelovalo 19 sestara iz Provincije. Voditelj duhovnih vježbi je bio don Edvard Punda.

22. veljače 2021. S. M. Antoniju Bajzek iz Nove Vesi u Vinkovce odvezla je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

PROVINCija BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

1. prosinca 2020. Zamjenica provincijske glavarice s. M. Kata Zadro krenula je u jutarnjim satima u posjet našim sestrama u Doboju i Maglaju. Budući da su toga tjedna Prijatelji Maloga Isusa i župljani župa Maglaj i Lug-Brankovići darivali plodove svojega rada za djecu Stadlerova dječjeg *Egipata*, sestra Kata pošla je zahvaliti im na tome. Sa s. Katom pošao je naš djelatnik gosp. Igor Jozić koji je dopremio obilne darove iz ovih dviju župa.

3. prosinca 2020. Na zamolbu predsjednika Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH) fra Jose Marinčića s. M. Ljilja Marinčić je u Nadbiskupijskom centru mladih *Ivan Pavao II.* u Sarajevu predstavila djelovanje Družbe sestara Služavki Maloga Isusa đakonima koji su u programu formacije.

4. prosinca 2020. Sestra Ljilja Marinčić posjetila je naše starije sestre u samostanu sv. Josipa u Vitezu. Popričala je s njima o bogatstvu dosadašnjeg životnog iskustva te sadašnjem iskustvu starosti i bolesti. Zajedno su zahvalile Gospodinu za svako iskustvo po kojem ih je Gospodin izgrađivao i privodio k sebi!

7. prosinca 2020. U samostanu Egipat održana je duhovna obnova u povodu proslave patrona Provincije.

8. prosinca 2020. Bezgrješno Začeće BDM i patron Provincije.

Svečanim misnim slavlјem u 10.30 u sarajevskoj katedrali proslavlјena je svetkovina Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, suzaštitnice Vrhbosanske nadbiskupije, te obilježen spomendan preminuća našega Utetmeljitelja, prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega Josipa Stadlera, koga je Gospodin pozvao k sebi upravo na ovu Marijinu svetkovinu 1918. godine. Tim je misnim slavlјem ujedno proslavljen patron naše Provincije Bezgrješnoga začeća Blažene Djevice Marije. Budući da su nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić i nadbiskup koadjutor vrhbosanski mons. Tomo Vukšić još uvijek na bolničkom liječenju od posljedica koronavirusa, misno slavlje predvodio je postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Stadlera prof. dr. sc. Pavo Jurišić uz koncelebraciju četvorice svećenika. Zbog ograničenja u vremenu aktualne pandemije koronavirusa našim su se sestrama koje djeluju u Sarajevu, za razliku od prijašnjih godina, pridružile samo sestre koje djeluju u Rehabilitacijskom centru za osobe s posebnim potrebama *Sveta Obitelj* u Mostaru, a sudjelovali su i bogoslovi te ostali vjernici. Tijekom mise pjevalo je Katedralni mje-

šoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. Nakon misnog slavlja i molitve na Utemeljiteljevu grobu nastavljeno je sa slavljem u samostanu Egipat.

8. prosinca 2020. Sveta Stolica objavila je apostolsko pismo pape Franje *Patris corde (Očinskim srcem)* u povodu 150. obljetnice proglašenja svetog Josipa zaštitnikom sveopće Crkve. Tim povodom papa Franjo progglasio je *Godinu sv. Josipa* koja će se slaviti do 8. prosinca 2021., a uz koju su vezani posebni oprosti.

15. prosinca 2020. Stadlerov dječji *Egipat* i cijelu zajednicu posjetili su predstavnici Osnovne škole *Ivan fra Frano Jukić* iz Usore, koji su u ovom predbožićnom vremenu obdarili našu djecu i naše bivše korisnike obilnim darovima. Uz zahvalnost Bogu za ove dobre ljude uputili smo svoje molitve Bogu za njih i njihove potrebe. Zajedno s djecom molili smo da Mali Isus obdari njih onim što im je najpotrebnejše.

16. prosinca 2020. U programu posjeta članova KVRPP-a BiH klauzurnim redovima u BiH i čestitanja nadolazećih božićnih blagdana sudjelovala je provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten.

19. prosinca 2020. Danas je na mjesnom groblju Vareš – Majdan u 14.00 pokopana pokojna Lucija Jerković, majka naše s. M. Klare Jerković. Uz provincijsku glavaricu s. M. Anu Mariju Kesten, njezinu zamjenicu s. M. Katu Zadro i 10-ak naših sestara sudjelovali su i ostali prijatelji obitelji. Pokojnoj Luciji molimo pokoj duši, a našoj s. Klari i njezinom bratu snagu vjere i pogled u Nebo.

22. prosinca 2020. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija je u pratnji s. Emanuele Juričević, predstojnice u zajednici sestara koja djeluje u Apostolskoj nuncijaturi, čestitala Božić apostolskom nuncijskom mons. Luigiju Pezzutu.

23. prosinca 2020. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten i njezina zamjenica s. M. Kata Zadro sudjelovale su u zajedničkom čestitanju Božića vrhbosanskom nadbiskupu Vinku kardinalu Puljiću i nadbiskupu koadjutoru mons. Tomi Vukšiću. Kao i svake godine u zajedničkom su čestitanju sudjelovali svećenici, redovnici i redovnice grada Sarajeva. Zajedničko je čestitanje upriličeno u Svećeničkom domu Vrhbosanske nadbiskupije, a prigodnu božićnu čestitku u ime nazočnih uputila je naša provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten.

24. prosinca 2020. U popodnevnim satima Badnjeg dana okupila se naša sestarska zajednica samostana Egipat proslaviti polaganje državnog ispita i završetak studija naše s. M. Judite Matić. Uz sestrinske riječi i čestitke u ime cijele zajednice provincijska glavarica joj je uručila prigodan dar. Kazala je

kako u povjerenoj joj dužnosti može uvijek računati na našu sestrinsku ljubav, blizinu i podršku.

Na Badnju večer sestre su se zajedno sa djecom Stadlerova dječjeg *Egipta* okupile na zajedničkoj molitvi u kapelici samostana Egipat. Nakon svečane molitve krenule su zajedno u katedralu Srca Isusova u Sarajevu u kojoj je služena sveta misa bdijenja. Polnoćka ove godine nije slavlјena u ponoć, nego u 20.00 zbog ograničenja u okolnostima aktualne pandemije koronavirusa. Misno slavlje predslavio je nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim Vinkom kardinalom Puljićem i još 12 svećenika na čelu s generalnim vikarom mons. Sladanom Čosićem. U svetoj misi sudjelovale su i redovnice drugih družbi, bogoslovi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa i Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa *Redemptoris Mater* iz sarajevskog predgrađa Vogošća te drugi vjernici kojih je broj bio manji nego prijašnjih godina zbog spomenute pandemije. Tijekom svete mise liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

25. prosinca 2020. Na svetkovinu Rođenja Gospodinova - Božić naša se redovnička zajednica okupila na jutarnju molitvu tijekom koje su sestre iz ljubavi prema Malomu Isusu obnovile svoje redovničke zavjete. Sudjelovale su u svečanom misnom slavlju u sarajevskoj prvostolnici. Misno slavlje u 10.30 predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s nadbiskupom koadjutorom vrhbosanskim i apostolskim upraviteljem Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomom Vukšićem i još osmoricom svećenika. Unatoč ograničenjima u okolnostima pandemije koronavirusa vjernici su došli u lijepom broju proslaviti ovu veliku svetkovinu te moliti za sebe i sve svoje, a posebno za one koji su bili spriječeni doći u posjet svojim najbližima. Tijekom svete mise liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića. Nakon misnog slavlje uslijedilo je božićno slavlje sestara i djece Stadlerova dječjeg *Egipta* u samostanu Egipat. Najveća radost bila je otvaranje darova koji su svakoga čekali ispod bora. Svakomu ih je pripremila osoba koja je tijekom adventa molila za određenu osobu. U poslijepodnevним satima provincijska glavarica s. Ana Marija je s djevojkom iz SDE Lucijom Maličević čestitala imendan s. M. Emanueli Juričević, a sestrama u zajednici svetkovini Božića.

Sestre Lucija Blažević i Bernardina Šarić koje djeluju u Vrhbosanskoj nadbiskupiji u Sarajevu posjetile su sestre u samostanu Egipat i čestitale im Božić.

28. prosinca 2020. Na blagdan Nevine dječice u samostanu Egipat svečano je proslavljen patron kuće i Stadlerova dječjeg *Egipa*. Svečano euharistijsko slavlje u 11.30 u samostanskoj kapelici predvodio je apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto. Liturgijsko pjevanje za vrijeme svete mise animirao je zbor naših mlađih sestara pod vodstvom vlč. Marka Stanušića, maestra Katedralnog mješovitog zbora *Josip Stadler*. Zbog pandemije koronavirusa patron samostana proslavljen je u užem krugu. Uz sestre i djecu Stadlerova dječjeg *Egipa* slavlju su se pridružile sestre iz Gromiljaka i Apostolske nuncijature. Nakon misnog slavlja uslijedilo je slavlje kod obiteljskog stola. Na početku je provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pozdravila apostolskog nuncija i zahvalila mu za poticajne misli i nazočnost među nama.

29. prosinca 2020. Jaki razorni potres magnitude 6,4 Mw pogodio je grad Petrinju i okolna mjesta. Osjetio se ne samo u Hrvatskoj već i šire regije. Šteta je velika na obiteljskim kućama, crkvama i drugim objektima.

U popodnevnim satima našu su zajednicu posjetili vlč. Marinko Filipović i vlč. Jakov Kajinić te svojim darovima obdarili naše mlade u Stadlerovu dječjem *Egipcu*.

31. prosinca 2020. Posljednjeg dana 2020. godine upriličili smo u popodnevним satima klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u samostanskoj kapelici u *Egipcu*. Nakon klanjanja uslijedile su molitva krunice i večernja molitva, a zatim odlazak u sarajevsku katedralu na zahvalno euharistijsko slavlje. Predslavio ga je uzoriti kardinal Vinko Puljić uz suslavljene apostolskog nuncija u BiH mons. Luigija Pezzuta, nadbiskupa koadjutora mons. Tome Vuksića te uz koncelebraciju osmorice svećenika. Osim župljana katedralne i drugih župa u svetoj misi je sudjelovala naša provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten sa sestrama sarajevskih zajednica te redovnicama ostalih družbi. U večernjim satima zajednički smo i uz razgovor dočekale novu 2021. godinu. Zahvalile smo Gospodinu na daru nove godine i zamolile za njegov blagoslov i vodstvo!

1. siječnja 2021. Novu 2021. godinu započele smo zajedničkom jutarnjom molitvom. Potom su uslijedili zajednički doručak i odlazak na svetu misu u sarajevsku prvostolnicu. Svečano misno slavlje u 10.30 predvodio je nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić u zajedništvu s nadbiskupom metropolitom vrhbosanskim Vinkom kardinalom Puljićem i uz koncelebraciju osmorice svećenika. Uz sestre iz naših zajednica u svetoj misi sudjelovali su redovnice drugih družbi i vjernici katedralne župe. Liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler*, u kojem pjevaju i sestre iz naše zajednice, pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

2. siječnja 2021. U poslijepodnevnim satima drugog dana nove godine našu je zajednicu posjetio uzoriti kardinal Vinko Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski, zajedno sa svojim tajnikom vlč. Fabijanom Štedulom. Naime, po primjeru svojega predšasnika i našeg oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, uzoriti kardinal već tradicionalno svake godine na sam Božić posjećuje djecu i sestre u samostanu Egipat. Budući da zbog problema s pandemijom koronavirusa kardinal ove godine nije bio u mogućnosti posjetiti nas na sam dan Božića, učinio je to drugog dana nove godine. Sestre i djeca zadržali su se s Uzoritom u ugodnom razgovoru.

U večernjim satima istoga dana, prema rasporedu blagoslova kuća i pohoda obiteljima u župi, katedralni župnik preč. Mato Majić svečano je blagoslovio naš samostan. Nakon obilaska samostanskih prostorija i blagoslova uslijedila je večera, a potom i zajedničko druženje kod obiteljskog stola.

6. siječnja 2021. Na svetkovinu Bogojavljenja, kada se sa zahvalnošću sjećamo kako je prije 128 godina sedam prvih sestara naše Družbe položilo prve redovničke zavjete, našu je Provinciju Gospodin obradovao novom kandidaticom Mateom Andrić iz Innsbrucka u Austriji. Matea Andrić je primljena u kandidaturu naše Provincije na sjednici Provincijske uprave, koja je održana u samostanu Egipat 17. prosinca 2020. godine. Na svetkovinu Bogojavljenja Matea je stigla upravo na podnevnu molitvu.

Istoga dana u jutarnjim satima provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pošla je u Korićane na sprovod svoje rodice Mare Bilobrk. Dušu pokojne Mare preporučamo Gospodinu, a njezinoj obitelji i rodbini molimo snagu vjere!

8. siječnja 2021. U samostanu Egipat održana je peta sjednica Provincijske uprave Provincije Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije.

U večernjim satima istoga dana u sarajevskoj katedrali Srca Isusova obilježen je Stadlerov dan. Svetu misno slavlje, kojemu je prethodila krunica, predslavio je katedralni župnik preč. Mato Majić u koncelebraciji s vlč. Milenkom Krešićem, duhovnikom u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. Krunicu, pjevanje i čitanje animirale su sestre Služavke Maloga Isusa. Krunicu uz prigodna razmatranja te misna čitanja animirala je s. M. Judita Matić s kandidaticama, a sviranje i pjevanje animirala je provincijska savjetnica s. M. Marinela Zeko. Nakon misnog slavlja upriličeno je klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu tijekom kojega se župnik nadahnjivao životom našeg oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Po završetku euharistijskog klanjanja na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera izmoljena je molitva za njegovo proglašenje blaženim.

9. siječnja 2021. U samostanu Egipat održan je sastanak sestara članica Vijeća za Prijatelje Maloga Isusa i pastoral zvanja. Sastanak je sazvala i nji-me predsjedala provincijska glavarica s. Ana Marija Kesten. Sudjelovale su sljedeće sestre: pročelnica Vijeća za pastoral zvanja s. M. Jelena Jovanović, s. M. Marinela Zeko, s. M. Danica Bilić i s. M. Nikolina Džavić. Zbog mjera pandemije koronavirusa na sastanku nisu bile nazočne s. M. Kristina Adžamić i s. M. Tereza Dokić.

10. siječnja 2021. Na blagdan Krštenja Gospodinova provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten posjetila je sestre u zajednici sv. Male Terezije u Doboju i Svete Obitelji u Maglaju. U pratinji provincijske glavarice bile su s. M. Monika Mrkonjić, s. M. Mihaela Martinović i naša djeca iz Stadlerova dječjeg *Egipta*. Župljani i sestre u Doboju skupili su novčani i prilog u naravi za Stadlerov dječji *Egipat*. Provincijska glavarica je tom prigodom zahvalila župniku župe Doboј vlč. Juri Babiću, župljanima i sestrama na čelu s predstojnicom s. M. Vladislavom Blažević na duhovnoj i materijalnoj potpori koju su iskazale SDE.

Istoga dana u poslijepodnevnim satima posjetile su sestre u Maglaju, a provincijska glavarica susrela se sa župnikom i upraviteljem svetišta sv. Leopolda Bogdana Mandića u Maglaju vlč. Franjom Tomićem kome je zahvalila na otvorenosti i suradnji.

16. siječnja 2021. U subotu, 16. siječnja 2021. godine bilo je svečano u samostanu Egipat. Naime, tog smjesta dana slavile 25. obljetnicu povratka samostana Egipat u Sarajevu našoj Redovničkoj zajednici. Kroz cijeli smo se tjedan pripremali za to zahvalno slavlje srebrnog jubileja. Prebirale smo u svojim srcima, molitvama i razgovorima trenutak toga 15. siječnja 1996. godine kada su ključevi razorenog samostana Egipat predani u ruke s. M. Olivi Svetinović, jednoj od sestara koje su te sudbonosne 1949. godine pred naletom komunista napustile svoj samostan Egipat. Prisjećale smo se kak-vog su ga predale, zapravo kakav je samostan bio u trenutku oduzimanja, a kakav je vraćen u ruke sestara. Zahvaljivale smo Bogu na tom daru, kao i na dobročiniteljima koji su nam pomogli obnoviti ga, kako bi se u njega mogla ponovno vratiti djeca. Zahvalno euharistijsko slavlje u samostanskoj kapelici predslavio je u 11.30 nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s tajnikom vlč. Fabijanom Štedulom. Prije misnog slavlja sestre su se okupile u samostanskoj kapelici na molitveni program. Na početku je sve nazočne pozdravila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten. Nakon govora provincijske glavarice uslijedilo je svjedočanstvo s. M. Admirate Lučić, koja je u vremenu povratka tada ruševnog samostana Egipat vršila službu provincijske glavarice. Poslije svjedočanstva sestre Admirate Lučić naše kandidatice Nikolina Cvitanović i Matea Andrić kras-noslovile su pjesmu *Pred slikom Utjemeljitelja* koju je napisala s. Batilda Lo-

zo. Zatim je uslijedila *Zahvalna molitva Malome Isusu* koju je u ime svih sestara izmolila zamjenica provincijske glavarice s. M. Kata Zadro. Nakon moličnog programa uslijedila je sveta misa koju je predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s tajnikom vlč. Fabijanom Štedulom. Uz djecu i sestre iz samostana Egipat u misnom su slavlju sudjelovale sestre iz sarajevskih zajednica, sestre iz Gromiljaka i Viteza, provincijska glavarica školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije s. Kata Karadža u pratinji s. Ljubice Stjepanović, sestra naše s. Ivke Paurević gđa Marija Stipić i njezina kćer Janja te gđa Vesna Tvrtković. Za vrijeme svete mise pjevalo je zbor sestara pod ravnjanjem maestra vlč. Marka Stanušića. Nakon misnog slavlja uslijedilo je slavlje kod obiteljskog stola u samostanskoj blagovaonici.

20. siječnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten i provincijska ekonoma s. M. Admirata Lučić uputile su se u jutarnjim satima prema Zagrebu kako bi sudjelovale na proširenoj sjednici koja je održana u pri-vremenom sjedištu Vrhovne uprave Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, smještenom u kući Suradnica Krista Kralja u Zagrebu. Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić sazvala je proširenu sjednicu kako bi u zajedništvu sa sestrama sagledala situaciju nastalu u potresu i poplavi koji su posljednjih mjeseci pogodili Zagreb, u kojem je stradala Generalna kuća – sjedište Vrhovne uprave.

Tog je istoga dana u jutarnjim satima na Klinici za kardiovaskularnu kiruriju Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu započela operacija na srcu naše s. M. Finke Brajković. Nakon te operacije s. Finka se nije više probudila za ovaj svijet. Gospodin ju je pozvao k sebi u četvrtak, 21. siječnja 2021. godine u 15.20.

23. siječnja 2021. Na groblju u Dubravici u župi Vitez pokopana je draga nam s. M. Finka (Veseljka) Brajković koja je blago preminula u Gospodinu 21. siječnja 2021. okrijepljena svetim sakramentima. Sestra Finka preminula je u 66. godini života i 48. godini redovništva. Misu zadušnicu u crkvi sv. Leopolda Bogdana Mandića u Dubravici predvodio je nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. dr. Tomo Vukšić u zajedništvu s novoimenovanim kotorskim biskupom don Ivanom Štironjom, generalnim vikarom rodne biskupije pokojnice Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije don Željkom Majićem, župnikom fra Velimirom Bavrkom i još devetoricom svećenika. U svetoj misi sudjelovali su 40 sestara Služavki Malog Isusa predvođenih provincijskom glavaricom s. Anom Marijom Kesten te brat, sestre, nećaci i rodbina iz nje-zine rodne župe Studenci, redovnice drugih družbi, kao i članovi vjerničke zajednice župe Neum i Vitez. Domaći župnik fra Velimir Bavrka, koji je vo-dio sprovodne obrede, uputio je izraze sućuti rodbini pokojne s. Finke, ses-

trama Služavkama Maloga Isusa te pozdrav nadbiskupu, novoimenovanom kotorskom biskupu, svim svećenicima i nazočnima. U ime apostolskog nuncija u BiH u misnom slavlju i sprovodnim obredima sudjelovao je savjetnik Apostolske nuncijature u BiH mons. Amaury Medina Blanco, a pri kraju misnog slavlja pročitani su izrazi sućuti koje je uputio apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto. Potom se nazočnima obratila provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten. Nakon mise zadušnice povorka se uputila prema sestarskom grobu na groblju Dubravica u Vitezu, gdje je položeno tijelo s. Finke i gdje ona s ostalim našim pokojnim sestrama čeka uskrsnuće mrtvih.

24. siječnja 2021. Večernjim euharistijskim slavljem u sarajevskoj katedrali Presvetog Srca Isusova obilježen je 178. rođendan našega oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Misno slavlje predvodio je katedralni župnik preč. Mato Majić. Euharistijsko slavlje animirao je lijepim pjevanjem katedralni zbor mladih *Veritas*, a čitanja sestre Služavke Maloga Isusa. Prije samog misnog slavlja upriličena je molitva krunice koju su animirale sestre juniorke s. Rita Oborović i s. Mihaela Martinović. Moleći krunicu, sestre su se zajedno s nazočnim vjernicima prisjetile života našega oca Utemeljitelja te Bogu zahvalile za sve milosti koje primaju po njegovu zagovoru.

25. siječnja 2021. U prostorijama samostana održano je roditeljsko vijeće Vrtića *Egipat* pod vodstvom s. M. Kate Zadro.

26. siječnja 2021. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten vratila se u popodnevnim satima iz Viteza u samostan Egipat.

30. siječnja 2021. Duhovna obnova za sestre Služavke Maloga Isusa održana je u samostanu Egipat u Sarajevu. Sudjelovale su 22 sestre iz sarajevskih zajednica, kao i iz zajednica u Gromiljaku i Vitezu. Sve je započelo molitvom Trećega časa u kapelici samostana Egipat. Zatim je provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pozdravila sve nazočne sestre u dvorani istoga samostana. Potom je pročelnica Vijeća za duhovnu baštinu oca Utemeljitelja, duhovnost i trajnu formaciju SMI s. M. Manda Pršlja izložila predavanje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Maloga Isusa kroz Riječ Božju*. Nakon prvog predavanja uslijedila je kratka stanka, a onda i drugo predavanje na temu *Etape Božanskog čitanja* u kojem je bilo govora o čitanju, meditiranju i kontempliranju Božje Riječi. Poslije predavanja sestre su pošle u samostansku kapelicu u kojoj je bio izložen Presveti Oltarski Sakrament, a tijekom klanjanja bila je mogućnost svete ispovijedi. Prijepodnevno razmišljanje završeno je misnim slavljem koje je u samostanskoj kapelici predvodio dr. don Milenko Krešić, duhovnik Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu. Nakon misnog slavlja uslijedilo je druženje kod obiteljskog stola, a zatim rad u grupama i zajednički osvrt.

31. siječnja 2021. U samostanu Egipat u Sarajevu održan je susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije. Susret je organizirala magistra juniorki s. M. Ljilja Marinčić, a sudjelovale su tri sestre juniorke: s. M. Pia Pilić, s. M. Rita Oborović i M. Mihaela Martinović. Juniorski susret započeo je sudjelovanjem na svetoj misi u katedrali Presvetog Srca Isusova u 09.00. Nakon misnog slavlja susret je nastavljen u Stadlerovu muzeju u samostanu Egipat. Osjećajući govor svakog izloška Stadlerova muzeja, sestre juniorke razmišljale su o petom, šestom i osmom poglavlju Konstitucija Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. O ovim temama najprije su izložile svoja razmišljanja sestre juniorke, a potom su sa svojom magistrom s. Ljiljom razgovarale o pojedinim člancima Konstitucija Družbe.

1. veljače 2021. Uoči blagdana Svijećnice – Prikazanja Gospodinova, kada Crkva slavi i Dan posvećenog života, u večernjim satima sve sestre iz samostana Egipat, kao i sestre iz drugih zajednica, došle su u katedralu Srca Isusova u Sarajevu na svečano euharistijsko slavlje. Predvodio ga je nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić uz koncelebraciju provincijala Franjevačke provincije Bosne Srebrenе fra Jozе Marinčića, generalnog vikara Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađana Čosića i još osmorice svećenika te asistenciju franjevačkih bogoslova. Prije svete mise upriličeno je klanjanje pred Presvetim, koje su animirale sestre i kandidatice iz samostana Egipat. Nakon klanjanja uslijedila je svečana pjevana Večernja koju su predvodili meštar na Franjevačkoj teologiji fra Danijel Nikolić i franjevački bogoslovi.

2. veljače 2021. U katedrali Srca Isusova u Sarajevu svečano je proslavljen blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu – Svijećica. Ujedno je obilježen Dan posvećenog života na razini Vrhbosanske nadbiskupije. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić u zajedništvu s nadbiskupom koadjutorom vrhbosanskim mons. Tomom Vukšićem. Među 23 koncelebranta bili su: svećenici Franjevačke provincije Bosne Srebrenе na čelu s provincijalom fra Jozom Marinčićem, svećenici Hrvatske pokrajine Družbe Isusove na službi u Sarajevu te dijecezanski svećenici Vrhbosanske nadbiskupije i Vojnog ordinarijata u BiH. U svetoj misi sudjelovao je velik broj sestara iz sarajevskih zajednica, na čelu s provincijskom glavaricom s. M. Anom Marijom Kesten, uz sudjelovanje redovnika i redovnica drugih kongregacija.

4. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten otišla je u naš Duhovni centar *Kuća Navještenja* u Gromiljaku gdje je radila nekoliko dana na važnim dokumentima iz života oca Utemeljitelja. Vratila se u samostan Egipat u popodnevним satima 15. veljače 2021. godine.

Prigodom Dana bolesnika posjetila je 11. veljače 2021. godine naše bolesne sestre u samostanu sv. Josipa u Vitezu. Tijekom boravka u Gromiljaku provincijska glavarica održala je susret s Prijateljima Maloga Isusa koji djeluju u župama Gromiljak, Kiseljak i Fojnica.

6. veljače 2021. U subotu, 6. veljače 2021. godine u samostanu sv. Male Terezije u Doboju održan je II. turnus duhovne obnove za sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije. Sudjelovalo je devet sestara iz zajedniča u Maglaju, Vitezu i Doboju. Nakon molitve Trećega časa s. M. Manda Pršlja, pročelnica Vijeća za duhovnu baštinu oca Utemeljitelja te duhovnost i trajnu formaciju SMI, izložila je predavanje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Maloga Isusa kroz Riječ Božju*. Poslijе predavanja u samostanskoj kapelici vlč. Antonio Čutura, župnik u Bosanskom Brodu i Kolibama, izložio je Presveti Oltarski Sakrament, a tijekom klanjanja bila je mogućnost svete isповijedi. Prijepodnevno razmišljanje završeno je misnim slavlјem koje je u samostanskoj kapelici predvodio vlč. Antonio Čatura. Nakon misnog slavlja uslijedilo je druženje kod obiteljskog stola, kojemu se pridružio i dobojski župnik vlč. Jure Babić.

8. veljače 2021. U sarajevskoj prvostolnici obilježen je spomen na prvog vrhbosanskog nadbiskupa slugu Božjega dr. Josipa Stadlera. Kao i svakoga osmog u mjesecu, dan spomena na prvog vrhbosanskog nadbiskupa i molitve za njegovo proglašenje blaženim obilježen je u sarajevskoj katedrali uz sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa iz sarajevskih zajednica, djece Stadlerova dječjeg *Egipta* i vjernika sarajevskih župa. Za Stadlerov dan u veljači 2021. godine na Stadlerov su grob hodočastile sestre Služavke Maloga Isusa iz Gromiljaka. Euharistijskom slavlju u večernjim satima prethodila je molitva krunice uz prigodna razmatranja, koju su animirale sestre juniorke s. M. Mihaela Martinović i s. M. Rita Oborović. Misno slavlje predstavio je postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Stadlera mons. dr. Pavo Jurišić uz koncelebraciju trojice svećenika. Bogoslužje su čitanjem, sviranjem i pjevanjem animirale sestre Služavke Maloga Isusa. Po završetku popričesne molitve, kako je običaj, svećenici, sestre i svi nazočni uputili su se prema grobu sluge Božjega Stadlera izmoliti molitvu na nakanu proglašenja blaženim našeg Utemeljitelja.

10. veljače 2021. Na spomandan blaženoga Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić predvodio je u večernjim satima euharistijsko slavlje u zajedništvu s nadbiskupom koadjutorom vrhbosanskim i apostolskim upraviteljem Vojnog ordinarijata BiH mons. Tomo Vukšićem. Uvodeći u misno slavlje, koje je izravno prenosila *Radio Marija Bosne i Hercegovine*, kardinal Puljić pozdravio je sve nazočne u katedrali te spomenuo kako se većina od 28 svećenika koncelebranata nalazi zajedno s njim na duhovnim

vježbama koje je tih dana u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu predvodio karmelićanin o. Zvonko Martić. Uz redovnice drugih družbi i vjernike sarajevskih župa u misnom slavlju sudjelovale su i naše sestre iz svih sarajevskih zajednica.

13. veljače 2021. U samostanu Stadlerov Centar u Brodskom Vinogorju održana je 13. veljače 2021. godine duhovna obnova za sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije u organizaciji Provincijske uprave i prema programu duhovnih obnova za 2021. godinu. Sudjelovalo je osam sestara iz zajednice u Brodskom Vinogorju i Zagrebu pod vodstvom kućne poglavarice s. M. Pavke Dujmović i uz animiranje s. M. Vitomire Bagić. Duhovna obnova započela je u jutarnjim satima molitvom Trećega časa. Uslijedilo je izlaganje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Malog Isusa kroz Riječ Božju*. U ime s. M. Mande Pršlje sestrama je predavanje izložila i duhovnu obnovu animirala s. M. Vitomira Bagić. Nakon izlaganja uslijedila je kratka stanka, a potom i sakrament isповijedi te misno slavlje u kapelici samostana Stadlerov Centar u Brodskom Vinogorju. Misom je predsjedao preč. Ivan Lenić, župnik u svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu, u koncelebraciji s preč. Stjepanom Sokolovićem, umirovljenim svećenikom koji djeluje u župi Brodsko Vinogorje.

Istoga je dana održana duhovna obnova u zajednici sestara u Eisenstadt. Zbog ograničenja i epidemioloških mjera u Republici Austriji sestrama nije bilo moguće sudjelovati u duhovnoj obnovi u Slavonskom Brodu, kako je bilo predviđeno u provincijskom kalendaru. Stoga su sestre istoga dana organizirale duhovnu obnovu u svojoj zajednici. Započele su je u 09.00 u kućnoj kapeli molitvom Trećega časa i krunicom Maloga Isusa. Potom je uvod u duhovnu obnovu napravila s. M. Marina Piljić. Pozvala je sestre da četvrt sata ostanu u tišini i zamole Gospodina da izlje na zajednicu svojega Duha. Za duhovnu obnovu poslužile su se ponuđenim materijalima koje su do bile preko Provincijskog tajništva, a koje je pripremilo Vijeće za promicanje duhovne baštine oca Utjemljitelja, duhovnosti i trajne formacije SMI.

16. veljače 2021. Od ranoga jutra dana uoči Pepelnice bilo je veselo. Djeca iz Vrtića *Egipat* uzbudeno su dolazila maskirana jer je u vrtiću organiziran karneval. Malo prije 10.00 djeca su krenula u obilazak kuće, počevši od kućinje do Provincijalata, razveseljavajući sve nas i pokazujući se u drugom ruhu. Svako je dijete govorilo u što se za ovaj dan spremilo. Na koncu smo se svi vratili u dvoranu kuće te uživali u dječjoj igri i plesu. Zahvalile smo Bogu za dječju radost i molile da Bog blagoslovi njih i njihove obitelji.

17. veljače 2021. Na Čistu srijedu – Pepelnici, kojom Crkva započinje korizmeno vrijeme, nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić predvodio je večernju svetu misu u sarajevskoj katedrali Srca Isusova. Uz

koncelebraciju petorice svećenika na euharistijskom slavlju okupili su se brojni vjernici. Među njima su bile sve sestre iz naših sarajevskih zajednica, kao i redovnice ostalih družbi te bogoslovi Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa. Poslije propovijedi nadbiskup je blagoslovio pepeo te je uslijedio obred pepeljanja tako što je malo pepela vjernicima posipano na tjeme ili čelo uz riječi: „Spomeni se, čovječe, da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti.“ Misno slavlje skladnim pjevanjem animirao je zbor bogoslova *Stjepan Hadrović* pod ravnanjem vlač. Marka Stanušića.

18. veljače 2021. Danas je u samostanu Egipat započela službena vizitacija provincijske glavarice s. M. Ane Marije Kesten. Taj smo važni čin započele jutarnjom molitvom i zazivom Duha Svetoga. Provincijalka s. Ana Marija susrela se osobno sa sestrama, kandidaticama i djevojkama u Stadlerovu dječjem *Egiptu*. Službena vizitacija zajednice završila je uvečer 21. veljače 2021. Neka i po ovim sestrinskim susretima Gospodin blagoslovi našu zajednicu i cijelu Provinciju!

19. veljače 2021. U pratinji sestara iz svih naših sarajevskih zajednica provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten sudjelovala je u pobožnosti Križnoga puta u sarajevskoj prvostolnici. Križni su put predmolila djeca iz katedralne župe. Nakon molitve Križnoga puta slijedilo je misno slavlje koje je predslavio kanonik, profesor i dekan na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu dr. preč. Darko Tomašević uz sudjelovanje trojice svećenika. Budući da su biskupi Biskupske konferencije BiH ovu godinu proglašili *Godinom Božje Riječi*, teme za promišljanje kroz šest korizmenih petaka bit će u tomu duhu. Propovijed ovog petka bila je na temu *Svećenik u službi Riječi Božje*, a održao ju je predslavitelj misnog slavlja dr. preč. Darko.

20. veljače 2021. U subotu, 20. veljače 2021. godine u samostanu Egipat u Sarajevu održana je duhovna obnova za kandidatice. Tema joj je bila *Sveto pismo – Božja osobna iskaznica*, a predvodio ju je vlač. Ilija Marković. Nakon predavanja u samostanskoj kapelici slavljenja je sveta misa koja je ujedno bila i prilika za svetu ispovijed. Susret je završio uz druženje oko obiteljskog stola.

21. veljače 2021. Nakon jutarnje svete mise u sarajevskoj katedrali provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pošla je u zajednicu Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa gdje je obavila službenu vizitaciju zajednice. U popodnevnim satima pošla je u vizitaciju sestrama u Ordinarijat Vrhbosanske nadbiskupije u Sarajevu jer je ta zajednica dio zajednice Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa. Nakon razgovora sa sestrama zahvalila je svakoj na doprinosu općem dobru naše krajevne Crkve te ih potaknula na svjedočanstvo sestrinske ljubavi i posvećenosti Bogu.

23. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pošla je u službenu vizitaciju zajednice u Apostolskoj nuncijaturi u Sarajevu. Nakon razgovora sa svakom sestrom osvrnula se na njihov apostolat i zauzetost u poslanju koje im je povjerila zajednica. Zahvalila je svakoj sestri za doprinos koji daje djelovanju ove institucije, a preko nje i samoj Provinciji. Tom prigodom s. Ana Marija susrela se s apostolskim nuncijem u BiH mons. Lui-gjem Pezzutom i razgovarala s njim o poslanju sestara u ovoj ustanovi.

27. veljače 2021. U subotu, 27. veljače 2021. godine održana je u župi Bezgrješnog začeća BDM u Jablanici duhovna obnova za sestre Služavke Maloga Isusa. Sudjelovalo je 11 sestara iz zajednica u Neumu, Prozoru, Mostaru i Sarajevu (zajednice u Ordinarijatu Vrhbosanske nadbiskupije i Apostolskoj nuncijaturi). Sve je započelo molitvom Trećega časa u župnoj dvorani. Potom je pročelnica Vijeća za duhovnu baštinu oca Utemeljitelja, duhovnost i trajnu formaciju SMI s. M. Manda Pršlja izložila predavanje na temu *Dijete Isus Riječ Tijelom postala – Oblikovanje Služavke Maloga Isusa kroz Riječ Božju*. Drugo predavanje je bilo na temu *Etape Božanskog čitanja* u kojem je bilo govora o čitanju, meditiranju i kontempliranju Božje Riječi. Nakon predavanja sestre su pošle u župnu crkvu u kojoj nam je Presveti Oltarski Sakrament izložio župnik u Jablanici don Marko Šutalo, a tijekom klanjanja bila je mogućnost svete ispovijedi.

U jutarnjim satima provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten otpotovala je u pratnji djece Stadlerova dječjeg *Egipta* u zajednicu sestara u Gromiljak gdje su ostali do poslijepodnevnih sati 1. ožujka 2021. godine. Djeca su se u Gromiljaku uključila u *Korizmenu duhovnu obnovu* u kojoj su sudjelovali Prijatelji Maloga Isusa. Duhovnu obnovu predvodio je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik u travničkom sjemeništu *Petar Barbarić* i dugogodišnji član Društva PMI-a, a tema je bila je *Riječ Božja u životu svetog Josipa*.

Istoga je dana u popodnevnim satima provincijska glavarica s. Ana Marija u pratnji s. M. Admirate Lučić, s. M. Rudolfe Paradžik i s. M. Bertile Kovačević sudjelovala u misnom slavlju i sprovodu pokojnog don Ante Ivančića, brata naše s. M. Nevenke Ivančić koji je pokopan na groblju u Grabovici.

28. veljače 2021. Provincijska glavarica s. M. Ana Marija Kesten pošla je u pratnji s. M. Admirate Lučić i s. Bertile Kovačević na sprovod pokojne Slavke Jezidžić, sestre naše s. M. Paskvaline Santro koja je pokopana na mjesnom groblju u župi Otinovci. Na ovaj način izrazila je potporu obitelji naše s. Paskvaline i molila za dušu pokojnice.

U Domu Sv. Josip u Vitezu održan je u nedjelju, 28. veljače 2021. susret sestara juniorki Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije. Susret je započeo u podne zajedničkim ručkom i druženjem kod obiteljskog stola. Poslije ugodnog druženja i okrijepe sestre juniorke su zajedno sa s. Ljiljom prešle na

radni dio sastanka. Tema prvog dijela susreta bila je djelovanje sestara Služavki Maloga Isusa na *Polju svete Filomene* i u Dolorozi u Čardaku. U drugom djelu juniorskog susreta sestra Nikolina Džavić izložila je razmišljanje na temu *Evandeosko siromaštvo* iz VII. poglavlja Konstitucija i Direktorija Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	4
▪ Uskrsne čestitke	16
▪ Stadlerove stranice	21
▪ Duhovna obnova u Družbi	34
▪ Sestrinsko zajedništvo	43
▪ Karizmatsko poslanje	89
▪ Odjeci duše	94
▪ Pokojne sestre	99
▪ Pokojna rodbina	107
▪ Priopćenja iz Provincijalata	110
▪ Vijesti od broja do broja	113
▪ Sadržaj	145